

TÄYTETYILLE ELÄIMILLE

Puvustus tanssiteokseen käyttäen luovia
kaavoitusmenetelmiä

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Ruhanen Pauliina Elina	
Työn nimi Täytetyille eläimille – puvustus tanssiteokseen käyttäen luovia kaavoitusmenetelmiä	
Päiväys 22.05.2014	Sivumäärä/Liitteet 100/38 sivua
Ohjaaja(t) Mariella Rauhala	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Ville Nylén	
Tiivistelmä Opinnäytetyön ensimmäisessä osassa kuvaan erilaisia kaavoittamismenetelmiä ja niiden hyötyjä ja haittoja ja perehdyn erilaisiin luoviin kaavoittamismenetelmiin. Lisäksi kerron tarkemmin Toinen iho – tekniikasta, josta sain tietoa omien kokeilujen ja järjestämäni workshopin kautta. Tulosten analysoimiseen on hyödynnetty tekemisperustaisen luovan prosessin tutkimuksen periaatteita. Toisessa osassa kuvataan puvustuksen suunnittelu- ja valmistusprosessia, sekä käydään läpi käyttämiäni luovan kaavoituksen keinoja. Puvustuksen suunnittelu- ja valmistusprosessin kuvauksessa on käytetty apuna Gilletten luovan prosessin kaaviota. Tanssiteos esitettiin 1. ja 2.3.2014 Sotkulla osana Lähtölaukaus – tanssifestivaalia.	
Avainsanat puvustus, tanssiteos, luova kaavoitus, kaavoitus, toinen iho -tekniikka	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Ruhanen Pauliina Elina			
Title of Thesis For the stuffed animals – costumes for a dance production using creative pattern making			
Date	22.05.2014	Pages/Appendices	100/38 pages
Supervisor(s) Mariella Rauhala			
Client Organisation /Partners Ville Nylén			
<p>Abstract</p> <p>In the first part of the final project with thesis I describe different methods to make patterns and their advantages and disadvantages and I look at different creative patternmaking techniques. In addition, I explain in detail the Second Skin technique, which I got to know through my own experimentations and the workshop I organized. I have used the research principles, which are used in analyzing a making-based creative process.</p> <p>The second part describes the process of designing and making the costumes and I also go through the creative pattern making techniques I have used in the process. In the design and patternmaking process of the theatre costumes I utilized Gillette's problem solving chart for creative processes. The dance production was performed at Sotku on 1 and 2 March, 2014 as part of <i>Lähtölaukaus</i> dance festival.</p>			
<p>Keywords</p> <p>Costuming, dance production, creative pattern making, pattern making, second skin technique</p>			

*Löytää lehmän pääkallon luodolta tuo majakanvartija
joka uneksii tulevaisuuden puutarhoista
korkealla Babylonian muurien harjoilta
näkymättömissä lepäävästä laaksosta,
jonne täytetyt eläimet ovat vaeltaneet
värimätsättyihin kasoihin märehtimään yltäkyläistä hyväksyntää.*

Nexynyt 'luuvia' texään (uni II)
Majakanvartijan uni -albumi (Leinonen 2010)

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	06
1.1 Lähtökohdat	07
1.2 Käsitteet	09
2.TUTKIMUSMENETELMÄT	10
2.1 Tekemisperustaisen luovan prosessin tutkimuksen periaatteet	10
2.2 Gilletten luova prosessi	12
3 KAAVAN LUOMINEN - LUOVA KAAVOITTAMINEN	14
3.1 Perinteinen kaavoitus - metric pattern making	15
3.2 Muotoilu	17
3.3 Second skin - Toinen iho -tekniikka	19
3.4 Toinen iho -workshop	22
3.5 Muita luovia kaavoitusmenetelmiä	24
3.6 Kaavoitusmenetelmien yhdisteleminen	25
4 PUVUSTUKSEN SUUNNITTELU JA VALMISTUS	26
4.1 Puvustuksen suunnittelu	27
4.1.1. Täytetyille eläimille -teoksen maailman kuvaus	29
4.1.2. Luonnostelu	30
4.1.3. Värimaailma	30
4.1.4. Materiaalit	32
4.2 Puvustuksen valmistus	34
4.3 Terhi	36
4.4 Fox	39
4.5 Hanna	42
4.6 Anna	45
5 PÄÄTÄNTÄ	48
5.1 Palaute	49
5.2 Pohdinta	50
KUVALÄHTEET	52
LÄHTEET	
LIITE 1: Kuvia esityksestä	
LIITE 2: Luonnoslehtiö	
LIITE 3: Esimerkkejä hylätyistä luonnoksista	
LIITE 4: Tasokuvat valmistetuista vaatteista	
LIITE 5: Kutsu	
LIITE 6: Juliste	
LIITE 7: Kysely työryhmälle	
LIITE 8: Kohtausluettelo	

Kuva 1. Täytetyille eläimille -teoksen tanssijat valmiissa puvuissa.

1 JOHDANTO

Pohdin opinnäytetyössä luovaa kaavoittamista ja erilaisten kaavoitusmenetelmien eroja, sekä kuvailen Täytetyille eläimille -tanssiteoksen puvustuksen suunnittelu- ja valmistusprosessia. Puvustuksen valmistamisessa olen käyttänyt luovaa kaavoittamista. Opinnäytetyöni sijoittuu vaatetussuunnittelun näkökulmasta esittävän taiteen pukusuunnittelun osa-alueelle. Esittävän taiteen pukusuunnittelun osa-alueelle kuuluvat esimerkiksi teatteri-, sirkus- ja tanssipuvustukset.

Opinnäytetyöni tavoite on luoda onnistunut puvustus, joka tukee teoksen maailmaa ja johon on käytetty luovaa kaavoittamista. Toisena tavoitteena on kuvata onnistuneesti työn prosessia ja kriittisesti arvioida omaa onnistumista ja ammattimaisuutta puvustusprosessissa. Kolmas tavoite on tuoda uutta tietoa luovasta kaavoituksesta ja erityisesti Toinen iho -tekniikasta.

Halusin opinnäytetyölläni olevan uutuusarvoa, jonka takia tutkin mihin aikaisemmissa puvustusaiheisissa opinnäytetöissä oli keskitytty. Koska teoksen muun maailman tukeminen on tärkeää puvustuksessa, oli moni aikaisempi opinnäytetyö keskittynyt assosiaatioiden ja muotojen viestinnän tutkimiseen tai kuvaamaan puvustusprosessin kulkua erilaisilla menetelmillä.

Mirkka Nyrhinen ja Jenni Röytä (2002) tutkivat opinnäytetyössään, kuinka puvustus voi tukea tanssiesityksen assosiaatioita värien, muotojen ja materiaalien avulla. Riikka Aurasmaa (2001) oli tutkinut opinnäytetyössään samaa aihetta semiotiikan kautta. Anniitta Kangas (2013), Johanna Saarinen (2012) ja Piia Pitkänen (2012) sen sijaan keskittyivät opinnäytetöissään puvustusprosessiin ja sen kuvaukseen.

Suvi Tuuli Wallendahl (2013) tutki sketchbookin mahdollisuuksia puvustustyössä. Hän oli jo opinnäytetyönsä kirjoitusvaiheessa saanut puvustuksen suunnitteluprosessinsa valmiiksi, joten hän pystyi keskittymään pukusuunnittelijan työn muihin osa-alueisiin.

Tein tietoisin päätöksin keskittyä opinnäytetyössäni puvustuksen valmistusvaiheeseen ja kaavoittamiseen, sillä siihen oli aikaisemmissa opinnäytetöissä keskitytty harvemmin. Tein päätöksen osittain siksi, että luova kaavoitus kiinnosti minua ja myös siksi, että halusin löytää uuden ja mielenkiintoisen lähestymistavan puvustusaiheeseen opinnäytetyöhön. Ehkä lähinnä omaa lähestymisnäkökulmaani oli Saara Bordin (2011) opinnäytetyö, jossa hän keskittyi tanssipukujen ergonomiaan ja siihen, että tanssipuvustus tukee teoksen liikettä, eikä estä sitä.

Opinnäytetyöni liitteestä 1 löytyy kuvia 2.3.2014 esitetystä Täytetyille eläimille -tanssiteoksesta, josta näkee paremmin tanssiteoksen kokonaisuuden tiloineen ja valoineen. Liitteestä 2 löytyy puvustusprosessin aikana käyttämäni sketchbook, josta pystyy näkemään tarkemmin tekemiäni tutkielmiani tanssijoiden liikkeistä ja puvuista. Muista liitteistä löytyy lisätietoa prosessiin liittyneistä aiheista, jotka eivät olleet opinnäytetyöni kannalta olennaisia näyttää itse raporttiosiossa, mutta jotka antavat lukijalle lisätietoa prosessin muista osa-alueista.

1.1. Lähtökohdat

Tiesin jo aloitettuani opiskeluni Kuopion Muotoiluakatemia vaatetusmuotoilun linjalla, että haluan valmistuttuani työskennellä pukusuunnittelijana. Siksi pyrin opiskelujeni aikana osallistumaan mahdollisimman paljon erilaisiin koulun puvustusprojekteihin avustajana ja opiskelujeni myöhemmissä vaiheissa myös pukusuunnittelijana.

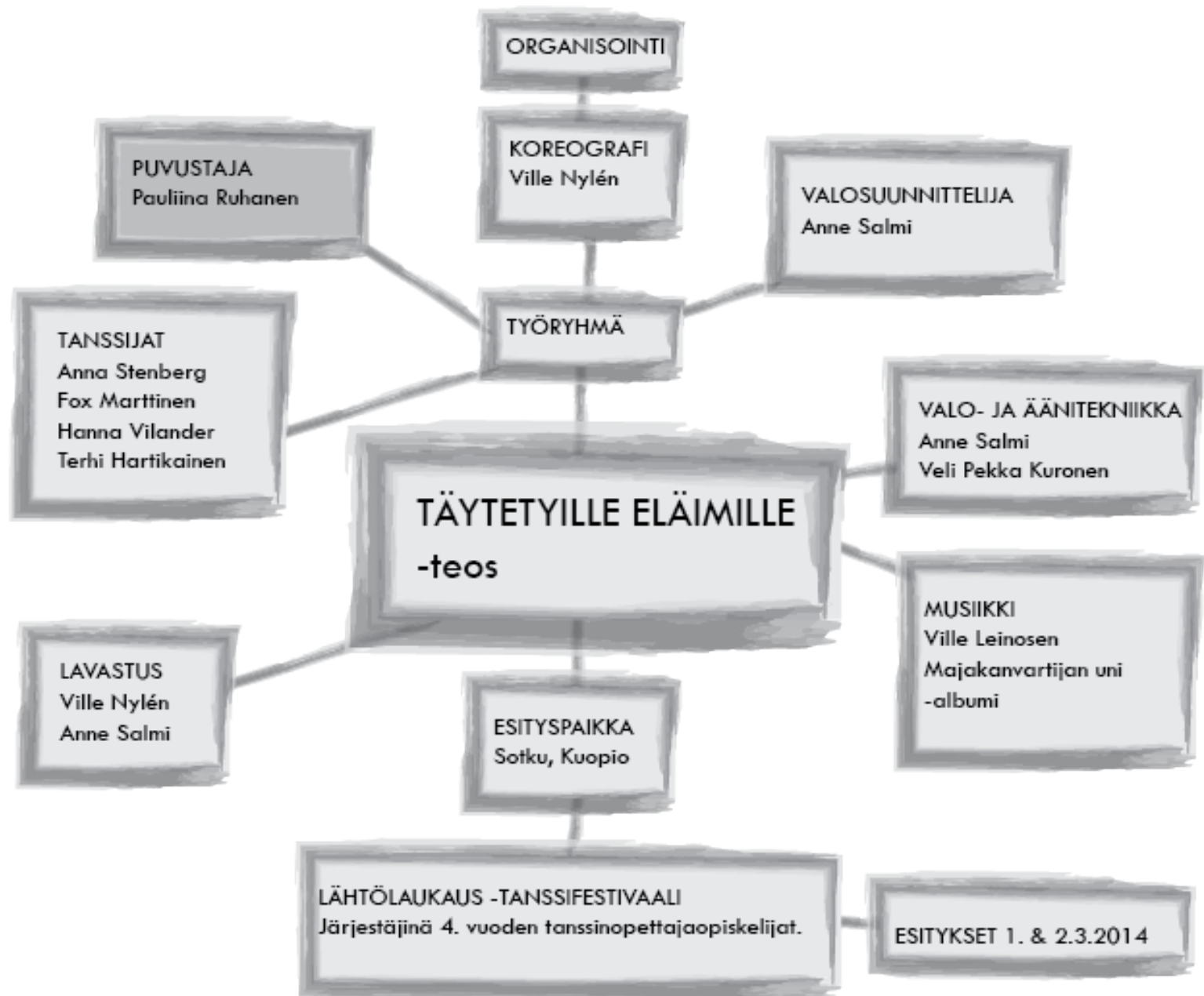
Myös työharjoitteluni tukivat minua pukusuunnittelijan ammattiin tutustumisessa ja oman ammattitaidon vahvistumisessa. Harjoittelujeni lisäksi opiskelin vaihto-opiskelijana kevään 2013 Huddersfieldin yliopistossa Costume with Textiles -linjalla. Uusi maa ja opiskelutapa auttoivat minua kehittymään suunnittelijana ja ymmärtämään paremmin omat vahvuuteni ja heikkouteni. Vaihto opetti minulle myös, että asiat voidaan tehdä useammalla tavalla ja ettei mikään tapa ole ainut oikea.

Minulle oli siis selvää, että haluan tehdä puvustuksen opinnäytetyönäni. Syksyllä 2013 vaatetuksen yliopettaja Mariella Rauhala välitti vaatetusmuotoilijoiden opiskelijoille tanssinopettajaopiskelija Ville Nylénin sähköpostiviestin, jossa Nylén ilmoitti tarvitsevansa pukusuunnittelijan nykytanssiteokseen, jonka hän aikoi toteuttaa opinnäytetyönään. Ville Nylén oli sähköpostissa kuvaillut tanssiteoksensa maailman mielenkiintoisesti ja minusta tuntui, että puvustuksen suunnittelu ja valmistus tukisi kehitystäni suunnittelijana. Pohdintani tuloksena päätin ottaa Villeen yhteyttä ja osallistua tanssiteokseen pukusuunnittelijana.

Tanssiteoksessa oli neljä tanssijaa, kolme naista ja yksi mies, joille valmistin tanssipuvut. Projektissa oli lisäksi mukana valosuunnittelija Anne Salmi. Musiikkina teokselle toimi Ville Leinosen Majakanvartijan uni – albumi (2010) kokonaisuudessaan, joka on vaikuttanut myös teoksen teemoihin. Koreografi Ville Nylén kustansi pukujen materiaalit.

Nykytanssiteos esitettiin Kuopiossa Sotkulla 1. ja 2. maaliskuuta 2014 osana valmistuvien tanssinopettajaopiskelijoiden järjestämää Lähtölaukaus -tanssifestivaalia. Sotku on Itäisen tanssin aluekeskuksen hallinnoima teatteritila, jota päävuokraa tanssiteatteri Minimi, mutta jota vuokrataan myös muihin taroituksiin.

Seuraavalla sivulla 8 oleva kaavio 1 kuvastaa Täytetyille eläimille -teoksen toimintaympäristöä kokonaisuudessaan. Siitä käy ilmi teoksen valmistumiseen vaikuttaneet tekijät ja henkilöt, sekä heidän työtehtävänsä.

Kaavio 1. Täytetyille eläimille -teoksen toimintaympäristö (Ruhanen 2014)

1.2 Käsitteet

Fyysinen teatteri (physical theatre) on teatterin muoto, joka korostaa fyysisen liikkeen, kuten tanssin ja mimiikan, eli elehtimisen ilman ääntä, ilmentämistä. (Oxford dictionaries 2014-05-04.)

Nykytanssin (contemporary dance) määritelmä on aikaan sidottu. Se ei varsinaisesti kerro teoksen muotoa tai syntypaikkaa tai mitä tekniikoita on käytetty. Nykytanssi ottaa tyypillisesti vaikutteita eri kulttuureista ja tanssityyleistä. Siihen liittyy myös taiteiden raja-aitojen ylittämistä. (Taiteen tiedottamiskeskus 2014-05-19.)

Luova kaavoitus (creative pattern making) tarkoittaa tässä opinnäytetyössä tekniikoita, joilla vaatteiden valmistukseen käytettävät kaavat voidaan tuottaa normaalista keinosta poikkeavalla tavalla tai joissa luodaan kaavoja rikkomalla perinteisen kaavoituksen rajoja ja sääntöjä.

Pukusuunnittelija (costume designer) on henkilö, jonka työtehtävä on suunnitella puvustus johonkin esitykseen, esimerkiksi teatteriin. Pukusuunnittelija saattaa myös itse osallistua pukujen toteuttamiseen, tai vain tehdä suunnitelmat, jotka kaavamestarit ja ompelijat toteuttavat. Hän on vastuussa vaatteiden, asusteiden ja meikin visuaalisesta ilmeestä ja toimivuudesta. Joskus työryhmässä voi olla myös erillinen hius- ja meikkisuunnittelija. (Gillette 2008, 580.)

Puvustaja (costumer) on henkilö, joka on vastuussa puvustuksen valmistuksesta tai toimittamisesta. Puvustaja voi myös tarkoittaa pukusuunnittelijaa. Pukusuunnittelija- ja puvustaja -nimikkeet sekoittuvat usein toisiinsa, etenkin Suomessa. (Oxford dictionaries, 2014-05-04.)

Puvustus (costumes) tarkoittaa vaatteita, jotka ovat suunniteltu joltain tiettyä esitystä varten, esimerkiksi näytelmään tai tanssiesitykseen. Puvustuksen tehtävänä on tukea tarinaa ja tehdä eri hahmoista tunnistettavia sekä tuoda tasapainoa visuaaliseen ympäristöön väreillä, tekstuureilla ja silueteilla. (Di Benedetto 2012, 99.)

Tasokuva (fashion flat) tarkoittaa vaatteen viivapiirustusta, joka on piirretty kuin vaate olisi aseteltu tasoksi lattialle ja sitä katsottaisiin ylhäältä päin. Tasokuvasta selviää vaatteen teknisiä tietoja, kuten sen muoto, leikkaukset ja yksityiskohdat. (Hopkins 2012, 60.)

Turnyyri (bustle) on hameen alle puettava pehmuste tai runko, jonka tarkoituksena on pullistaa ja korottaa hametta sen takaosasta. Turnyyrit olivat yleisiä 1800-vuosisadan loppupuolella. (Oxford Dictionaries, 2014-05-19.)

Hermeneuttinen kehä on kierroksina etenevä prosessinkuvaustapa. Aineistossa (data) siirrytään vaiheittain eteenpäin ja saavutetaan ensimmäisenä ilmiön kuvailun taso ja toisena luokittelun taso. Kolmantena vaiheena on sisällön yhdistely ja viimeisenä ilmiön kokoaminen ja selittäminen. (Anttila, 280.)

2 TUTKIMUSMENETELMÄT

Tekemisperusteisen luovan prosessin kuvaukseen on monia erilaisia menetelmiä. Yksi yleisimmin käytetyistä menetelmistä on realistinen evaluaatio, jota hyödynnetään esimerkiksi tuotesuunnittelussa. Kriittisen realistisen evaluaation kaavio pyrkii avaamaan prosessin kulkua kaaviona. Laadullisessa tutkimuksessa, joka päämääränä on jonkin tietyn ilmiön selittäminen, ymmärtäminen ja tulkinta, taas käytetään hermeneuttista kehää. Molemmissa tutkimusmenetelmissä prosessia kuvataan pyörivänä liikkeenä, joka liikkuu eteenpäin palaten välillä takaisin aikaisempiin vaiheisiin refleктоimaan saatuja tietoja. (Anttila 2006, 276; 280; 449; 463)

Omassa opinnäytetyössäni päätin käyttää prosessin kuvauksessa apunani Gilletten luovan prosessin kuvausmenetelmää (Gillette 2008), sillä se on suunniteltu nimenomaan teatterimaailmaan ja puvustusprosessiin sopivaksi. Luvussa kolme päätin käyttää kaavoitusmenetelmien tutkimiseen ja tuloksien merkityksellisyyden tulkintaan yleisesti tekemisperustaisen luovan prosessin tutkimusmenetelmien peruseriaatteita, sillä suuri osa tutkimuksesta perustui tekemiini kokeiluihin tekniikoista ja omiin havaintoihini. Alaluvussa 2.1 kerron enemmän tekemisperustaisen luovan prosessin tutkimuksesta.

2.1 Tekemisperustaisen luovan prosessin tutkimuksen periaatteet

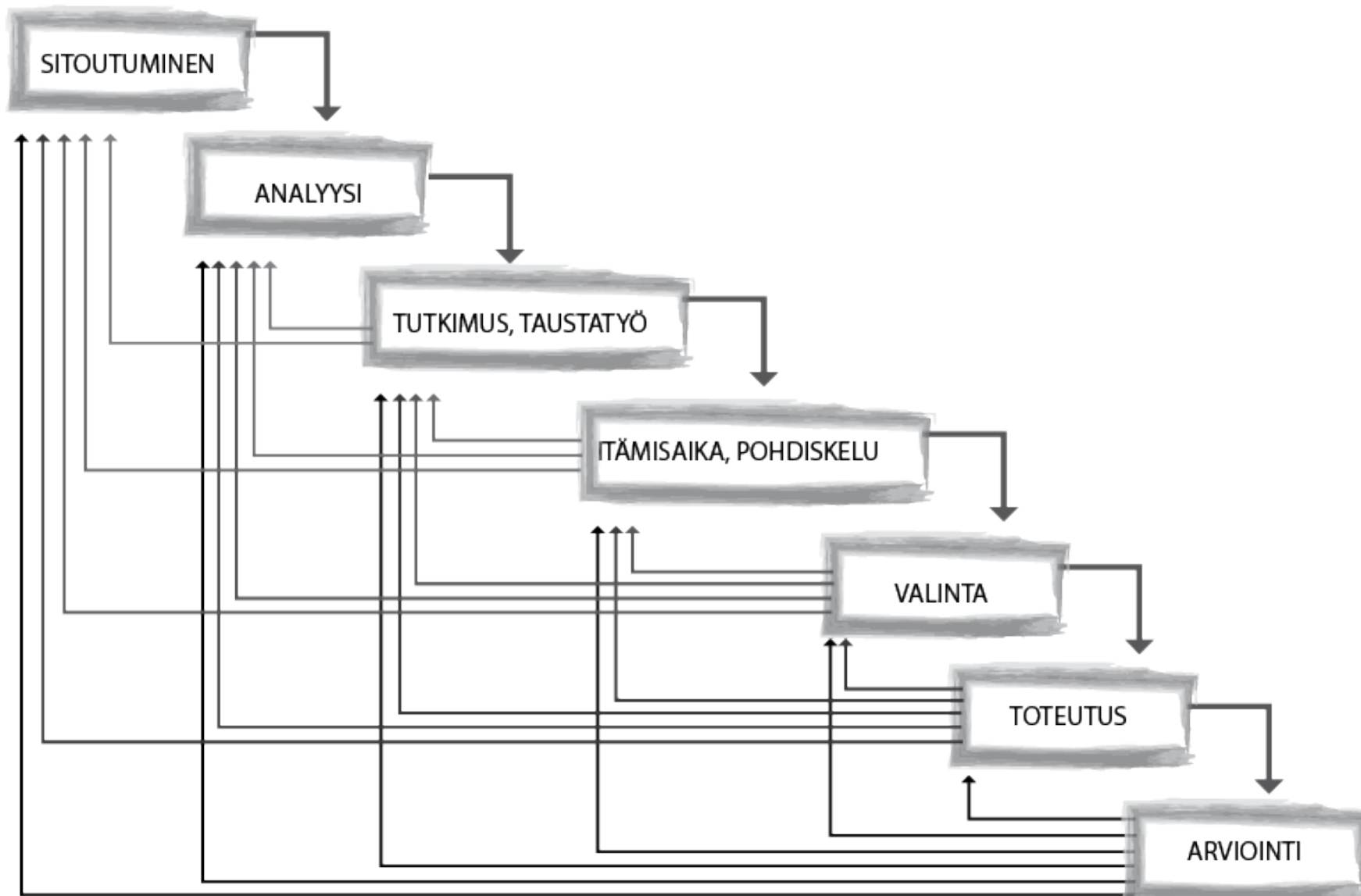
Opinnäytetyöni toinen osio perustuu vahvasti tekemiseen; puvustuksen suunnitteluun ja valmistamiseen. Opinnäytetyöni ensimmäinen osio taas keskittyy kaavoittamiseen. Toinen iho – tekniikasta tein paljon kokeiluja, sillä siitä ei ole paljoa kirjallista materiaalia ja ainut tapa saada tietoa tekniikasta oli tutkia sen mahdollisuuksia itse.

Tekemisperustaisen luovan prosessin tutkimuksessa on tärkeää olla itsekriittinen, jotta saa tutkimuksesta luotettavia tuloksia. Lisäksi täytyy olla kiinnostunut aiheesta, jotta on vahva tiedonhalu. (Anttila 2006, 426.)

Tutkimuksessa on tärkeänä osana dokumentaatio, jotta kaikki näkymätön tieto saadaan esille. Tutkimusvaiheiden aktiivinen dokumentointi tuo esille tekijän tarkoitukset ja myös mahdolliset ongelmat tulevat esille jo alkuvaiheessa. Myöhemmin voi myös helpommin reflektoida, missä tutkimus meni pieleen, jos kaikki aikaisemmat vaiheet ovat tarkasti dokumentoitu. (Anttila 2006, 426.)

Koen täyttäväni nämä kriteerit tekniikan tutkimisessa ja kuvaankin luvussa 3.3 Toinen iho – tekniikan mahdollisuuksia luovan toiminnan tutkimusmenetelmän avulla.

Lopputuloksena tekemisperusteisen luovan prosessin tutkimusmenetelmän avulla tuotetusta tutkimuksesta pitäisi saada visuaalisen materiaalin ja tekstin luoma kokonaisuus, jonka onnistumista ja tarkoituksenmukaisuutta voidaan helposti arvioida. Tutkimusmenetelmän tarkoitus onkin poistaa se kuilu, joka on käytännön työn ja kirjoitetun raportin välillä. (Anttila 2006, 426)

Kaavio 2. Gilletten luovan prosessin kaavio (Ruhanen 2014.)

2.2 Gilletten luovan prosessi

Michael Gillette kuvaa luovan prosessin etenemistä seitsemänosaisella kaaviolla (kaavio 2, sivu 11). Kaaviossa joka osaluueen jälkeen reflektoidaan aikaisempia vaiheita. Tässä luovassa kuvailen kaavioissa mainitut seitsemän vaihetta ja kuinka ne ovat toteutuneet omassa prosessissani. (Gillette 2008, 22-35.)

Ensimmäinen vaihe on **sitoutuminen**. Gilletten mukaan sadakseen aikaan parhaan mahdollisen lopputuloksen, tulee sitoutua työhön ja luvata itselleen tekevänsä parhaansa (Gillette 2008, 22-35). Omassa prosessissani ensimmäinen vaihe ajoittui syksyille 2013, jolloin olin päättämässä opinnäytetyöni aiheita. Sain sähköpostiini Ville Nylénin viestin, jossa hän etsi puvustajaa teokselleen ja päätin ottaa häneen yhteyttä ja tarttua mahdollisuuteen toimia pukusuunnittelijana tanssiteoksessa.

Toinen vaihe on **analyysi**. Siinä suunnittelija tutustuu teokseen, määrittelee ja selvittää puvustustyönsä raamit. Hän tapaa työryhmän ja keskustelee teoksen päämääristä ja ulkopuolisista tekijöistä, jotka vaikuttavat puvustukseen, kuten lavastus, valosuunnittelu ja ohjaajan tulkinta teoksesta. (Gillette 2008, 22-35.) Analyysi -vaiheessa tapasin Villen ja kävimme läpi hänen ajatuksiaan teoksesta ja puvustuksesta. Hän kertoi teoksen keskeisiin teemoihin kuuluvan sanattoman kommunikaation, ulkopuolisuuden tunteen ja kehon arvostuksen. Hän toivoi puvustuksen olevan harmaasävyinen ja kierrätysteemainen, mikä tukisi teoksen maailmaa.

Kolmannessa vaiheessa tullaan **tutkimukseen ja taustatyöhön**. Siinä etsitään vastauksia analyysivaiheessa syntyneisiin kysymyksiin ja tutustutaan aikakauteen, johon pukujen tulee sijoittautua. Tutkimusvaiheessa kerätään myös mahdollisimman paljon ideoita, kangaspaloja ja inspiraatiokuvia, jotka sopivat puvustuksen mielikuvaan. (Gillette 2008, 22-35.)

Taustatyön aloitin ennen joulua 2013 Neulemalliston suunnittelu -kursilla, johon osallistuin. Suunnittelin neulemalliston, jossa käytin pohjana samoja teemoja kuin tanssiteoksessa, jotta pystyisin neulemallistoa suunnitella jo sukeltamaan hieman syvemmälle tanssiteoksen maailmaan. Tutkin maailmanlopputunnelmaisia valokuvamateriaaleja ja kokosin itselleni ideataulun teoksen maailmasta. Joulun jälkeen tein tutkimusta seuraamalla tanssiharjoituksia ja tein pukuluonnoksia havainnoiden liikkeen ja musiikin luomaa maailmaa. Näytin luonnoksiani työryhmälle ja tästä vuorovaikutuksesta syntyi hyviä uusia ideoita.

Neljäs vaihe on **itäminen ja pohdinta**. Tässä vaiheessa koetetaan etääntyä projektista hetkeksi. Tämä vaihe on erittäin tärkeä, sillä kerätyt ideat pääsevät muhimaan rauhassa päässä. Kaikesta edellisessä vaiheissa hankitusta tiedosta alkavat erottua ne oleelliset ideat, joista muodostuu puvustuksen runko. (Gillette 2008, 22-35.) Oma pohdinta-aikani oli osittain joululomalla, jolloin lepäsin opinnäytetyöstä ja olin jo tehnyt alkutyötä neulemalliston suunnittelun parissa. Osittain pohdintani tapahtui tammi-helmikuussa tehtyjeni paljon luonnoksia asuista ja ennen kuin lähdin valmistamaan mitään niistä.

Vaihe viisi on **valinta**. Tässä vaiheessa ideat ovat saaneet muhia päässä tarpeeksi ja valitaan puvustuksen lopullinen konsepti ja lopulliset suunnitelmat kaikille asuille. (Gillette 2008, 22-35.) Lopullisten vaatteiden valinta tapahtui hieman limittein valmistusosion kanssa. Terhin, Foxin ja Hannan yläosien lopulliset mallit varmistuivat suhteellisen alkuvaiheessa, mutta

muut pukujen osat muuttuivat aika paljon vielä sen jälkeen. Vaatteiden teema oli kuitenkin selkeä, joten pystyin tekemään niistä hyvät suunnitelmat ennen kaavoitusta ja valmistusta.

Valmistusvaiheessa, joka on vaihe kuusi, tehdään lopulliset piirrokset valituista asuista. Luonnoksiin liitetään myös tilkut halutuista kankaista. Näiden pukuluonnosten ja suunnittelijan ohjeistusten mukaan puvusto valmistaa vaatteet. Puvut saattavat vielä muuttua hieman valmistusprosessissa, kun puvut nähdään näyttelijöiden päällä ja nähdään kokonaisuus. (Gillette 2008, 22-35.) Valmistusvaiheessa aloitin asujen tekemisen. Osa vaatteista valmistui samaan aikaan toisten vaatteiden valintavaiheen kanssa. Olin aikaisemmin ostanut paljon materiaalia asuihin, joista valikoin sopivimmat materiaalit jokaiseen asukokonaisuuteen. Testasin materiaaliyhdistelmiä tekemällä niistä vaatteiden muotoisia kollaaseja. Koska valmistin vaatteet itse ja minun ei tarvinnut siirtää tietoa rakenteista muille, en tehnyt kaikista vaatteista ohjeistuksia ja pukuluonnoksia tilkkuineen.

Viimeinen vaihe on **arviointi**. Siinä arvioidaan puvustuksen onnistuminen ja kuinka kommunikaatio muiden osastojen kanssa on sujunut. Arvioinnin on tarkoitus auttaa kehittämisessä ja kiinnittää huomiota siihen, miten itse voi kehittää kommunikaatiotaan. (Gillette 2008, 22-35.) Prosessin arviointi tapahtui teoksen esityksien jälkeen. Keskustelimme työryhmän kesken siitä, mikä meni hyvin ja missä voi parantaa ja kuinka kukin oli kokenut prosessin. Työryhmämme toimi yhteen yllättävän hyvin ja tuntui että kaikki osaset saivat vaikuttaa teoksen lopputulokseen. Kommunikaatio toimi hyvin työryhmän jäsenten välillä. Kerron enemmän saamastani palautteesta luvussa 5.1.

Kuva 2. Majakka (Ruhanen 2014-05-20.)

3 KAAVAN LUOMINEN - LUOVA KAAVOITTAMINEN

***”Making a pattern is as fascinating
as trying to solve a puzzle”***

(Nakamichi, Tomoko 2010.)

Kaavoitus kuvaa laajasti sitä prosessia, jossa kaksiulotteisista suunnitelmista luodaan ja muokataan kolmiulotteinen muoto, joka asettuu kehon ympärille. Tässä prosessissa vaaditaan teknisiä taitoja ja kykyä havainnollistaa kolmea ulottuvuutta. (Hopkins 2012, 114.)

Luvussa kolme käyn läpi erilaisia kaavanluomismenetelmiä. Alaluvut 3.1 ja 3.2 kertovat kahden perinteisemmän kaavanluomismenetelmän hyödyistä ja haitoista. Alaluku 3.3 syventyy Toinen iho -tekniikkaan, joka on vähemmän tunnettu. Kerron tekniikasta perustietoa ja kerron tutkimuksestani tekniikkaan liittyen. Alaluvussa 3.4. kerron järjestämästäni workshopista, josta sain kerättyä hyvää tietoa tekniikan hyödyistä. Alaluvussa 3.5 käyn nopeasti läpi muita mielenkiintoisia ja erilaisia kaavoitusmenetelmiä. Viimeisessä alaluvussa 3.6 pohdin erilaisten kaavoitusmenetelmien yhdistämistä ja sen tuomia mahdollisuuksia.

3.1 Perinteinen kaavoitus - metric pattern making

Alun perin vaatemallit tehtiin muotoilemalla kangasta mallinuken päälle. Nykyisin vaatetusyritykset käyttävät yleisesti kaavoitusta sen kokotäsmällisyyden ja nopeuden vuoksi. Kokotaulukkojen ja sarjonnan avulla vaateteollisuus pystyy tuottamaan helposti saman vaateen erikokoisina. (Aldrich 1997, 4.) Suurimmalle osalle muotisuunnittelijoista kaavoitus tarkoittaa teknistä prosessia, johon sisältyy kaavan täsmällinen leikkaus ja ennen sitä tulkinta suunnittelun lähteestä, kuten muotiluonnoksesta. Teollisuudessa kaavoituksessa täytyy miettiä lisäksi hinnoittelua ja tuotannon vaatimuksia. (Hopkins 2012, 114.)

Perinteisessä kaavoituksessa käytetään usein apuna mittataulukkoa, jotta kaavoitettavasta vaatteesta saadaan standardikokoinen, esimerkiksi kokoa 38. Mittataulukoihin käytetään apuna tutkimuksia erikokoisien vartaloitten mitoista ja niistä saaduista keskiarvoista. Mittataulukot voivat vaihdella paljon eri yritysten ja maitten välillä, riippuen mihin mittatutkimukseen mittataulukko perustuu. Tämän seurauksena eri yritysten sama vaatekoko, kuten esimerkki 38, saattaa olla aivan erikokoinen. (Knowles 2005, 52.)

Kaavoituksen pohjana käytetään peruskaavoja, joita lähde-tään muokkaamaan halutun mallin leikkausten ja väljyyksien mukaan. Peruskaavan valinnassa kannattaa käyttää harkintaa ja valita peruskaava, joka on lähimpänä haluttua mallia ja joka soveltuu mallissa käytettävään materiaaliin. Väärä peruskaava vain hidastaa prosessia ja voi aiheuttaa huonon istuvuuden. (Hopkins 2012, 115.) Kaavoittamisen perussäännöt perustuvat järkeviin periaatteisiin. Nämä periaatteet kannattaa opetella hyvin, jotta kun sääntöjä rikotaan, se on luova päätös, jota tukee järkevä perustelu. (Aldrich 1997, 5.)

Kuva 3. Kollaasi perinteisen kaavoituksen avulla tehdyistä kaavoista (Ruhanen 2014.)

Perinteisellä kaavoittamisella voidaan tehdä myös yksilöllisiä kaavoja muokkaamalla peruskaavaa, joka on lähimpänä asiakkaan kokoa. Perinteiset räätälit tekevät yksilölliset puvut muokkaamalla ensin peruskaavasta asiakkaan mittoihin sopivan ja tarkastavat mitat vielä sovituksissa. Huolellisesti tehdyt ja tarkistetut asiakkaan mittoihin tehdyt peruskaavat helpottavat uusien vaatteiden kaavoittamista asiakkaalle myöhemmin. Kuitenkin, jos kaavaan käytettyjen mittojen otosta on pidempi aika, on kannattavaa tarkistaa mitat.

Vaikka kaavoittamisella on mahdollista saavuttaa haluttu muoto nopeasti, kannattaa kaavoittamisen tueksi kuitenkin ottaa sovitusversiot. Varsinkin, jos kyseessä on monimutkainen malli. Sovitusversioiden avulla voidaan tarkastaa kuinka vaate todellisuudessa istuu ihmisen päälle ja onko muoto suunnitelman mukainen. (Aldrich 1997, 4.)

Teatteripuolella käytetään myös paljon kaavoitusta, varsinkin miesten vaatteiden kohdalla. Puvustuksia tehdessä kaavoja ei yleensä tarvitse sarjoa, sillä joka hahmolla on omat asunsa. Joskus kuitenkin on tarvetta tehdä jollekin suuremmalle ryhmälle samanlaiset asut, jolloin on käytännöllistä sarjoa kaavat. Gillette (2008, 474) toteaa kirjassaan, että kaavan luominen on ehkä tärkein vaihe puvustuksen toteuttamisessa. Kaavoittamisessa on tärkeää yrittää tulkita suunnittelijan luonnokset, jotta voi luoda kaavasta luonnosta mahdollisemman hyvin toistavan.

Nykyään on myös paljon kaavoitukseen tarkoitettuja tietokoneohjelmia, joiden avulla voidaan saada helposti valmiita kaavapohjia muokkaamalla omien vaatteiden kaavat sarjotuin. Ensin täytyy tosin opetella käyttämään ohjelmaa, että lopputulos on halutun mukainen.

Perinteinen kaavoitus voi tuntua haastavalta sen opettelu alkuvaiheessa, mutta kun oppii kaavoituksen perussäännöt, pystyy valmistamaan melkein minkä tahansa vaatteen. Perinteinen kaavoitus on nykyaikana tärkein vaatteiden luomiskeino ja sopivin teollisuuteen.

Gilletten mukaan kaavoitus ei ole ainoastaan käsityötä, vaan se on myös taidetta. Jokaisella kaavoittajalla on ja saa olla omat tapansa ja menetelmät kaavoittaa. Vaikka ei ole yhtä ainuttakaan tapaa kaavoittaa, on myös yleinen kaavoitusjärjestys, jota suurin osa kaavoittajista noudattaa. (Gillette 2008, 475.)

3.2 Muotoilu

Muotoilemalla voi helposti tehdä istuvan kaavan nuken päälle joko johonkin standardikokoon tai asiakkaan mittoihin. Muotoilemalla pystyy myös luomaan erilaisia laskoksia ja muita yksityiskohtia, jotka kaavoittamalla eivät ehkä onnistuisi yhtä hyvin. Tekniikan avulla on myös helppo kokeilla, mitä kankaasta voisi tehdä, ilman että joutuu leikkaamaan sitä kappaleiksi. Sitä kannattaakin käyttää hyväkseen suunnittelussa, jos valmiina on kangas, mutta ei vielä tietoa, miten sitä voisi käyttää. Kangasvalinta vaikuttaa vahvasti siihen, kuinka kangas asettuu nuken päälle.

Muotoilu tarjoaa vaihtoehdon kaavan luomiseen kaavoittamalla. Muotoilemalla voi luoda kaavan työstämällä kangasta suoraan mallinukun päälle. Muotoilun avulla voi saada välittömiä tuloksia, mutta se vaatii sellaista taitavuutta ja materiaalin manipulointikykyä, jonka voi oppia harjoittelemalla (Hopkins 2012, 118). Muotoilu ei sovi sellaisenaan tuotantoon, mutta sen avulla suunnittelija pystyy tutkimaan muodon ja istuvuuden suhdetta. Muotoilemalla tuotetusta kangaskaavasta voidaan kuitenkin tehdä oikea kaava, jonka voi tuottaa vaatteeksi teollisesti.

Teatterissa muotoilu on tehokas apukeino suunnitteluprosessissa. Pukusuunnittelija voi haalia kangasvarastosta ja kaupoista pukuideoihin sopivia kankaita, joita voidaan sitten yhdistellä nukun päälle halutun muodon mukaan. Näin pystyy testaamaan kankaiden yhteensopivuutta jo suunnittelun varhaisessa vaiheessa. Muotoilemalla löydettyjä kankaita nukun päälle voi myös saada uusia pukuideoita, mitä ei muuten olisi välttämättä saanut.

Kuva 4. Kollaasi tekijän muotoiluista opiskelujen aikana (Ruhanen 2014.)

Kuvassa 3 (sivu 17) näkyy tekemiäni muotoiluja opiskelujeni aikana. Oikeassa alanurkassa oleva kuva on muotoilu asiakkaalle tekemästani iltapuvusta. Pystyin muotoilemalla näyttämään asiakkaalle suunnitelmani mekon mallista ja varmistamaan, että malli oli myös hänelle mieluinen ennen kuin leikkasin kankaat kaavanosiksi. Kuvan 3 oikeassa ylänurkassa olevassa kuvassa on nukke, johon on viivoitettu muotoilunauhalla muotoiltavan vaateen ääri viivoja. Kun muotoilunauhalla merkitsee hieman halutun mallin rajoja, esimerkiksi kaula-aukon, voi olla helpompi aloittaa muotoilu.

Menetelmä käytetään yleisesti ottaen yleisemmin naisten kuin miesten vaatteissa. Erityisesti sitä käytetään vinoon langansuuntaan leikatuissa vaatteissa, ilta- ja hääpuvuissa ja kokeellisissa muodoissa (Hopkins 2012, 118). Vaikka muotoilemalla saa tehtyä räätälöityjä vaatteita, käytetään sitä useammin ei-räätälöityjen vaatteiden valmistuksessa. Teatterissa muotoilua käytetään paljon turnyyreiden valmistuksessa. (Gillette 2008, 476.)

Työskennellessä suoraan mallinukan päälle, on erittäin tärkeä pitää silmällä vaateen tasapainoa. Tämä tarkoittaa sitä, kuinka muotoiltu kangas roikkuu nukun päällä. Riippumatta siitä, että työskenteleekö suoran vai vinon langansuunnan kanssa, vaateen tulee olla tasapainossa ilman ei-suunniteltua kiertymistä tai vetämistä kankaassa. (Hopkins 2012, 118.)

3.3 Second skin – toinen iho tekniikka

Toinen iho -tekniikka on aiemmissa luvuissa esiteltyjä menetelmiä erikoisempi tapa luoda kaavoja, johon tutustuin keväällä 2013 ollessani vaihdossa Huddersfieldin yliopistossa Iso-Britanniassa. Liz Garland, Costume with Textiles -osaston tekniikko, teki aiheesta maisterintutkintoaan ja piti ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoille tekniikasta oppitunnin, jolla myös minä olin. Valitettavasti hänen maisterintutkintonsa ei ehtinyt valmistua tämän opinnäytetyön valmistumiseen mennessä.

Koska tekniikka ei ole niin yleisesti tunnettu, ei sille ole vakiintunutta nimeä. Tässä opinnäytetyössä käytän nimitystä Toinen iho -tekniikka, suomentaen Liz Garlandin käyttämän termin Second Skin. Nimi on hyvin kuvaava, sillä tekniikalla tehty kaava toistaa kaavoitetun ihmisen tai asian muodot ja mitat kuin iho.

Toinen iho -tekniikassa se kehonosa, asia tai mallinukke, josta kaava halutaan tehdä, päällystetään ensin tuorekelmulla ja sitten maalarinteipillä. Tämän jälkeen voidaan piirtää maalarinteippipintaan halutut leikkaussaumot ja leikata kaava auki näistä kohdista. Ennen kaavan osien irtileikkausta täytyy muistaa merkitä kaavanosat hyvin ja lisätä hakkimerkkejä, sillä muuten vaateen kokoaminen tulee olemaan haasteellista. Kaava kannattaa myös kuvata mallin päällä. Koska kaavan leikkaussaumot on luotu silloin kun kaava on ollut kokonaisena ja kolmiulotteisessa muodossa, täytyy kaikki kaavanosat tarkistaa irtileikattuina kuprujen ja kaarien takia. Jos kaavanosat eivät asetu tasoksi, on niitä muokattava, joko leikkaussaumojen siirtämällä, aukileikkausten tai muotolaskosten avulla tai leikkaamalla kaavanosa kahdeksi osaksi.

Löysin tekniikasta hyvin vähän tietoa, ja sen takia lähetin Liz Garlandille kyselyn aiheesta sähköpostitse. Hän kertoi minulle,

Kuva 5. Kuvakollaasi paidan valmistuksesta Toinen iho -tekniikan avulla (Ruhanen 2014.)

etten tule löytämään paljoakaan tietoa tekniikasta. Se on tekniikka, jota hän on kokeillut itsekseen jonkin aikaa ja tutkinut sitä maisterintutkintoaan varten. Hän kertoi myös, että tekniikka ei ole yleisessä käytössä, koska sillä on liikaa rajoituksia. Osa hänen maisterintutkintonsa tutkimuksesta oli tutkia tekniikan käyttömahdollisuuksia ja tulevaisuutta [puvustus] alalla. (Garland 2014-03-24.)

Tätä opinnäytettä kirjoitettaessa tekniikasta löytyi lähinnä kenkien valmistukseen liittyviä ohjeita ja tekniikkaa oli käytetty usein apuna korsettien valmistuksessa. Lisäksi internetistä löytyy joitakin ohjeita ja videoita samankaltaisista tekniikoista, joissa esimerkiksi käytettiin pelkästään tuorekelmua, joka sulatettiin hellästi muotoonsa silitysrautaa apuna käyttäen. Koska Toinen iho -tekniikasta ei löydy kirjallista materiaalia ja hyvin vähän tietoa internetistä, perustuu suurin osa opinnäytetyössä olevasta tiedosta tekemiini havaintoihin, sekä Liz Garlandin antamaan oppituntiin tekniikasta.

Tarkasti toteutettuna tekniikka tuottaa kaavoitettavasta pinnasta täsmällisen kopion muodoiltaan sekä mitoiltaan, jonka takia vaatetta ei voi sellaisenaan valmistettuna pukea saman pinnan päälle, ellei valittu materiaali ole joustavaa. Tekniikka soveltuukin erinomaisesti joustavien ja ihonmyötäisten vaatteiden kaavoitukseen. Uskon, että tekniikasta on hyötyä puvustoissa kiiretilanteissa, sillä tekniikalla saadaan helposti ja vauhtomasti tehtyä yksinkertaisen kengän, yksilöllinen korsetin tai muun tiukasti istuvat vaatteiden kaavan.

Myös joustamattomien vaatteiden valmistus on tekniikalla mahdollista, jos tämä ominaisuus otetaan huomioon kaavoituksessa, esimerkiksi väljyyysvarojen lisäyksenä tai toppaamalla pinta/muoto hieman suuremmaksi. Nukkeen tai muuhun kaavoitusperustaan voidaan myös lisätä erilaisia muotoja toppaamalla, kuten puolikaaria tai neliöitä, jotta ne voidaan sisällyttää kaavaan.

Epäsymmetristen kaavojen valmistaminen tekniikalla on helppoa, sillä leikkaussaumamat voi piirtää suoraan muodon päälle. Leikkaussaumojen ulkonäön voi myös helposti tarkistaa, koska kaavaa luodaan kolmiulotteisen muodon tai nuken päälle.

Huonona puolena tekniikassa on sen riippuvuus muodosta, se vain toistaa sen pinnan mihin kelmu ja maalariteippi on levitetty. Osittain symmetriset vaatteet ovat myös haastavia, sillä leikkaussaumamat piirretään muodon päälle. Tällöin pidempien linjojen suoruuden tarkastaminen on haastavaa. Joustamattomien materiaalien käyttö valmistuksessa tuo lisää työvaiheita, kun täytyy ottaa huomioon kaavan tiukkuus.

Menetelmä ei sovi teolliseen tuotantoon tai sarjontaan, koska sen avulla valmistetut kaavat ovat henkilökohtaisia. Useamman koon valmistaminen on työläämpää kuin perinteisessä kaavoituksessa, jossa voi hyödyntää kaavoitusohjelmia ja kokotaulukoita. Menetelmä ei myöskään oikein toimi löysien vaatteiden kaavoituksessa. Löysien vaatteiden kaavoitus Toinen iho -tekniikan avulla vaatisi voimakasta toppausta tai muokkausta kaavoihin perinteisen kaavoituksen keinoin jälkikäteen.

Sivulla 21 olevassa kuvassa 5 on kuvia eri kokeiluistani tekniikalla. Ylärivillä vasemmalla kaksi kuvaa ovat Huddersfieldin yliopistossa tekemästä ensimmäisestä kokeilustani. Ylärivillä on kokeilu, jossa lisäsin käteni päälle toppausta ja kaavoitin siitä kaavan. Alarivillä kuvia ehkä onnistuneimmasta kokeilustani. Valmistin kaavan jalastani, jonka myös toteutin. Kaavalla toteutettu vaate toimi hyvin.

Kuva 6. Kollaasi tekemistäni kokeiluista Toinen iho -tekniikan avulla (Ruhanen 2014.)

3.4 Toinen iho –workshop

Järjestin 7.5.2014 Toinen iho -workshopin Kuopion Muotoiluakatemian vaatetusmuotoilun opiskelijoille. Workshoppiin osallistui lähes koko ensimmäinen vuosikurssi, yksi kolmannen vuosikurssin opiskelija, sekä kaksi vaatetusmuotoilun opettajaa. Workshop -kollaasista (Kuva 6, 22) näkyy osallistujien menettelmällä tuottamia kaavoja.

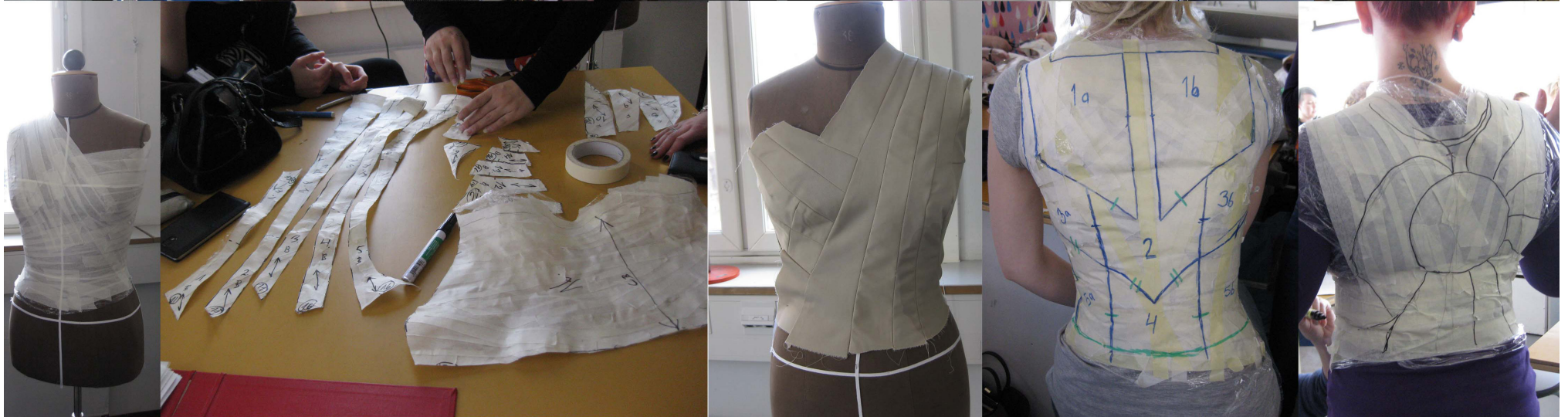
Workshopissa pidin ensin lyhyen teoriaosuuden, jossa kerroin omista kokemuksistani tekniikasta ja miten muut sitä ovat aikaisemmin käyttäneet. Lisäksi kerroin tekniikan periaatteista ja mitä kannattaa muistaa tekniikkaa käyttäessä. Teoriaosuuden jälkeen ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat muodostivat kolmen hengen ryhmiä, jotka saivat valita käyttävätkö tekniikkaa yhteen ryhmänjäsenen vai mallinukkeen. Kolmannen vuoden opiskelija teki harjoituksen yksin ja opettajat keskenään.

Osallistujat tuntuivat rentoutuneilta workshopissa ja innostuneilta kokeilemaan, mitä saavat aikaan. Olen tyytyväinen että sain tehtyä harjoitustilanteesta rennon, jotta kaikki osallistujat pystyivät kokeilemaan tekniikkaa ja erilaisia leikkaussauvoja vaatteeseen rohkeasti.

Kysyin workshopin aikana osallistujilta kommentteja tekniikasta ja pitämästäni workshopista. Moni kertoi minulle, että workshop oli ollut mielenkiintoinen ja hauska. Moni opiskelija, joilla ei ollut aikaisempia vaatetusteknisiä taustaopintoja, kertoi, että tekniikka auttoi heitä ymmärtämään paremmin perinteistä kaavoitusta. Opiskelijat, jotka olivat kaavoittaneet paljon aikaisemmin, sanoivat tekniikan auttaneen heitä päästämään irti kaavoitukseen tulleista rutiineista.

Ryhmät oli koetettu jakaa niin, että jokainen ryhmä olisi sekoitus ihmisiä, jotka ovat vahvoja kaavoituksessa ja ihmisiä, jotka olivat kaavoituksessa heikompia. Näin ryhmänjäsenet pystyivät oppimaan toistensa tavoista tehdä kaavoja. Moni osallistuja kertoi, että aikoi käyttää tekniikkaa tulevaisuudessa, varsinkin tyköistuvien yläosien kaavoittamisessa itselleen ja asiakkaille. Workshop onnistui hyvin. Osallistujat oppivat käyttämään uutta tekniikkaa ja oppivat samalla ehkä myös itsestään kaavoittajana. Sain myös vahvistusta omiin havaintoihini tekniikasta.

Olin lukenut artikkelin Greg Climerin (2013) workshopista, jossa hän laitto osallistujat valmistamaan paperinaamioita toistensa kasvoista. Tämän jälkeen osallistujien tuli piirtää paperinaamioon leikkaussaumot niin, että kasvosta tehdyt kaavanosat asettuivat tasoksi. Tekniikka on samankaltainen, kuin käyttämäni Toinen iho – tekniikka ja Climerin saamat tulokset olivat samankaltaisia omien havaintojen kanssa. Myös hänen workshopissaan opiskelijat kertoivat oppineensa perinteisen kaavoituksen säännöistä muuttaessaan kolmiulotteista muotoa kaksiulotteiseksi pinnaksi.

Kuva 7. Kollasi Toinen iho -workshopista (Ruhanen, 2014.)

3.5 Muita luovia kaavoitusmenetelmiä

Zero waste – menetelmässä on lähtökohtana se, että vaatetta valmistettaessa ei jää yhtään kangasta leikkuujätteeksi. Zero Waste -menetelmää on käytetty kauan esimerkiksi japanilaisten kimonojen ja intialaisten sarien valmistuksessa, sillä sen avulla tuotettuja vaatteita on helppo valmistaa alkeellisilla valmistusmenetelmillä, kuten käsin ompelemalla. Muotialan teollistumisen ja vaatteiden massatuotannon takia Zero waste -tekniikka ei ole ollut niin suosittu nykyaikana. Zero waste -menetelmä voi tarkoittaa esimerkiksi kaavoittamista, muotoilua tai neulomista, niin ettei jää lainkaan jätettä. (Rissanen 2013, 16.)

Se, että kaavoituksessa yritetään käyttää kaikki mahdollinen kangas hyväksi, aiheuttaa kaavoitukseen omanlaisia rajoitteita, mutta voi myös avata aivan uuden maailman vaateen muotojen suhteen. Tekniikalla voidaan tuottaa kaavoja teolliseen valmistukseen ja Zero waste -tekniikka onkin erittäin kustannustehokas kaavoitustapa, sillä kangasta ei jää yhtään hukkaan. Yleensä vaatteiden suunnittelussa ei oteta huomioon leikkuujätettä kuin vasta tehtaalla. Zero Waste -tekniikassa leikkuujäte otetaan huomioon jo suunnittelussa, jolloin leikkuujätteen määrään on helpompi vaikuttaa. (Rissanen 2013, 19.)

Tomoko Nakamichi on kirjoittanut kolme luovaa kaavoituskirjaa, joissa hän esittelee tekemiään kaavoja: Pattern Magic (2010), Pattern Magic 2 (2011) ja Pattern Magic Stretch Fabric (2012). Hänen kaavoissaan on useasti joku juju tai erikoinen lähtökohta, kuten kuva tai esine, jonka pohjalta hän lähtee rakentamaan kaavaa. Nakamichi on kirjoissaan kertonut hyvin kaikista kaavanmuokkauksen vaiheista ja kirjan lukeminen tai mallien valmistuksen kokeilu auttaa varmasti uusien ideoiden synnyssä. Nakamichin kirjojen tärkein anti onkin ehkä runsas

määrä kokeiluja. Ne osoittavat, että kaavoittamisen kanssa kannattaa leikkiä ja kannattaa myös kokeilla vaateideoita kaavoittamalla, eikä vain luonnostelemalla. Tomoko Nakamichi on myös tehnyt kokeiluja vaatteista, jotka voidaan pukea päälle eri tavalla, mikä on inspiroinut minua puvustusprojektisani.

Nakamichi (2010, 52) kertoo, että opiskeluaikoinaan hänen oli vaikea oppia kaavoittamista perusoppitunneilla. Hän saavutti haluamansa muodot vaatteisiin tekemällä miniatyyrivaatteita paperista ja muokkaamalla niistä kaksikulotteisia kaavoja leikkaussauvojen avulla. Hänkin on siis käyttänyt kaavoituksen oppimisessa apuna kolmiulotteisen muodon muuttamista kaksikulotteiseksi.

3.6 Kaavoitusmenetelmien yhdisteleminen

Jotkin kaavoitusmenetelmät sopivat tietynlaisten vaatteiden kaavoittamiseen paremmin kuin toiset, kuten esimerkiksi perinteinen kaavoitus ja Zero waste – tekniikka sopivat teolliseen valmistukseen. Eri menetelmiä voidaan kuitenkin yhdistää toisiinsa, jolloin saadaan uudenlaisia tuloksia ja muotoja. Kaavoitusmenetelmien yhdisteleminen rikastaa suunnitteluprosessia. Vaateidean toteuttamista voidaan kokeilla eri tekniikoilla ja katsoa, mikä tekniikka soveltuu juuri siihen vaatteeseen parhaiten. Eri kaavoitusmenetelmien kokeileminen ja oppiminen auttaa suunnittelijaa käyttämään perinteistä kaavoitusta.

Kaavoittamisessa kannattaa olla utelias ja kokeilla uusia asioita. Esimerkiksi Toinen iho -tekniikan avulla voi tuottaa käden kaavan, joka voidaan istuttaa perinteisesti kaavoitettuun räätälöityyn kaavaan tai Toinen iho -tekniikan avulla tuotettua ihonmyötäisen kaavanosia voidaan muokata, esimerkiksi lisätä väljyyksiä, jälkikäteen.

Muotoilu ja kaavoitus tukevat hyvin toisiaan. Muotoilu toimii tavallaan kaavoituksen taustatyönä, kun kaavan yksityiskoh-
tia voidaan kokeilla ilman kankaan leikkaamista. Toinen iho-
tekniikalla voidaan luoda ihonmyötäinen pohjavaate kuten
lyhyt mekko, johon voidaan muotoilla päälliskerros toisesta
kankaasta. Toinen iho – tekniikalla voi olla helpompi tuottaa
joitain vaatekappaleita, kuten tossuja, kuin perinteisellä kaa-
voituksella, joten sitä on hyvä osata käyttää.

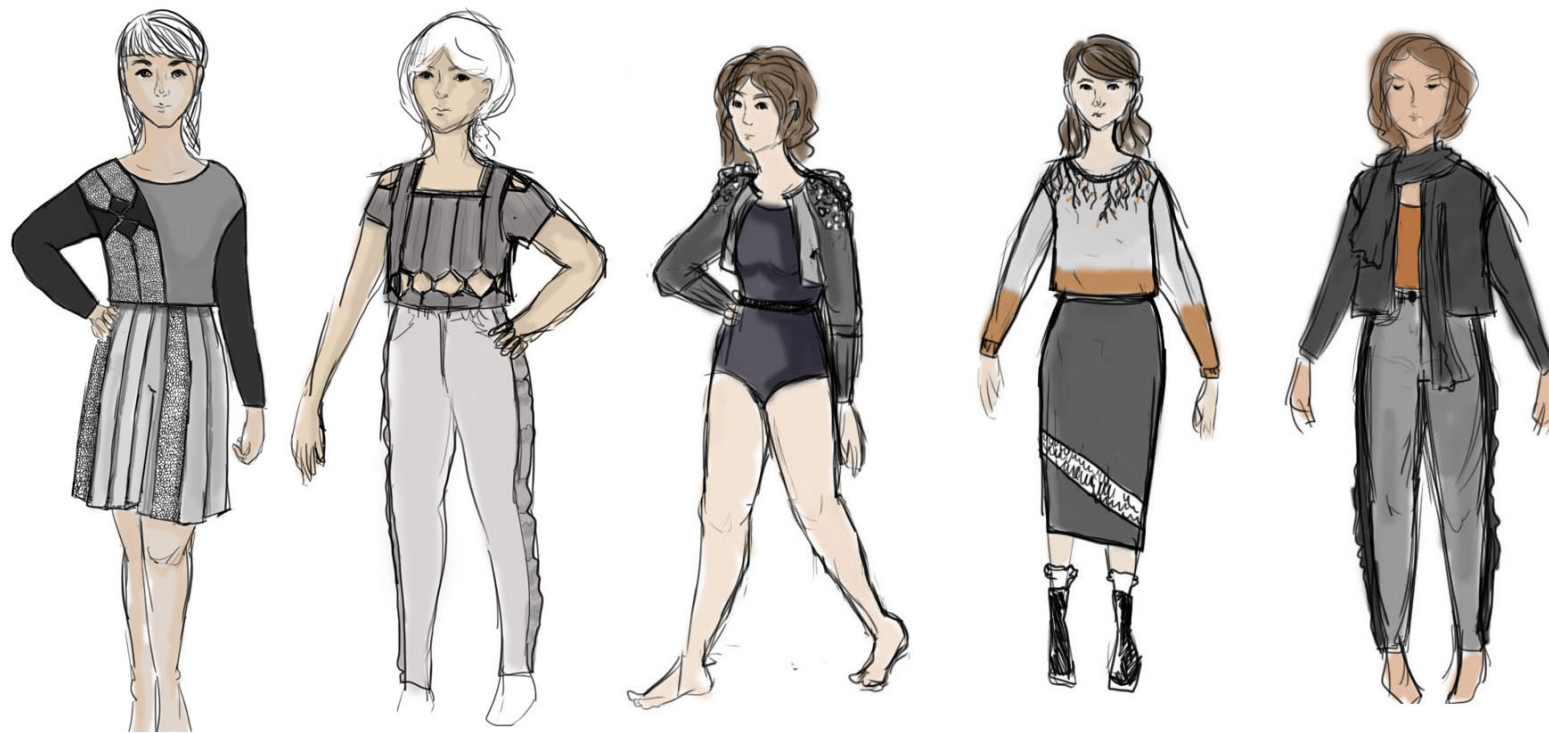

4 PUVUSTUKSEN SUUNNITTELU JA VALMISTUS

Tässä luvussa kuvaan Täytetyille eläimille – puvustuksen syntyä suunnittelusta valmiisiin vaatteisiin. Lähdän liikkeelle puvustuksen suunnittelusta ja pukujen suunnitteluun vaikuttaneista seikoista ja kuvailen lisäksi suunnittelu- ja valmistusprosessia jokaisen tanssijan pukujen kohdalta erikseen.

Tekemäni ideataulu (kuva 7) teoksen puvustusta varten kuvastaa hyvin teoksen tunnelmaa. Tanssijat seisovat toistensa vieressä, mutta toisaalta yksin toisiaan huomioimatta. Kaikki ovat yhdessä, mutta samalla ulkopuolisia. Taustalla on kaupunkia, mutta se tuntuu autiolta ja ihmisten hylkäämältä. Ovi, joka taustalla on, loistaa valoa kuvastaen muutosta, ovesta ulos kulkemista ja saarella olevaa majakkaa. Kaksi hahmoa kamppailee keskenään, toinen haluaa pitää kiinni, toinen taas päästää irti.

Kuva 9. Neulemalliston suunnittelu –kurssin mallisto (Ruhanen 2014)

4.1 Puvustuksen suunnittelu

Luonnostelin syksyllä joitakin alustavia ideoita ennen ensimmäistä tapaamistani Villen kanssa. Käytin inspiraationani Majakanvartijan uni -albumia (2010) ja merta, sillä siinä vaiheessa minulla ei ollut tietoa tanssin muista elementeistä ja ideoista. Päädyin kuitenkin hylkäämään kaikki nämä luonnokseni (liite 6) tapaamisen jälkeen, koska ne eivät sopineet maailmaan, josta kuulin Villeltä ensimmäisessä tapaamisessamme.

Tapasin Ville Nylénin kasvotusten ensimmäistä kertaa lokakuussa, jolloin hän kertoi tanssiteoksen maailmasta ja mitä hän haluaa sanoa sillä. Vahvoina teemoina esityksessä kulki fyysisyyden ja kehollisen viisauden arvostus, lopullinen irtipäästäminen ja ulkopuolisuuden tunne. Musiikkina teokseen toimi Ville Leinosen Majakanvartijan uni – albumi kokonaisuudessaan,

mikä antoi hyvän ponnistus pohjan puvustuksen suunnittelulle. Keskustelimme Villen kanssa myös puvuista ja toiveista, mitä hänellä niistä oli. Hän toivoi, että puvut olisivat lähinnä harmaan eri sävyjä ja että niissä olisi käytetty kierrätysmateriaaleja teoksen kierrätys- ja maailmanlopputeeman mukaisesti. Lisäksi keskustelimme mahdollisuudesta käyttää jotain erikoista kierrätysmateriaalia, kuten videonauhaa, mitä tulikin mukaan lopullisiin pukuihin.

Aloitin puvustuksen ideoinnin loppusyksystä, jolloin osallistuin Neulemalliston suunnittelu -kurssille. Neulemallistoni (kuva 8) idean poimin Täytetyille eläimille -teoksen maailmanlopun henkisestä maailmasta, jotta pystyisin syventymään maailmaan ennen lopullisen puvustuksen suunnittelua ja toteutusta.

Mallistoa varten keräsin paljon visuaalista materiaalia apokalyptisista muotokuvista kuviin ulkopuolisuudesta ja yksinäisistä maisemista. Nämä materiaalit ja suunnittelemani neulemallisto auttoivat minua eteenpäin suunnitteluprosessissa, vaikka en halunnutkaan käyttää yhtään neulemallistoa varten suunnittelemani vaatetta lopullisessa puvustuksessa.

Ennen joulua 2013 minulla oli suunnittelullinen lukko puvustuksen kanssa. Minusta tuntui, ettei suunnitelmani olleet tarpeeksi hyviä. Lukko aukesi lopullisesti joulun jälkeen tammikuussa tanssiharjoitusten alkaessa.

Parin tanssijan ja koreografi Villen työharjoitteluiden vuoksi Täytetyille eläimille – teoksen koreografiharjoitukset alkoivat vasta tammikuussa ja minusta tuntui, että vasta tanssijoiden liikettä ja koreografiaa nähdessäni pääsin lopullisesti sisään teoksen maailmaan. Näin paljon selkeämmin teoksen maailman missä tanssijat elivät ja minkälaisia asuja heidän tulisi käyttää. Vaikka teoksen musiikki on vahva tekijä, en kuitenkaan saanut siitä kiinni niin hyvin, että olisin voinut suunnitella puvut ilman koreografian näkemistä.

Teoksen puvustuksen suunnittelussa tulee ottaa huomioon myös teoksen muut tekijät, kuten esitystila, lavastus ja valosuunnittelu. Omaan suunnitteluprosessiin vaikutti teoksen pyöreä katso-mo. Katsojat olivat lähempänä tanssijoita kuin yleensä, minkä takia minun täytyi kiinnittää huomiota puvustuksen yksityiskoh-tiin. Pukujen tuli näyttää hyvältä myös läheltä katsottuna, kun taas puvustuksia normaalisti katsotaan vain kaukaa.

Puvustuksen harmaa värimaailma tuo lisää unenomaisuutta esitystilan ollessa musta ja hieman usvainen. Esityksen puolen välin jälkeen tapahtuvassa kohtauksessa hahmot kääntävät tai muuten muuttavat asuaan, jolloin tulee esiin asujen punaiset osiot. Punainen kuvastaa asuissa muutosta ja kasvua, tanssijat

eräällä tavalla kasvavat teoksen aikana.

Vaatteet vievät yleisön heti teoksen maailmaan. Ne esittelevät teoksen historiallisen ja sosiaalisen kontekstin. Ne voivat myös kertoa hahmoissa tapahtuvasta muutoksesta, sosiaalisesti tai sisäisesti (Holt 1993, 7). Täytetyille eläimille -teoksessa puvustuksella pyrin siirtämään katsojan teoksen futuristiseen ja abstraktiin maailmaan.

Liitteestä 8 löytyy teoksen kohtausluettelo, josta näkyy teoksen rakenne, sekä esityksessä tapahtuvat pukujen muunnokset. Puvustuksen kannalta tärkein kohta oli teoksen puolivälissä kuudennen (Sumunummien unilillukka) ja seitsemännen (Nexynyt 'luuvia' Texään) kappaleen välissä oleva tauko. Tämän tauon aikana tanssijat asettuivat omille paikoilleen jonkun tietyn katsojan eteen istumaan ja muuttivat hitaasti pukunsa sen toiseen muotoon. Terhi vaihtoi paitansa haalariksi, Fox muutti päällis-osan hihaksi, Anna irrotti oman hihansa ja Hanna käänsi oman paitansa vääripäin.

Kuva 10. Kollaasi Hannasta syömässä banaania, kuten teoksen kohtauksessa kuusi. (Ruhanen 2014)

4.1.1 Täytetyille eläimille – teoksen maailman kuvaus

Teoksen maailmaan tärkeä vaikuttava tekijä on teoksen musiikki, jonka pohjalle koreografi on rakentanut teoksensa. Teoksessa on nähtävillä albumin teemat ja tunnelmat. Lisäksi teoksen maailmaa on rakentanut Ville Nylén koreografioillaan ja tanssijoiden, sekä muun työryhmän, ohjeistamisella.

Täytetyille eläimille -teos sijoittautuu utopistiseen ja unenomaiseen maailmaan. Teos tapahtuu majakanvartijan saarella, jossa on neljä asukasta, tanssijat. Asukkaat elävät saarella elämää omalla tavallaan, joka esittyy meille hieman vinksahtaneelta ja oudolta.

Ajallisesti teos sijoittuu kaukaiseen tulevaisuuteen, jossa muita ihmisiä, eikä eläimiä enää ole tai niitä ei ole missään lähiympäristössä. Meri on täynnä öljyä ja siellä kelluu täytettyjä eläimiä, joita saaren asukkaat pelastavat.

4.1.2 Luonnostelu

Tein asujen luonnoksia A3-kokoiseen luonnoslehtiöni vapaa-ajalla ja käydessäni seuramaassa Täytetyille eläimille -teoksen harjoituksia. Tein konkreettisten luonnosten lisäksi myös muutamia kokeiluja tietokoneella piirtopöydän avulla.

Luonnostelin ja piirsin tanssijoita heidän tanssiessaan (kuva 10) ja esittelin harjoituksen lopuksi aina tekemiäni luonnoksia Villelle ja tanssijoille. Sain heiltä hyvää palautetta ja ideoita, jotka auttoivat minua eteenpäin prosessissani ja sain lisäksi suoraa palautetta siitä, mikä Villen mielestä sopi teokseen. Luonnoslehtiö, jota käytin puvustuksen suunnittelussa löytyy opinnäytetyön liitteistä.

Tein harjoituksissa tehtyjen luonnosten lisäksi paljon muita kokeiluja erilaisilla tekniikoilla, kuten maalaamalla ja kollaasitekniikalla. Tekemiäni luonnokset auttoivat minua myöhemmin kun mietin, mitä kankaita käyttäisin mihinkin vaatteeseen ja missä kohdin, sillä kaikki vaatteet koostuivat useasta kaavanosasta.

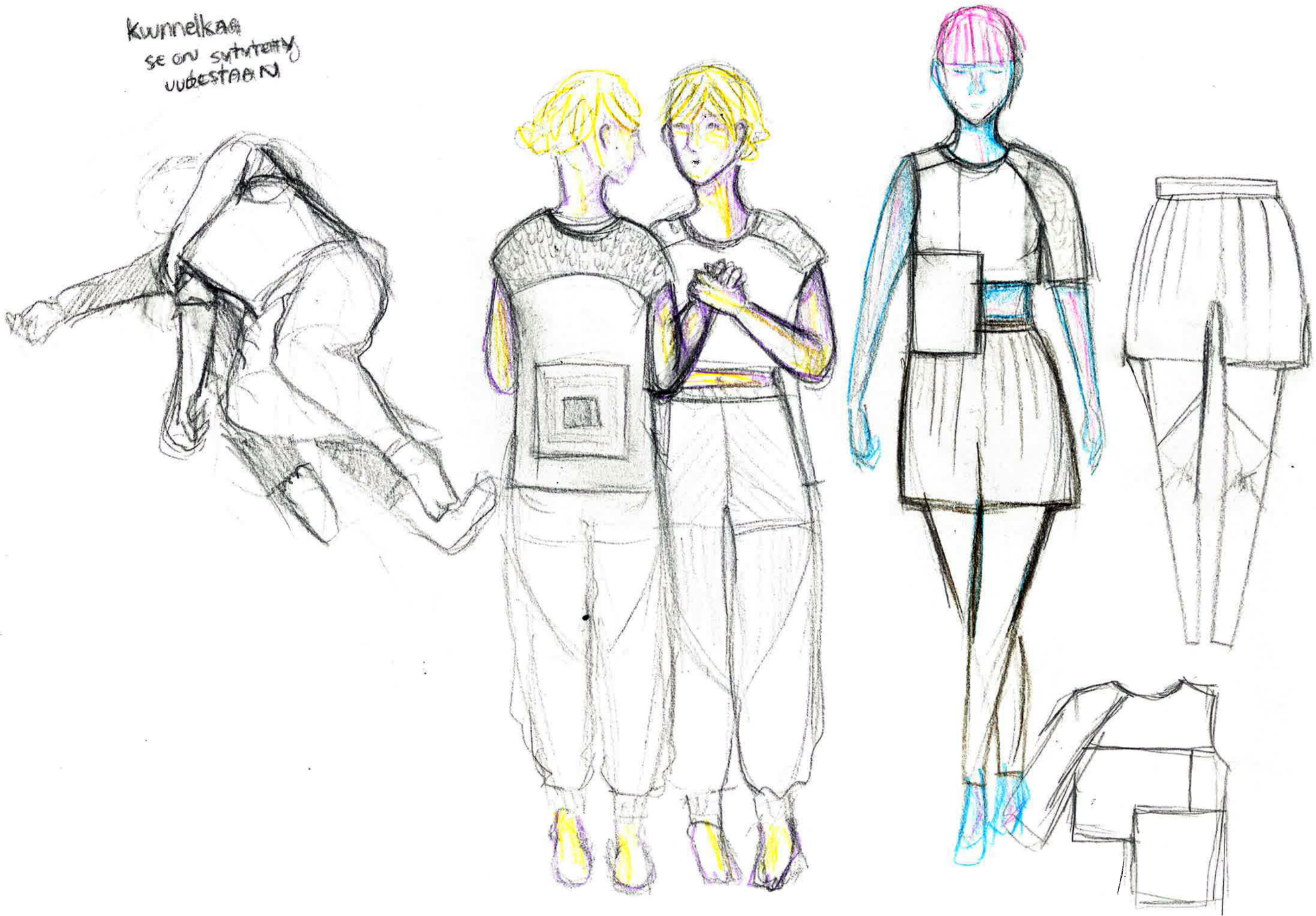
4.1.3 Värimaailma

Puvustuksen värit olivat yksi niitä ainoita seikkoja, joita Ville Nylén määritteli haluavansa puvustukseen. Ville halusi teoksen vaatteiden olevan harmaan eri sävyjä, sekä tehosteväriksi hän halusi punaista. Harmaa tuli Ville Leinosen Majakanvartijan uni-albumin (2010) kannesta ja punainen Pariisin kevät -yhtyeen Jossain on tie ulos -albumin (2013) kannesta, jotka molemmat ovat vaikuttaneet teokseen ja sen tunnelmaan vahvasti. En missään vaiheessa kokenut, että värimaailma rajoittaisi minua, oli ehkä hyväkin, että se rajattiin ajoissa, sillä pystyin hakemaan kirpputoreilta vain tietyn värisiä materiaaleja. Lisäksi värimaailma oli minulle henkilökohtaisesti mieluinen.

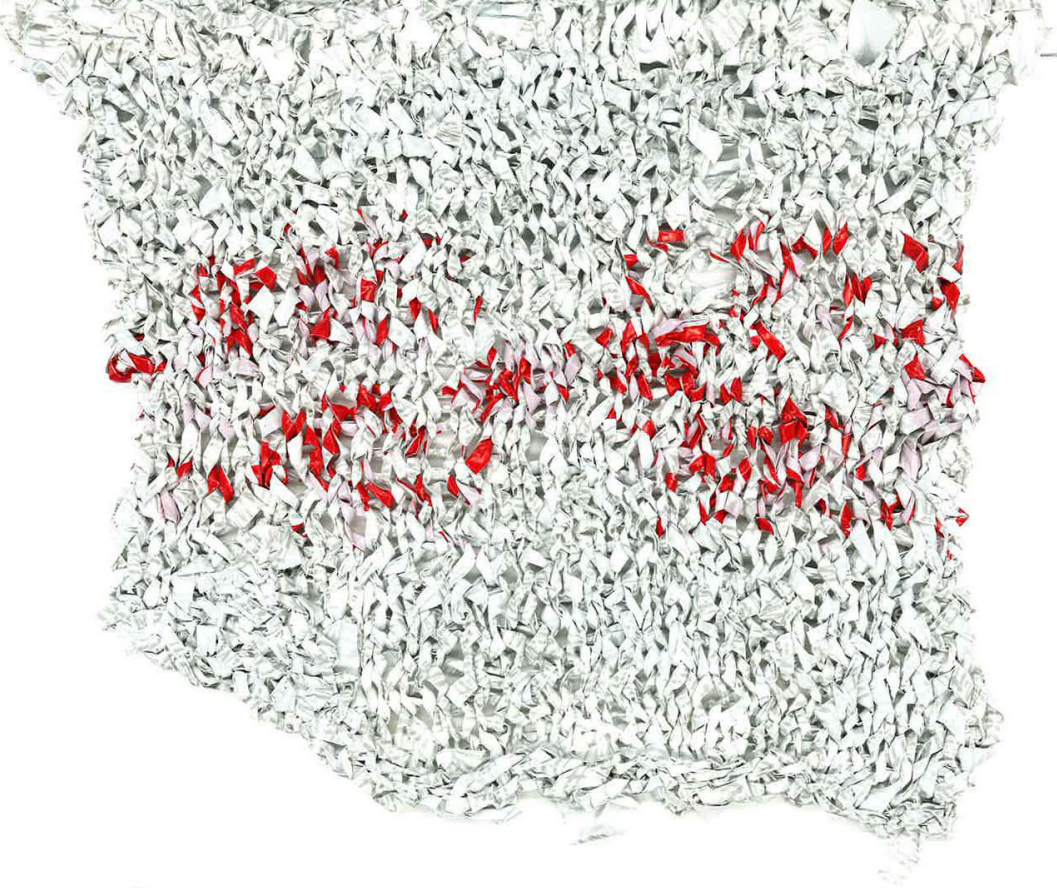
Harmonia on tärkeä osa puvustusta. Se ei kuitenkaan tarkoita, että asujen tulee olla täysin samankaltaisia, vaan vaatteiden elementtien tulee tukea ja täydentää toisiaan. Liiallinen harmonia voi olla monotonista ja sitä tulisi välttää. Myös liiallinen kontrasti asujen välillä voi sekoittaa katsojaa, joten molempia tulee käyttää puvustusta suunnitellessa harkiten. (Gillette 2008, 80-84.)

Omassa puvustuksessani pyrin tasapainoon harmoniassa ja kontrastissa. Asujen värimaailmat olivat hyvin yhtenäiset, ainostaan Terhin asussa oli muuta kuin harmaata, mustaa ja punaista. Koska puvustus oli värimaailmaltaan lähes monokromaattinen, ainakin ennen puolta väliä, pystyin leikittelemään enemmän asujen suunnittelussa, materiaaleissa ja tehdä asuista jokaisen tanssijan hahmoihin sopivat. Jokaisen tanssijan asujen tunnelma oli samankaltainen, vaikka jokaisella tanssijalla oli yksilölliset tanssipuvut.

Kuunnelkaa
se on syytetty
uudesta N.

Kuva 11. Tanssiharjoituksen aikana tehtyjä pukuluonnoksia (Ruhanen 2014)

Kuva 12. Neulekokeilu muovipussista. (Ruhanen 2014)

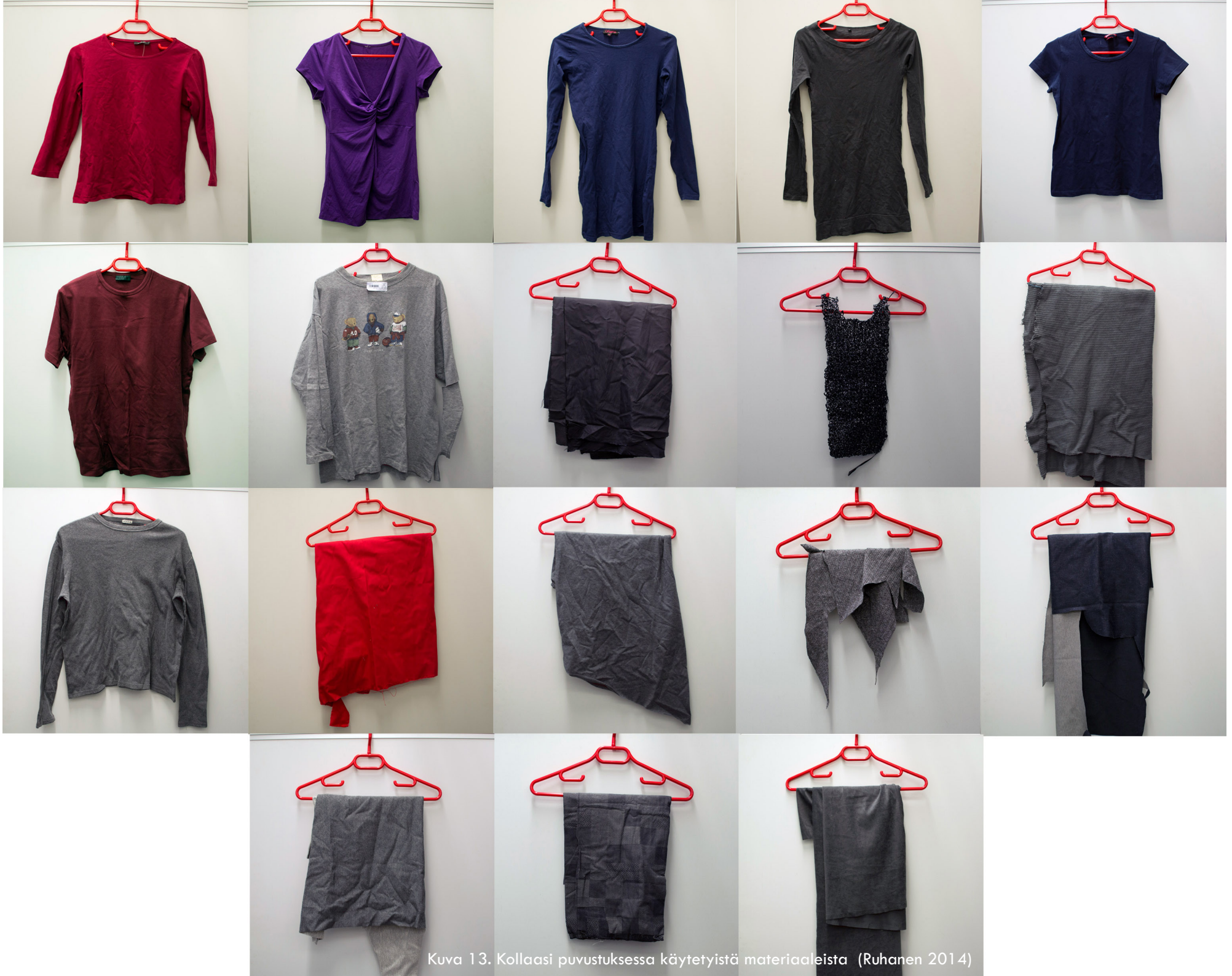
4.1.4 Materiaalit

Kierrätysteema tuli mukaan teoksen puvustukseen jo syksyllä 2013 ensimmäisessä keskustelussani Ville Nylénin kanssa. Teoksen musiikin, Majakanvartijan uni – albumin, kierrätys- ja maailmanlopputeemat toistuivat teoksen teemoissa, joten Ville toivoi puvustuksen heijastavan samaa ajatusmaailmaa.

Materiaaleja lähdin etsimään eri kirpputoreilta Kuopiosta ja Siilinjärveltä ja lisäksi tein kaksi retkeä Varpaisjärvelle Tekstiilinkierrättäjät ry:n tiloihin, josta löysin paljon hyviä materiaaleja, kuten harmaan neulekankaan (Kuva 12, 33. Toisen rivin viimeinen kuva), joka inspiroi minua suuresti. Materiaalit vaikuttivat paljon siihen, mitä pystyin suunnittelemaan, joten se oli yksi tärkein elementti puvustuksessa.

Normaalien kankaiden ja neulosten lisäksi puvustuksessa oli käytetty videonauhaa neulottuna ja letitettynä. Videonauhan käyttö oli heitetty ilmaan palaverissa Villen kanssa syksyllä. Videonauha toimi todella hyvin valoissa, sillä se kimalteli valoissa kauniisti.

Kokeilin myös leikata muovipussin suikaleiksi ja neuloa siitä koekappaleen (kuva 11). Neulotusta muovipussista tuli mielenkiintoisen näköinen. Ongelmana materiaalin kanssa oli se, että muovipusseja oli vaikeaa löytää halutuissa väreissä. Tämän takia hylkäsin sen materiaalina.

Kuva 13. Kollaasi puvustuksessa käytetyistä materiaaleista (Ruhanen 2014)

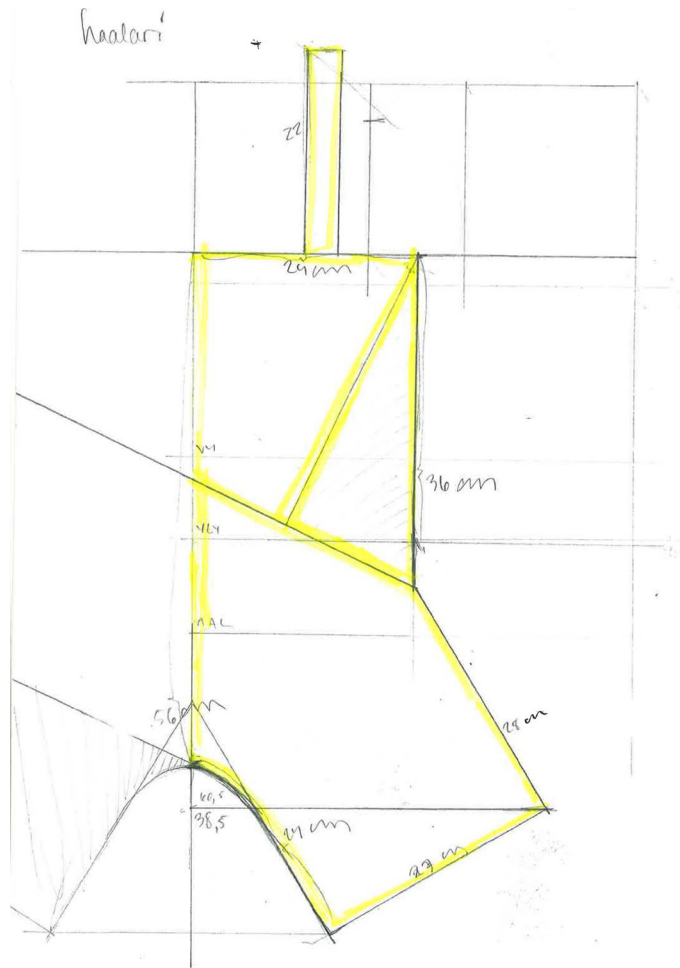
4.2 Puvustuksen valmistus

Valmistin puvustuksen tammi-helmikuussa 2014, aloittaen valmistuksen samaan aikaan kuin tanssijat aloittivat koreografian harjoittelun. Alun perin minulla oli ajatuksena, että aloitan valmistuksen jo ennen vuoden vaihtumista, mutta aikataulusongelmien ja suunnittelullisen lukon takia valmistus alkoi vasta vuoden vaihteen jälkeen. Valmistin vaatteet enimmäkseen Kuopion Muotoiluakatemian vaatetusmuotoilun ompelutilassa, mutta tein myös osittain työtä myös kotoani. Esimerkiksi kaavoitusvaiheessa tein useimmat kaavat pienessä yksiössäni, koska koulun kaikki kaavoituspöydät olivat käytössä.

Valmistuksessa käytin apuna perinteistä kaavoitusta, muotoilua ja Toinen iho -tekniikkaa. Käytin puvustukseni eniten perinteistä kaavoitusta, mutta lähestymistapani oli funktiopohjainen. Minun täytyi suunnitella vaatteet niin, että ne olisi helposti muutettavissa toisenlaisiksi. Kaavoituksessa se näkyi siten, että jouduin suunnittelemaan leikkaussaumat ja vaatteen muut rakenteet siihen haluttavan muutoksen mukaan. Muotoilua käytin apuna vaatteiden värejä ja sommittelua miettiessä. Toinen iho -tekniikalla taas toteutin Terhin trikoohousujen toisen lahkeen.

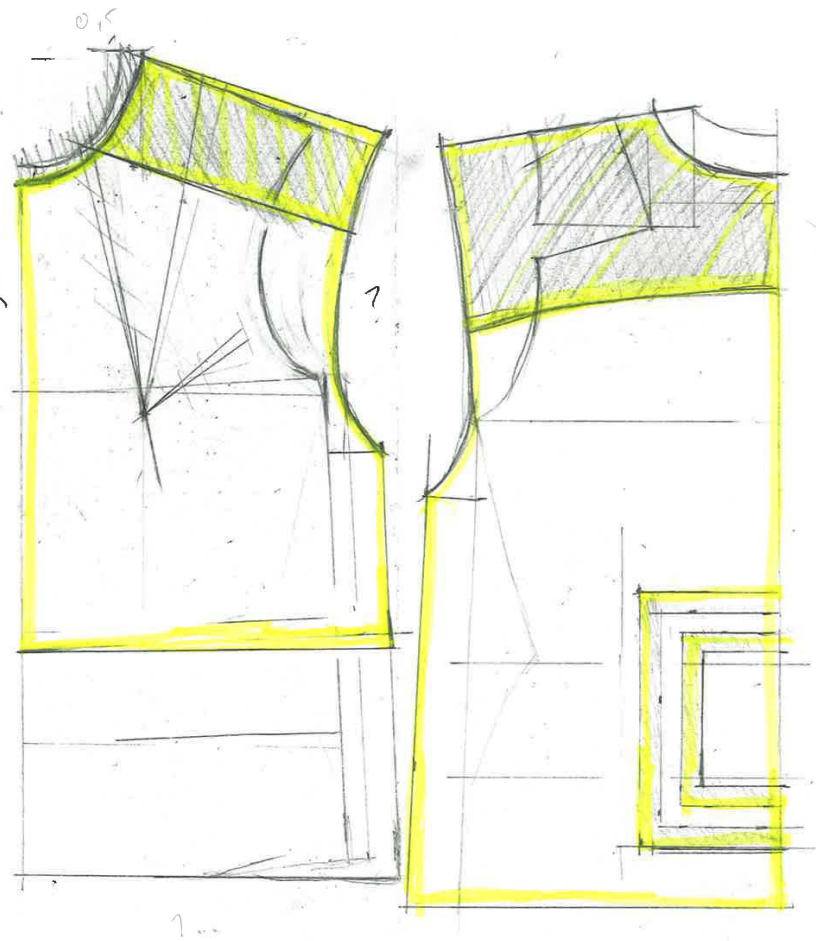
Ennen jokaisen varsinaisen vaatteen kaavoitusta tein vaatteista $\frac{1}{4}$ -kaavat, joiden avulla pystyin helpommin miettimään mitä muutoksia halusin tehdä. Kuvassa 13 (sivu 35) on haalaripaidan $\frac{1}{4}$ -kaava, jonka pohjalta tein oikean kokoisen sovitusversion kaavan. Kuvassa 14 (sivu 35) taas on pikkukaava Hannan paidasta. Kuvasta näkyy tekemäni muutokset peruskaavaan. Tasokuvat valmistetuista vaatteista löytyvät liitteestä 3.

Kuva 14. Haalaripaidan 1/4-kaava
(Ruhanen 2014.)

- C3/6
- RINTALASKOS
POIKITTU
(1, 2, 2 p2)
 - levennetty 2cm
 - pituus
vähäroitti alas 1,5cm
 - kaula-alueella
avartettu 2cm →
↓ 1,5cm

Kuva 15. Hannan paidan 1/4-kaava
(Ruhanen 2014.)

4.3 Terhi

Kerron jokaisen tanssijan kohdalta omia mietteitäni hahmon persoonallisuudesta, jotka vaihtelivat hieman esitysten aikana. Tanssijatkin kertoivat, että heidän motiivinsa tanssiteoksen sisällä vaihtelivat esityksestä toiseen asioiden saadessa uusia merkityksiä ja kytköksiä.

Terhin hahmo teoksessa oli mielestäni itsevarma ja voimakas nainen. Hän oli vahvasti mukana ryhmän toiminnassa ja minusta tuntui, että hän teki kaikki asiat omasta tahdostaan.

Terhin haalaripaita oli ensimmäinen vaate, jonka puvustukseen suunnittelin. Haalaripaidan idea löytyi yllättäen koulumatkalla. Haalaripaita toimi tanssiesityksen aikana ensin paitana ja sitten haalarina, joten sen täytyi toimia hyvin molemmissa muodoissa. Jouduin siis valmistuksessa miettimään, kuinka saan yhdistettyä kahden täysin erilaisen vaateen funktiot yhteen vaatteeseen niin, että vaate toimii molemmissa tarkoituksissa.

Suunnitellessani haalaripaitaa, päätin valita mahdollisimman yksinkertaisen mallin, jotta vaateen eri ominaisuuksien yhdistäminen olisi helpompaa. Ideoin haalaripaidan leikkaussaumojen nuken päälle asetelluiden kankaiden avulla. Kokeiluversioon tekemäni leikkaussaumot toimivat hyvin, joten päätin käyttää samanlaista rakennetta lopullisessa versiossa.

Tein valmistamani 1/4-kaavan perusteella oikean kokoisen kaavan, josta valmistin kokeiluversion. Kokeiluversiosta huomasin, että lahkeiden alkamiskohdassa oli liian jyrkkä kulma ja liian vähän väljyyttä, joten kaarsin sivua lisäväljyyden saamiseksi. Lisäksi pidensin helmaa. Näiden muutoksien jälkeen haalaripaidan malli pysyi aika samana, ainoana lisäyksenä tuli ha-

rakiila shortsien haaraan.

Materiaaliksi päätin ottaa kierrätystrikoot, koska trikoo laskeutuu hyvin vaateen ollessa paitana ja myös antaa periksi liikkeelle vaateen toimiessa haalarina. Vaate oli monikäyttöisyytensä lisäksi myös käännettävä, mikä tuotti lisää haastetta vaateen valmistukseen ja käytettäviin tikkauksiin. Ompelin kädentien ensin normaalilla, joustamattomalla, tikillä. Tämän takia kädensuut eivät olleet yhtä joustavia kuin muut osat ja tikkaus purkautui osittain. Myöhemmin purin tikkauksen pois, sillä totesin, että se ei toimi. Kädensuu toimi paremmin ja oli joustavampi ilman tikkauksia.

Vaateen valmistuksessa yksi suurimmista kysymyksistä oli se kuinka vaateen saa haalarimuodossa pysymään päällä. Tarvittiin siis jonkinlaiset olkaimet, mutta olkaimet eivät saisi olla tiellä kun vaate oli puettuna paitana. Mietin olkaimia, jotka vain joustaisivat sivulle vaateen ollessa paitana, sekä myös irrotettavia olkaimia.

Päädyn lopulta kiinnittämään paidan alareunaan kaksi nauhaa, jotka pystyi vaateen ollessa paita sitomaan rusetiksi ja joilla haalarin pystyi sitomaan niskan takaa kiinni. Pidin siitä, kuinka niskalenkki -tyylisen ratkaisun ansiosta vaateen takaosa jäi vapaaksi ja muodosti vesiputousmaisena yksityiskohdan. Haalaripaidan idea vaikutti myös Terhin alaosan suunnitteluun. Jos housut olisivat olleet muhkeat ja leveät, olisi se voinut vaikuttaa vaateen pukemiseen hankaloittavasti ja lisäksi asukokonaisuus olisi ollut liian raskas.

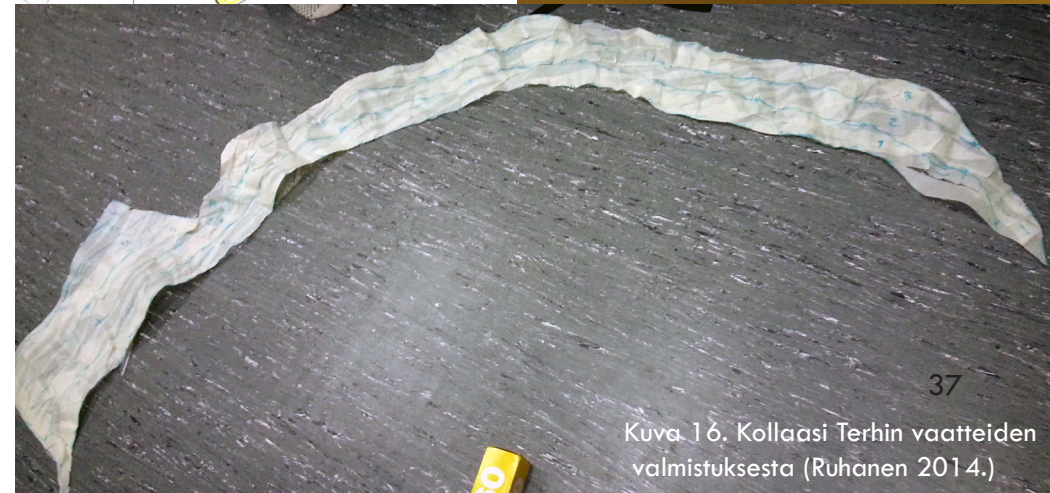
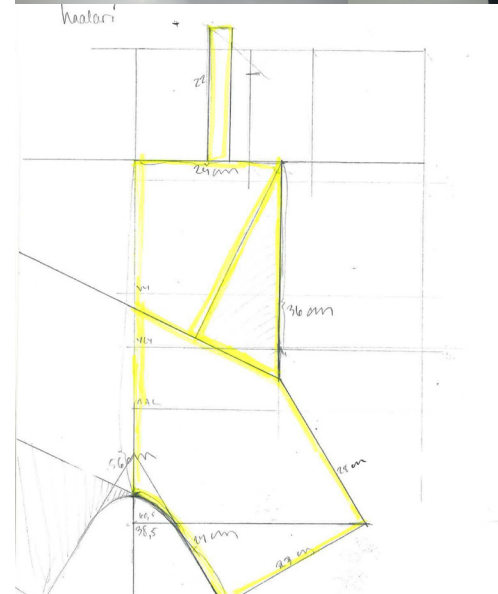
Housujen valmistuksessa hyödynsin englannissa oppimaani Toinen iho -tekniikkaa. Päällystin Terhin oikean jalan kokonaan tuorekelmulla ja maalariteipillä, jonka jälkeen tein jalkaan ohjemerkit viiden senttimetrin välein. Merkkien mukaan piirsin tussilla leikkaussaumot, jotka kiersivät jalan ympäri ylös asti

kuin omenan irrotettu kuori.

Käytin kaavaa Terhin housujen oikean lahkeen valmistuksessa, muu osa housuista oli valmiina ostetuista trikoohousuista. Päätin käyttää tekniikkaa vain toiseen lahkeeseen ajanpuutteen ja kaavan haaraosan epätäsmällisyyden takia. Jälkeenpäin huomasin, että housut toimivat paremmin, kun tilkkuja on vain yhdessä lahkeessa. Muuten housuista olisi voinut tulla liian rauhattomat tilkuista kootun yläosan pariaksi.

Terhin puku erosi eniten muiden asuista. Hänen asumuutoksenakin oli dramaattisin, koska paita muuttui haalariksi. Lisäksi hänellä oli tiukat housut, mitä muilla ei ollut. Materiaalit yhdistivät hänen pukunsa kuitenkin muihin vaatteisiin ja trikoissa käytettiin kaikkien muiden vaatteiden tilkkuja. Vaikka Terhi oli ulkoisesti erinäköinen kuin muut, hän kuitenkin kuului dominoivaan ryhmään, joka syrji Hannaa.

Kollaasissa (kuva 15) näkyy Terhin vaatteiden valmistus kuvina. Kuvat yksi ja kaksi vasemmassa yläkulmassa ovat kuvia haalaripaidan kokeiluversiosta. Niiden oikealla puolella on kuva valmiista päällikerroksesta. Kuvan keskivälillä on 1/4-kaavan ja lopullinen kaava haalaripaidasta. Kuvista näkee kuinka kaava on muuttunut. Alarivillä on Terhin housujen lahkeen kaava.

4.4 Fox

Foxin hahmo tanssiteoksessa oli mielestäni manipuloiva ja hän oli usein mukana järjestelyissä. Alussa hän järjesteli eläimet oikeille paikoilleen katsomoon ja myöhemmin hän asetteli myös televisiotilan. Hän oli se, joka kaatoi vesiväriveden Hanna päälle. Ehkä Foxin hahmo teki tanssiteoksessa niin, koska hänestä Hanna sotki täydellisen järjestyksen. Foxilla tuntui olevan paljon valtaa Annaan ja hän käyttäytyi heidän suhteessaan dominoivasti.

Fox oli teoksen ainut miestanssija, mutta en halunnut hänen puvullaan korostaa tätä, varsinkin kun vein naistanssijoiden vaatteita androgyyniseen suuntaan. Foxin asun paita lähti muovautumaan ensin. Ensimmäiset luonnokset paidasta tein seurattessani tanssijoiden harjoituksia ja piirtämällä samalla ylös ajatuksia, jotka minulle liikkeestä syntyivät. Eräänä kertana nähdessään Foxin paidan alkuvaiheen luonnoksen yksi tanssijoista ehdotti, että paidan päälliskerros voisi muuttua hihaksi. Tämä idea jäi kaivelemaan mieleeni ja päätin kokeilla, kuinka idea toimisi oikeasti.

Kaavoitin Foxin paidan käyttäen pohjana Müller & Sohnin miesten paidan peruskaavaa. Lisäsin paitaan kaarrokkeen taakse ja erillisen kappaleen sivulle, jonka tein punaisesta kankaasta. Tämä punainen osio tuli esiin vaateen muutoskohdassa.

Paidan päälliskappaleen kaavoitin niin, että se on kiinni aluskappaleessa vain vasemmasta hihansuusta ja olkapäältä. Näin se oli helposti muokattavista hihaksi. Tein Foxin paidasta kokeiluversion, joka istui Foxin päälle erinomaisesti.

Päätinkin tehdä kokeiluversion oikean version. Vaihdoin vain

kokeiluversion kaarrokkeella olleen harmaan neulekankaan videonauhaneuleeseen.

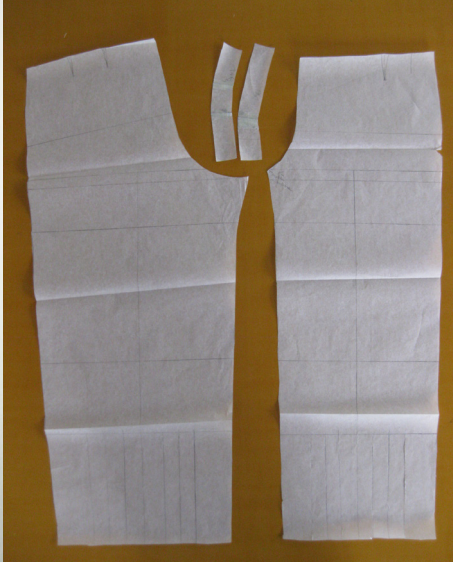
Edessä päälliskappale oli kiinni kaula-aukon oikealla puolella tarranauhalla, josta se oli helppo siirtää taakse hihaa muodostusta varten. Ompelin päälliskappaleeseen tarranauhan päät kiä molemmin puolin hihaa, jotta hihaksi muutos kävi helpommin. Mietin myös vetoketjua ja neppareita, mutta tarranauha soveltui parhaiten vaihtokohtaan, jossa tanssija joutui yksin yhdellä kädellä muuttamaan päälliskappaleen hihaksi. Materiaaleina paitaan käytin denimikangasta, vanhaa collegekangasta, ruutupuvullaa ja videonauhaa. Videonauhasta neuloin kaarrokkeen paitaan ja sivukappaleen päälliskappaleeseen.

Foxin housujen suunnitteluprosessi oli aika nopea, mutta se oli aika loppuvaiheelta, jolloin visioni puvustuksesta oli jo selkeämpi. Halusin housuihin hieman armeijatunnelmaa ja pehmeämpää muotokieltä kuin yläosassa, joka on aika kulmikas ja graafinen. Housujen kaava oli tulostettu Grafis -kaavoitusohjelmasta Müller & Sohnin mittataulukolla. Lisäsin lahkeisiin lisää leveyttä, jotta saisin näkyvät muotolaskoksen lahkeisiin. Vyötärölle halusin rypytystä, joten lisäsin väljyyttä ja kuminauhallisen vyötärökaitaleen, joka kokosi loput väljyydestä. Valmistin housut koululta löytyneestä tumman harmaasta kankaasta, jossa oli mielenkiintoisen epätasainen ja denimimäinen pinta. Housut istuivat sovituksessa hyvin, mutta lahkeet olivat liian väljät. Lahkeet valuivat esityksen aikana Foxin jalkojen alle, mikä oli turvallisuusriski. Korjasin ongelman kaventamalla lahkeita sivusaumojen kohdilta.

Myöhemmin jouduin ompelemaan paitaan lisää tarranauhapalasia, jotta Foxin oli helpompi kiinnittää hiha itse. Lisäksi lisäsin videonauhaneuleen reunaan kuminauhan, jotta päälliskappale ei olisi liian leveä ollessaan hihana.

40

Hihan pituus muodostui myös ongelmaksi, sillä paita näytti liian raskaalta hihan ollessa pitkänä. Toisaalta hihaa ei voinut myöskään lyhentää, sillä hihaosion piti myös näyttää hyvältä ennen hihaksi muuttumista. Ratkaisuna ongelmaan löytyi hihan kääriminen, joka teki hihasta paljon kevyemmän oloisen ja toimi myös tanssiessa.

Foxin asukokonaisuus kytkeytyi vahvasta Annan pukuun, sillä he tekivät dueton teoksen alkuvaiheilla. Molemmilla oli puvuissaan videonauhaneulosta ja heidän vaatemuutoksensa liittyivät hihään.

Kuvassa 17 on esitelty Foxin vaatteiden valmistuksen vaihteita. Vasemmalla olevissa kuvissa on melkein valmis Foxin paita. Oikealla puolella on ylhäältä alas Foxin housujen kaava, aluspaidan kaava ja päälliskappaleen kaava.

4.5 Hanna

Hannan Täytetyille eläimille -teoksen hahmo oli omasta mielestäni taiteilija. Hän oli hieman erilainen kuin muut ja kulki omaa tietään. Kun muut esittivät huolehtivansa maailmasta tai katsoivat televisiosta taide-elokuvaa, Hanna kyseenalaisti muiden toimet ja uskalsi erottautua ryhmästä. Hän joutui myös muiden hylkimäksi, koska ei toiminut heidän mukanaan. Hanna avasi puolelta välissä esitystilan ikkunoita, kuin yrittäen saada muut tanssijat reagoimaan todelliseen maailmaan.

Hannan asun suunnittelu oli vaikeaa, koska minun täytyi ottaa huomioon esityksen kohta, jossa Hannan päälle kaadettiin vesivärikupin sisältö. Puvun täytyi siis imeä hyvin nestettä, jotta Hannan ei tarvinnut tanssia kohtauksen jälkeen märissä vaatteissa ja lisäksi värin täytyi näkyä selvästi vaatteessa.

Alun perin ajattelin kiinnittää ns. maalitaulualueen vaatteeseen pysyvästi, kuten näkyy kuvasta 20 (sivu 44). Pohdittuani asiaa itsekseni ja muiden kanssa, päätin tehdä paitaan irrotettavan valkoisen neliön mallisen osan, johon maali kaadettaisiin. Irtoneliö oli kiinni paidassa tarranauhoilla ja sen pystyi pesemään tai vaihtamaan toiseen helposti, mikä helpotti huoltoa.

Irtokappaleen kiinnityskohdan toiselle puolelle paidan selkämukseen lisäsin neliömuotoisen yksityiskohtan letitetystä videonauhasta, jotta vaate sitoutuisi paremmin muihin asuihin. Lisäksi yksityiskohta peitti tarranauhojen ompelujäljet.

Halusin Hannan vaatteisiinsa rentoutta. Koska Terhin vaate oli aika androgyyni, halusin myös muiden naisten vaatteiden olevan samantyyllisiä. Tämän takia poistin Hannan ja myös Annan paidoista rintamuotolaskokset. Vaatteesta näkyy myös hieman paljasta pintaa ensin vatsassa ja vaateen kääntyessä selästä.

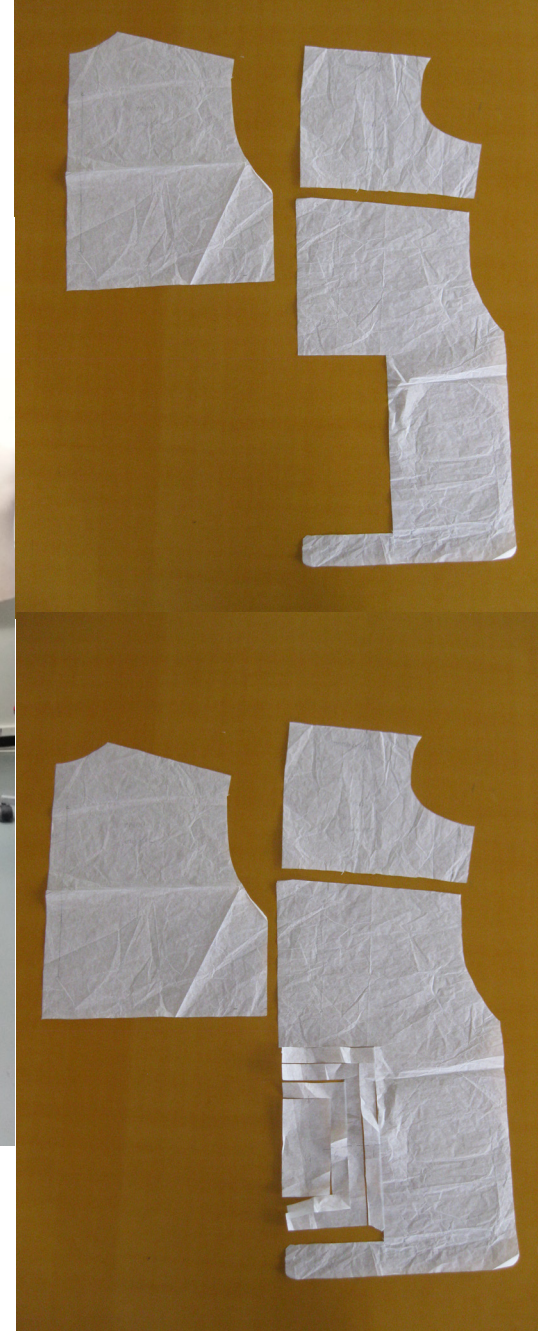
Kaavoitin Hannan paitaan laajan pänttien myös taakse, jotta paita ei hiertäisi kaulaa sen ollessa käännettynä takakappale edessä. Lisäsin paitaan kaarrokkeen, joka on paidan nurjalta puolella moniosainen, jotta sain sinne useampaa punaista kangasta. Yhtenäisen kaarrokkeen takia paidassa ei ole olkasaumoja, jotka olisivat voineet valua eteen tai taakse vaateen kääntyessä toisin päin. Paidan kokeiluversio sopi hyvin Hannalle. Lyhensin etuhelmaa hieman, jotta Hannan housujen ja paidan helman välistä näkyisi tanssissa hieman ihoa.

Hannan housujen pohjana käytin löysiä puuvillaisia housuja, jotka löysin kirpputorilta. Housut olivat Hannan päällä teoksen julisteen kuvauksissa, joissa huomasin, että housut toimisivat hyvin myös lopullisessa puvustuksessa. Käytin housujen yläosan sellaisenaan ja rakensin uudet lahkeet erilaisista kangastilkuisista. Housut onnistuivat hyvin, ne näyttivät hyvältä ja toimivat tanssissa. Ne toivat yhdessä paidan kanssa haluttua rentoutta Hannan hahmolle.

Hannan puku yhdistyi kaikkien muiden pukuihin. Hanna ja Terhi joutuivat ottamaan paitansa pois päältä muutoskohdassa muuttaakseen ne toisenlaiseksi. Hannan paidassa oli videonauhaa, kuten Foxin ja Annan paidoissa ja Hannan ja Foxin housut olivat molemmat löysiä. Kaikista liitoksista muiden vaatteisiin

huolimatta juuri Hanna oli se, jonka muut ottivat silmätilkukseen. Ulkonäöllisesti Hannan puvulla oli yhtäläisyyksiä muiden kanssa, mutta sisäisesti hän oli erilainen.

Kuvassa 19 vasemmalla on kuva Hannan vaatteista koottuna, ennen sovitus Hannalle. Oikealla puolella olevat kuvat ovat Hannan yläosan etu- ja takakappaleen kaavoista. Alakuvassa on paikoillaan takaosaan kiinnitettävän maalitaulukappaleen kaavanosat.

Kuva 20. Kollaasi Hannan vaatteiden valmistusvaiheista (Ruhanen 2014)

4.6 Anna

Teoksessa Annan hahmo oli hieman omalaatuinen. Hän toimi muiden mukana ja toisti samat asiat, mutta teki kaikki hieman omalla tavallaan. Hän kuitenkin alistui Foxin tahtoon ja kuului ryhmään, joka alistui Hannaa.

Annan housujen idea syntyi eräänä kertana, kun olin taas luonnostelemassa tanssiharjoituksessa. Housujen toteutuksen suunnittelu oli haastavaa, sillä halusin shortsiosion olevan vapaa ja tiukkojen lahkeiden jatkuvat niistä. Pohdin aluksi erilaisten kiilamaisten osien lisäämistä shortsiosion ulkoreunoihin, jotta tiukat alalahkeet saisi siihen kiinnitettyä, mutta löysin lopulta paremman ratkaisun. Lopulliseen versioon kiinnitin kapeat lahkeet shortsiosioon vain osittain, jolloin shortsiosiot liikkuvat vapaammin ja kappaleiden välistä pystyy näkemään tanssin lomassa hieman ihoa.

Annan paidan kaavasta poistin toisten tyttöjen paitojen tapaan rintamuotolaskokset ja lisäsin väljyyttä. Muunsin vasemman puolen hihan raglan-malliseksi ja toinen olka oli yksinkertainen hihattoman paidan olka. Raglanhihan kainaloon sijoittuvaan kohtaan lisäsin väljyyttä kiilamaisella osalla. Muokkasin raglanhihan kaavaa useampaan otteeseen, sillä olan kulma ei ollut hyvä. Paidan helmanmuoto oli epäsymmetrinen, osa paidasta loppui vyötärölle paljastaen vatsaa, mutta osa paidasta jatkui lantiolle asti. Raglanhihan olkapäähän käytin videonauhaneulosta, joka teki paidasta hieman soturimaisen.

Annan paidasta minulla oli pitkään olemassa luonnos, mutta ongelmana oli paidan muuttuvuus. En keksinyt millä tavalla paita voisi muuttua toisenlaiseksi. Kokeiluversioon tein hihat kaksinkertaisena, jolloin hihakappaleet voi irrottaa paikoiltaan

ja siirtää etu- ja takakappaleisiin kiinni, kuin kietaisuhiha. Sovituksessa totesin, että idea ei kuitenkaan toimi, sillä eteen ja taakse tuli outoihin paikkoihin kummut olan kaarevuuden takia.

Kokeiltuani hihankappaleita nukun päällä tajusin, että voin tehdä hihasta irrotettavan tarranauhan avulla. Annan vaate sitoutuisi näin Foxin paitaa ollen tavallaan käänteisversio Foxin paidan muutoksesta. Lisäksi Anna oli ainut, joka heitti tanssissa pois osan vaatteestaan. Tämä oli hänen muista erottava yksityiskohta. Muiden ryhmän jäsenten muutokset sisälsivät vain vaateen kääntämistä ja muokkaamista.

Annan puvut tarvitsivat eniten muokkausta sovitusten jälkeen. Tein hänen housuihinsa uuden vyötärökaitaleen, koska edellinen oli löysä ja lisäsin liikkuvuutta haarakiilalla. Viimeisellä viikolla ennen esityksiä muutin vielä Annan paitaa Villen pyynnön vuoksi. Annan paidan helma oli alun perin epäsymmetrinen, mutta irrotin epäsymmetrisen osan pois, jotta vaatteesta tulisi kevyempi. Lisäksi jouduin tekemään uudestaan osan paidasta, sillä neulos, jota käytin toiseen puoleen vaatteesta venyi liikaa ja kaava oli virheellinen. Venymisen takia vaate ei istunut enää kunnolla. Vaihdoin neuloksen tilalle collegekankaan, joka toimi paidassa paremmin. Kuvasta 21 (sivu 46) Näkyy hihansuun muutos alkuperäisestä kaavasta lopulliseen kaavaan.

Annan puku oli eniten samankaltainen Foxin puvun kanssa, kuten aikaisemmin mainitsin. Hän tavallaan alistui puvullaan Foxin valtaan. Pukujen muutoskohdassa hän irrotti hihansa, jossa on videonauhaneulosta, joka on yhdistänyt hänen pukunsa selvimmin Foxin pukuun. Tämä kuvastaa mielestäni Annan hahmon kasvua ja irtautumista Foxin vallasta.

Kuva 20 on kollaasi Annan vaatteiden valmistusvaiheista. Vasemmalla olevissa kuvissa on Annan paidan kaavan kädentie ja raglanhiha, joita jouduin muokkaamaan useasti, että saan

hihan toimimaan oikein. Keskellä olevissa kuvissa on Annan housujen ja paidan alkuperäiset kaavat. Housujen kaavoihin ei tullut muutoksia, vain lisäyksenä haarakilla. Paidan hihatonta oikeaa puolta taas jouduin muokkaamaan, sillä alkuperäinen kaava oli liian löysä.

Oikeassa reunassa olevista kuvista ylemmässä näkyy oikean puolen kaavanosaan tehdyt muutokset. Nostin kädentietä aika paljon. Oikeassa alakulmassa oleva kuva on Annan paidan uusi oikean puolen kappale, joka istui paljon paremmin kuin aikaisempi versio.

Kuva 22. Kollaasi Annan vaatteiden valmistusvaiheista(Ruhanen 2014)

Kuva 23. Kollaasi Annan puvusta (Ruhanen 2014.)

5 LOPPUPOHDINTA

”Jokainen muotoiluprosessi tuottaa kokemuksia, joita voi soveltaa uusiin työtehtäviin”

(Anttila 1993, 209.)

Anttilan toteamus on erittäin osuva. Tunsin, että opin opinnäytetyöni prosessin aikana paljon itsestäni puvustajana ja syvensin tietämystäni luovasta kaavoittamisesta ja eri kaavoitusmenetelmien käyttötarkoituksista.

Sain opinnäytetyöprosessini aikana paljon palautetta siitä, missä olen hyvä ja mitä pystyn vielä parantamaan. Palautteen avulla pystyn kehittymään eteenpäin ammatillisesti. Alaluvussa 5.1 käyn enemmän läpi saamaani palautetta ja reflektoin sen sisältöä. Alaluvussa 5.2. pohdin opinnäytetyöni onnistumista laajemmin.

5.1 Palaute

Sain hyvää palautetta puvustuksesta yleisöltä esitysten jälkeen. Ihmiset olivat pitäneet siitä, että puvustus oli yhtä vahva kuin muutkin teoksen osat ja että se oli muuttuva. Sain myös kommentteja, että asut olivat hyvin tehty, mielenkiintoisia ja tukivat teoksen maailmaa.

Osallistuin koreografi Ville Nylénin arviointikeskusteluun, jossa sain tanssipuolen opettajilta myös palautetta tekemästani työstä teosta varten. Tanssinopettaja Eeri Pihlajakari ja Villen opinnäytetyön ohjaaja Paula Salosaari olivat sitä mieltä, että olin toiminut hyvin osana työryhmää. He arvostivat läsnäoloani prosessissa, että kävin oikeasti seuraamassa harjoituksia ja osallistuin ja en käynyt vain heittämissä vaatteita harjoituksiin ja lähtenyt pois, kuten heillä on joskus tapahtunut pukusuunnittelijoiden kanssa. Heidän mielestään puvustus oli mielenkiintoinen. Eerin mielestä olin saanut kierrätysteeman mukaan puvustukseen, mikä tuki Villen teoksen mentaliteettia. (Pihlajakari ja Salosaari 2014-04-02)

Lähetin työryhmälle kyselyn (liite 5), saadakseni tietoa miten he kokivat osallistumiseni ja onnistumiseni prosessista. Villeltä sain hyvää palautetta toiminnastani ja siitä, että olin luotettava työpari. Hänen mielestään osasin hyvin poimia elementtejä pukuihin keskusteluista ja harjoituksista. Villestä puvustus tuki hyvin teoksen maailmaa. Hän piti siitä, että puvustus toimisi myös ilman teoksen kontekstia ja oli näin yhtä vahva elementti kuin teoksen muut osat.

Ville sanoi olevansa tyytyväinen asuihin. Hän olisi ainoastaan halunnut vaatteiden liikkuvan paremmin liikkeen mukana. Hänen mielestään vaatteet olisivat ehkä voineet olla kevyempiä,

jolloin puvut olisivat liikkuneet tanssijoiden päällä orgaanisemmin. (Nylén 2014-05-02)

Ymmärrän Villen kommentin keveydestä. Puvustuksen suunnittelu oli aika materiaalilähtöistä ja löytämäni materiaalit olivat yleensä joko painavia tai jäykkiä. Olisin voinut suunnitelluissa kokeilla enemmän materiaalien kanssa esimerkiksi muotoilemalla ja kokeilla, miltä vaatteet näyttäisivät eri materiaaleista.

Sain tanssijoilta myös palautetta, että toimin hyvin ryhmän jäsenenä ja otin osaa prosessiin. Tapani piirtää luonnoksia seurattessani harjoituksia oli hyvä idea ja tanssijoista tuntui, että toimin hyvin niin sanotun asiakkaan näkökulmasta ja kuuntelin tanssijoiden kommentteja puvuista ja korjasin toimimattomat kohdat. Tanssijat kertoivat, että heidän pukunsa toimivat hyvin tanssissa ja tuki teoksen maailmaa. (Stenberg 2014-05-08; Vilander 2014-05-01)

Anna kommentoi, että hänen asunsa auttoi pääsemään teoksen tunnelmaan ja oli sopivasti androgyyninen. Anna kertoi myös, että hänen paitansa hiha oli aika jäykkä ja sen takia koko paita liikkui käsivartta liikuttaessa. Hän ei kuitenkaan kokenut asiaa ongelmana, vaan ominaisuutena ja hiha irrotettiin muutenkin esityksen puolivälin jälkeen. Lisäksi hän kertoo, että housut saattoivat rajoittaa joitain syviä asentoja hieman, joten housujen haarakiihiä olisi saanut olla vielä isompi. (Stenberg 2014-05-08)

Minun olisi pitänyt lisätä suurempi sämpylä, kiilamainen lisäkappale, Annan paidan kainaloon, jotta hihan liikuttaminen ei olisi vaikuttanut koko paitaan. Foxin housujen lahkeita olisin voinut vielä kaventaa.

Parannettavaa minulla on aikataulutuksessa. Sekä tanssijat,

että Ville sanoivat, että olisivat toivoneet asujen olevan valmiina aikaisemmin. Tällöin vaatteita olisi pystynyt vielä muokkaamaan ja tanssijat olisivat päässeet totuttautumaan asuhinsa ajoissa. (Nylén 2014-05-02; Stenberg 2014-05-08; Vilander 2014-05-01)

Tiedostin itsekkin prosessissani, että vaatteiden valmistumisen ja esityspäivien välillä oli liian vähän aikaa. Osittain tämä ongelma johtui siitä, että harjoituksen alkoivat vasta tammikuussa ja kaksi tanssijaa saapui vasta silloin Kuopioon. Lisäksi sain lopullisen idea puvustukseen vasta tanssiharjoituksia seuratessa. Osittain ongelma aiheutui omasta puutteellisesta aikataulutuksestani, joka on koitunut ongelmaksi aikaisemmissa projekteissakin.

5.2 Loppupohdinta

Omasta mielestäni olen onnistunut opinnäytetyössäni kuvaamaan eri kaavoitusmenetelmien käyttömahdollisuuksia ja tuoda uutta tietoa uudesta tekniikasta, mikä voi hyödyttää muita. Toivoin tosin, että olisin kerinnyt tehdä enemmän kokeiluja eri tekniikoiden yhdistelemisestä, mutta toisaalta silloin opinnäytetyöni olisi saattanut laajeta liian laajaksi. Olen pystynyt workshopin kautta opettamaan eteenpäin tietojani Toinen iho – tekniikasta ja uskon, että tästä raportista on hyötyä ihmisille, jotka haluavat käyttää tekniikkaa.

Mielestäni olen saanut kuvattua prosessiani hyvin ja saanut selitettyä auki mitä olen suunnitellut ja valmistuksen aikana ajatellut. Uskon olevani valmistuttuani valmis työskentelemään puvustustyössä. Sain Täytetyille eläimille -teoksen työryhmän jäsenenä arvokasta kokemusta esitysten valmistumisprosessista ja työryhmässä toimimisesta pukusuunnittelijana.

Onnistuin mielestäni onnistuneeni teoksen puvustamisessa hyvin. Puvustuksessa näkyi Ville Nyléni toiveet, mutta myös oma suunnittelutyylini. Pystyin siis kuuntelemaan asiakkaan toiveita, mutta myös pitämään kiinni omista ideoistani. Jos minulla olisi ollut enemmän aikaa, olisin halunnut tehdä enemmän kokeiluja tanssijoiden vaatteista, katsoa kuinka ne liikkuvat tanssijoiden päälle ja kehittää vaatteet täydellisiksi. Käytin teoksen puvustuksen valmistamisessa eri tekniikoita ja onnistuin käyttämään luovaa kaavoitusta sopivassa suhteessa niin, että se oli mukana puvustuksen suunnittelu- ja valmistusprosessissa, mutta ei kuitenkaan määritellyt kaikkia tekemiäni ratkaisuja.

Toimin prosessissa ammattimaisesti. Osallistuin kaikkiin tapauxmiisiin ja kuuntelin koreografian ja tanssijoiden toiveet. Osallistuin myös tanssiharjoituksiin, jotta tanssijat ja koreografi pysyivät kartalla prosessistani. Aikataulutusergelmani eivät onneksi vaikuttaneet puvustukseen, niin dramaattisesti kuin pelkäsin. On kuitenkin tärkeää, että tulevissa projekteissa kiinnitän erityistä huomiota aikataulutukseen ja kirjoitan heti alkuvaiheessa itselleni aikataulun, jota pystyn seuraamaan.

Puvustuksen valmistus oli minulle kasvattava projekti. Opin paljon uutta itsestäni ja huomasin, että osaan työskennellä hyvin ryhmässä. Työryhmän positiivinen ilmapiiri tuki ammatillista kasvuani ja itsevarmuuteni kehittymistä.

Puvustus tuli maksamaan vähemmän kuin minä tai koreografi Ville Nylén odotimme. Löysin yllättävän hyvin teokseen sopivia materiaaleja halvalla erilaisista kierrätyskeskuksista ja kirpputoreilta, sekä sain joitain materiaaleja ilmaiseksi. Olin tyytyväinen, että sain tehtyä puvustuksen edullisesti.

KUVALÄHTEET

Kaavio 1. RUHANEN, Pauliina 2014-04-27. Täytetyille Eläimille -teoksen toimintaympäristö [kaavio]

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kaavio 2. RUHANEN, Pauliina 2014-04-27. Gilletten luovan prosessin kaavio [kaavio]

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Täytetyille eläimille -teoksen tanssijat valmiissa puvuissa. [digikuva]

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Majakka [vesivärimaalaus]

Sijainti: Kuopio: Tekijän henkilökohtaiset arkistot

Kuva 3. Kollaasi tekijän tekemistä muotoiluista. Koottu 2014-05-11.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2013-01-28. Hihan kaavoitusta Huddersfieldin yliopistolla [digikuva]. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2013-05-11. Foxin paidan päälliosan kaavanosat [digikuva]. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-05-11. Foxin paidan alusosan kaavanosat [digikuva]. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. Kollaasi tekijän muotoiluista opiskelujen aikana. Koottu 2014-05-11

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2010-08-27. Tekijän muotoilukokeilu ensimmäiseltä vuodelta [digikuva]. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2011-12-02. Nuken nauhoittaminen muotoilua varten. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2012-02-28. Muotoilukokeilu mustasta kankaasta [digikuva]. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2012-10-12. Iltapuvun muodon kokeilua muotoilun avulla [digikuva]. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 5. Kuvakollaasi paidan valmistuksesta Toinen iho -tekniikan avulla. Koottu 2014-04-18.

- Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-04-09. Kelmulla ja maalarinteipillä peitetty nukke edestä [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-04-09. Kelmulla ja maalarinteipillä peitetty nukke sivusta [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-04-09. Kelmulla ja maalarinteipillä peitetty nukke takaa [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-04-09. Tehty kaava pöydällä [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-04-09. Kaavasta koottu paita edestä [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-04-09. Kaavasta koottu paita vasemmalta sivulta [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 7. RUHANEN, Pauliina 2014-04-09. Kaavasta koottu paita takaa [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 8. RUHANEN, Pauliina 2014-04-09. Kaavasta koottu paita oikealta sivulta [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 6. Kollaasi tekemistäni kokeiluista Toinen iho -tekniikan avulla. Koottu 2014-05-20.

- Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2013-03-11. Toinen iho -tekniikalla luomani yläosan kaava Huddersfieldin yliopistossa [digikuva]. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2013-03-11. Toinen iho -tekniikalla luomani yläosan kaava aukii leikattuna Huddersfieldin yliopistossa [digikuva]. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-05-06. Käden kaavoitus Toinen iho -tekniikalla [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-05-06. Käden kaava aukileikattuna [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-04-12. Jalan kaavoitusta Toinen iho-tekniikan avulla [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-05-06. Jalan kaava aukileikattuna [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 7. RUHANEN, Pauliina 2014-05-08. Jalan kaava valmistettuna kankaasta [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.
- Kuva 8. RUHANEN, Pauliina 2014-05-08. Jalan kaava valmistettuna kankaasta [digikuva].
Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 7. Kollaasi Toinen iho -workshopista. Koottu 2014-05-13

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 1: käden teippausta [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 1: kaava irroitettuna [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 1: kaava osissa pöydällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 1: valmis hanska [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 2: kaava nuken päällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 3: kaava nuken päällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 7. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 3: kaava pöydällä osissa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 8. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 3: kaava valmistettuna vaatteeksi [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 9. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 4: kaava mallin päällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 10. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 5: kaava mallin päällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 11. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 6: kaava mallin päällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 12. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 6: kaava leikattuna osiin lattialla [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 13. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 7: kaava nuken päällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 14. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 7: kaava leikattuna osiin pöydällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 15. RUHANEN, Pauliina 2014-05-07. Ryhmä 8: kaava mallin päällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 8. RUHANEN, Pauliina 2014-04-03. Täytetyille eläimille -teoksen puvustuksen ideataulu.

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat

Kuva 9. RUHANEN, Pauliina [2013-11-25] Neulemalliston suunnittelu –kurssin mallisto [digitaalinen piirustus] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 10. Kollaasi Hannasta syömässä banaania, kuten teoksen kohtauksessa kuusi. Koottu 2014-03-26.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hanna ennen banaanista puraisua [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hanna kun hän on puraissut banaanista [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hanna haukkaamassa banaania [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hanna suu täynnä banaania [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 11. RUHANEN, Pauliina 2014-01-15. Tanssiharjoituksen aikana tehtyjä pukuluonnoksia [pukuluonnoksia]. Sijainti: Kuopio: Tekijän henkilökohtaiset arkistot.

Kuva 12. RUHANEN, Pauliina 2014-03-04. Neulekokeilu muovipussista. [digikuva] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 13. Kollaasi puvustuksessa käytetyistä materiaaleista. Koottu 2014-04-27.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Punainen paita [digikuva] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Violetti t-paita [digikuva] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Sininen paita [digikuva] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: tumman harmaa paita [digikuva] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Tumman sininen t-paita [digikuva] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Punainen t-paita [digikuva] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 7. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Harmaa nallepaita [digikuva] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 8. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Tumman harmaa kangas [digikuva] Sijainti:

Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 9. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Videonauhaneule [digikuva] Sijainti:

Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 10. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Harmaa neulos [digikuva] Sijainti:

Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 11. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Harmaa lahjoituspaita [digikuva] Sijainti:

Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 12. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Punainen kangas [digikuva] Sijainti:

Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 13. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Harmaa trikoo [digikuva] Sijainti: Kuopio:

Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 14. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Harmaa joustava neulos [digikuva]

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 15. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Tumman sininen farkkupintakangas

[digikuva] Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 16. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Collegekangas [digikuva] Sijainti: Kuopio:

Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 17. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Harmaa ruutukangas [digikuva] Sijainti:

Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 18. RUHANEN, Pauliina 2014-02-05 Materiaalit: Harmaa pörröinen kangas [digikuva]

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 14. RUHANEN, Pauliina 2014-01-24. Haalaripaidan ¼-osakaava [kaavapiirustus]

Sijainti: Kuopio: Tekijän henkilökohtaiset arkistot.

Kuva 15. RUHANEN, Pauliina 2014-01-25. Hannan paidan ¼-osakaava [kaavapiirustus]

Sijainti: Kuopio: Tekijän henkilökohtaiset arkistot.

Kuva 16. Kollaasi Terhin vaatteiden valmistuksesta. Koottu 2014-05-20.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-20-01. Haalaripaidan sovitusero osa 1 [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-20-01. Haalaripaidan sovitusero osa 2 [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-21-01. Haalaripaidan valmis versio nuken päällä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-01-24. Haalaripaidan ¼-osakaava [kaavapiirustus]

Sijainti: Kuopio: Tekijän henkilökohtaiset arkistot.

Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-20-05. Kuva haalaripaidan kaavasta [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-20-02. Kuva Terhin housujen kaavasta [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 17. Kollaasi Terhin puvusta. Koottu 2014-03-31.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Terhi oikea sivu 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Terhi takaa 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Terhi edestä 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Terhi vasen sivu 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Terhi oikea sivu 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Terhi takaa 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 7. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Terhi edestä 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 8. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Terhi vasen sivu 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 18. Kollaasi Foxin vaatteiden valmistusvaiheista. Koottu 2014-05-20.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-02-10. Kuva Foxin paidasta nuken päällä osa 1 [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-20-01. Kuva Foxin paidasta nuken päällä osa 2 [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Foxin housujen kaava [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Foxin paidan aluspaidan kaava [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Foxin paidan päällikappaleen kaava [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 19. Kollaasi Foxin puvusta. Koottu 2014-03-31

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Fox oikea sivu 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Fox takaa 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Fox edestä 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Fox vasen sivu 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Fox oikea sivu 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Fox takaa 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 7. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Fox edestä 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 8. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Fox vasen sivu 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 20. Kollaasi Hannan vaatteiden valmistusvaiheista. Koottu 2014-05-20.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-02-24. Hannan vaatteet lähes valmiina [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Hannan paidan kaava osa 1 [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Hannan paidan kaava osa 2 [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 21. Kollaasi Hannan puvusta. Koottu 2014-03-31.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hanna edestä 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hanna sivusta 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hanna takaa 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hanna edestä 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hanna sivusta 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Hannatakaa 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 22. Kollaasi Annan vaatteiden valmistusvaiheista. Koottu 2014-05-20.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Kuva Annan paidan kaavasta kädensuulta [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Kuva Annan paidan raglanhihan kaava [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Kuva Annan housujen kaavasta [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Kuva Annan paidan kaavasta [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Kuva Annan paidan kaavan oikean puolen kaavanosan muutoksesta [digikuva]. Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-05-20. Kuva Annan paidan uudesta oikean puolen kappaleesta [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 23. Kollaasi Annan puvusta. Koottu 2014-03-31.

Kuva 1. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Anna sivusta 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 2. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Anna edestä 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 3. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Anna takaa 1. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 4. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Anna sivusta 1. asukokonaisuudessa osa 2 [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 5. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Anna oikea sivu 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 6. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Anna edestä 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 7. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Anna takaa 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 8. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Anna vasen sivu 2. asukokonaisuudessa [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 24. RUHANEN, Pauliina 2014-03-02. Tanssijat poseeraavat täytettyjen eläinten kanssa [digikuva]

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

Kuva 25. RUHANEN, Pauliina 2014-03-24. Tanssijat rivissä [digikuva].

Sijainti: Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

LÄHTEET

ALDRICH, Winifred 1997 (third edition (revised)). Metric Pattern Cutting. Oxford: Blackwell Science Ltd

ANTTILA, Pirkko 1993. Käsityön ja muotoilun teoreettiset perusteet. Porvoo: WSOY.

ANTTILA, Pirkko 2006. Tutkiva toiminta ja ilmaisu, teos, tekeminen. Hamina: AKATIIMI Oy

AURASMAA, Riikka 2001. Merkityksen tuottaminen puvustuksella tanssiteokseen Uhri - Sacre. Pohjois-Savon ammattikorkeakoulu, Kuopion Muotoiluakatemia. Muotoilun koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [viitattu 2014-05-05] Saatavissa:

Kuopio: Savonia-ammattikorkeakoulu. Kuopion Muotoiluakatemia. Taitemian kirjasto.

BORDI, Saara 2011. Mystinen Matkaaja – Tanssipuvun tarkastelu ergonomian ja käytettävyyden näkökulmasta. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [viitattu 2014-05-07.] Saatavissa:

<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201104264847>

DI BENEDETTO, Stephen 2012. An Introduction to Theatre Design. New York: Routledge

GILLETTE, J. Michael 2008. Theatrical Design and Production. 6. painos. New York: McGraw-Hill

GARLAND, Liz 2014-03-24. RE: Greeting from Finland! [sähköpostiviesti]. Vastaanottaja Pauliina Ruhanen. Saatavissa:

Kuopio: Tekijän sähköiset kokoelmat.

HOPKINS, John 2012. Fashion Design: The Complete Guide. Lausanne: AVA Publishing SA

KANGAS, Aniitta 2013. Pukusuunnittelijan matkassa Phileas Fogg, Passepartout sekä kumppanit. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [viitattu 2014-05-05.] Saatavissa:

<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2013060112328>

LEINONEN, Ville 2010. Majakanvartijan uni [CD]. Sound Of Finland Oy, SOFCD 006.

NAKAMICHI, Tomoko 2010. Pattern Magic. London: Laurence King Publishing Ltd

NAKAMICHI, Tomoko 2011. Pattern Magic 2. London: Laurence King Publishing Ltd

NAKAMICHI, Tomoko 2012. Pattern Magic Stretch Fabrics. London: Laurence King Publishing Ltd

NUUTINEN, Ana 2004. Edelläkävijät. Saarijärvi: Gummerus Kirjapaino Oy

NYRHINEN, Mirkka ja RÖYTTÄ, Jenni 2002. Tanssiesitystä tukevien assosiaatioiden tuottaminen puvustuksen avulla. Pohjois-Savon ammattikorkeakoulu. Kuopion Muotoiluakatemia. Muotoilun koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [viitattu 2014-05-05] Saatavissa:

Kuopio: Savonia-ammattikorkeakoulu. Kuopion Muotoiluakatemia. Taitemian kirjasto.

OXFORD DICTIONARIES. Definition of costumier in English. Oxford Dictionaries [nettisanaselityskirja][Viitattu 2014-05-05.]

Sijainti:

<http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/costumier?q=costumer>

OXFORD DICTIONARIES. Definition of physical theatre in English. Oxford Dictionaries [nettisanaselityskirja][Viitattu 2014-05-04.] Sijainti:

<http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/physical-theatre>

PARIISIN KEVÄT 2013. Jossain on tie ulos [CD]. Sony Music FI

PIHLAJAKARI, Eeri ja SALOSAARI, Paula 2014-04-02. Tanssinopettajat. [Haastattelu] Kuopio: Savonia-ammattikorkeakoulu: Musiikki ja tanssi.

PITKÄNEN, Piia 2012. Pukujen takana – Puvustus Kuopion Naisvoimistelijoiden 125-vuotisjuhlanäytökseen. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [viitattu 2014-05-05.] Saatavissa:

<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201205036164>

RISSANEN, Timo 2013. Zero-waste fashion design: a study at the intersection of cloth, fashion cutting and pattern cutting. University of Technology, Sydney. Doctor of Philosophy, design. Väitöskirja. Sijainti:

<http://epress.lib.uts.edu.au/research/handle/10453/23384>

SAARINEN, Johanna 2012. Tanssipuku naisen identiteetin kuvana: PMS äitejä, tyttöjä, likkoja, naisia, mimmejä, mummoja kaikenlaisia – Tarinoita naiseudesta. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [Viitattu 2014-05-05.] Saatavissa:

<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201205025737>

TANSSIN TIEDOTTAMISKESKUS 2010. Nykytanssi. Kuvaus nykytanssista [verkkopublication] [Viitattu 2014-05-19.] Saatavissa:

<http://www.danceinfo.fi/johdatus-tanssiin/voiko-hiipiminen-olla-tanssia-opas-tanssitaiteen-katsomiseen/1-mitae-taidetanssion/nykytanssi/>

WALLENDHR, Suvituuli 2013. Kukkahattuinen noita ja skottiruutuinen Kerttu: sketchbook puvustuksen suunnittelussa. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [viitattu 2014-05-05.] Saatavissa:

Kuopio: Savonia-ammattikorkeakoulu. Kuopion Muotoiluakatemia. Taitemian kirjasto.

LIITTEET

LIITE 1: Kuvia esityksestä

LIITE 2: Luonnoslehtiö

LIITE 3: Esimerkkejä hylätyistä luonnoksista

LIITE 4: Tasokuvat valmistetuista vaatteista

LIITE 5: Kutsu

LIITE 6: Juliste

LIITE 7: Kysely työryhmälle

LIITE 8: Kohtaustaulukko

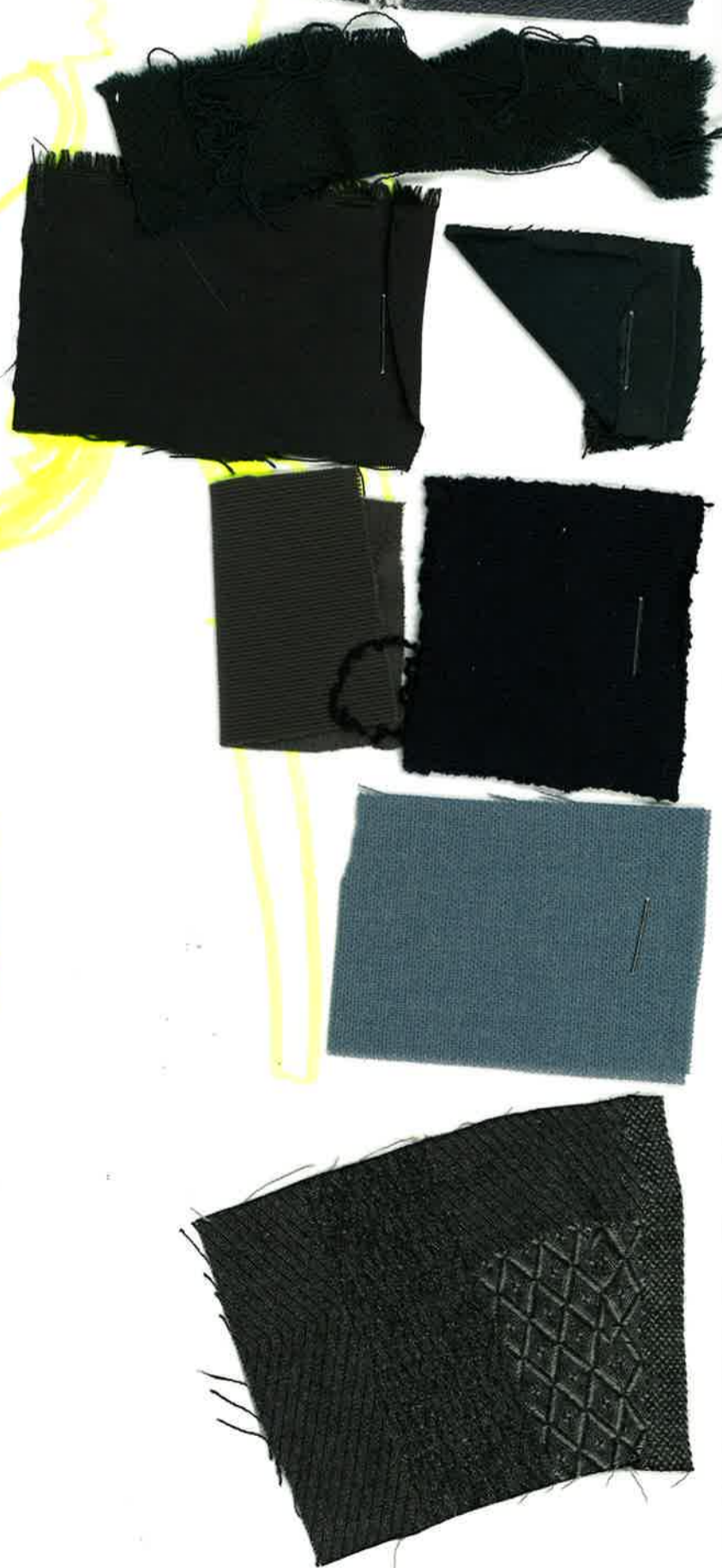
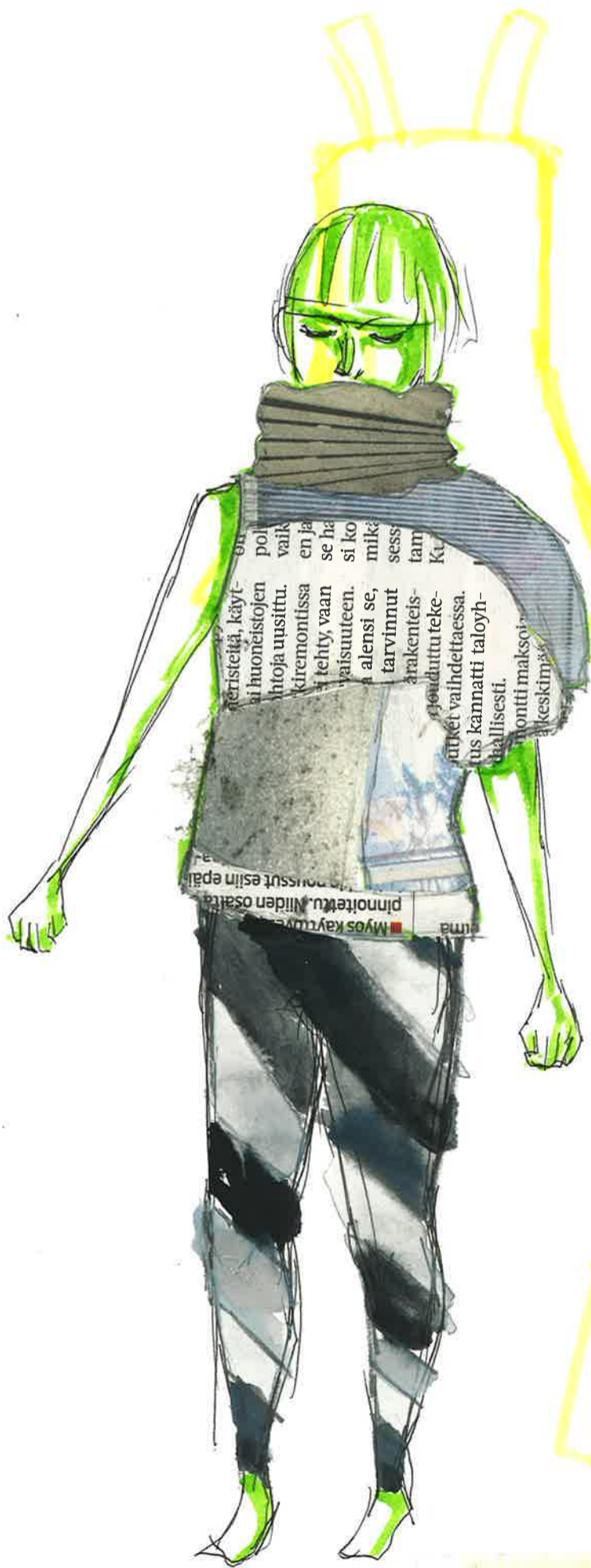

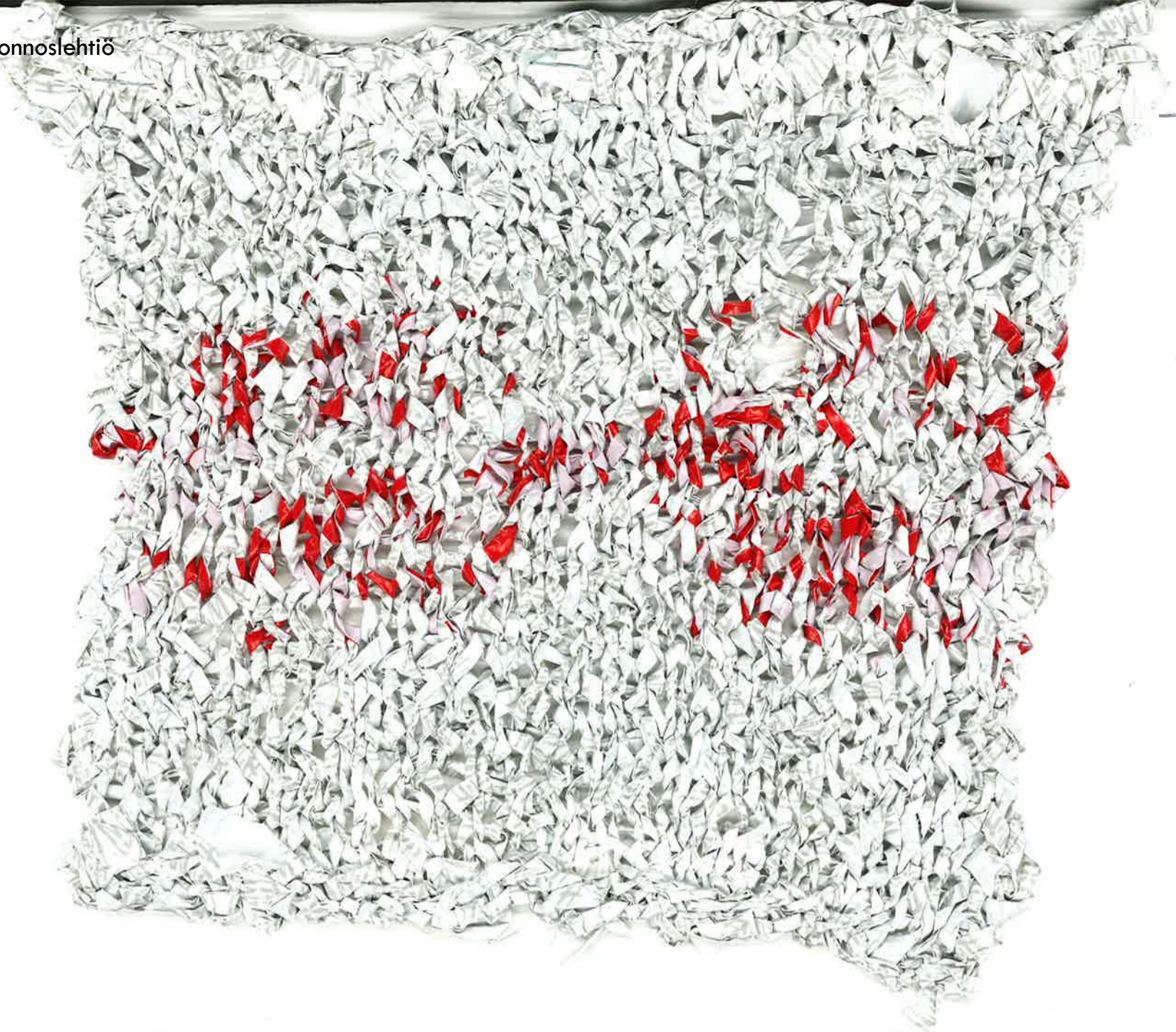

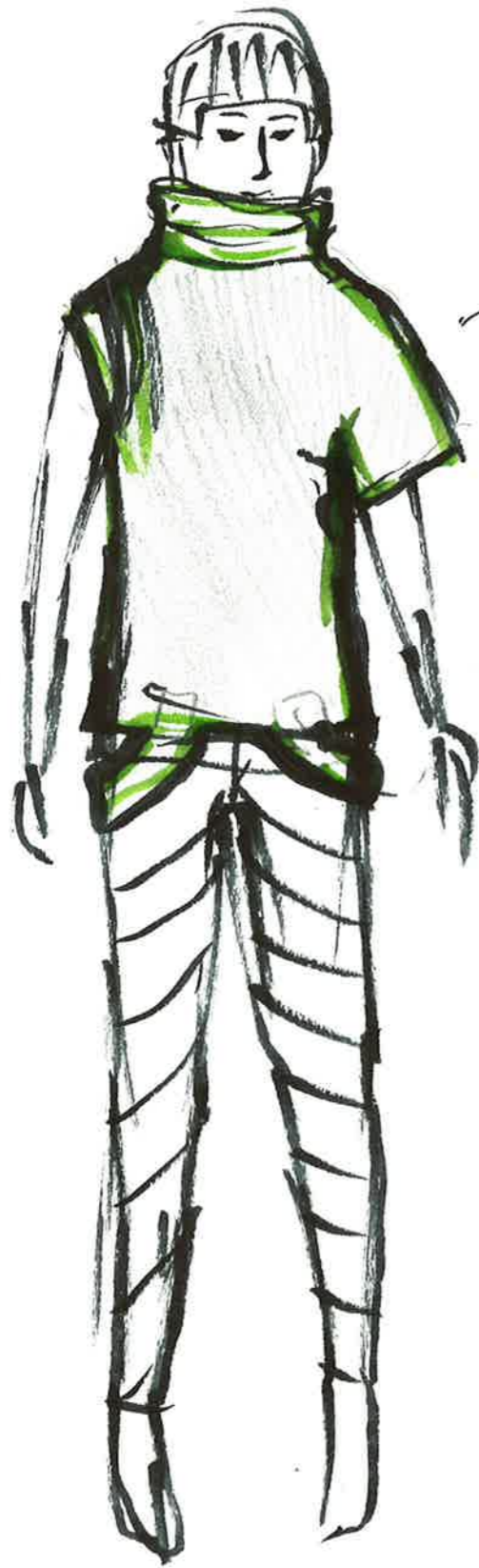

eristeitä, käyt-
 si huoneistojen
 htoja uusittu.
 kiremmönnissä
 tehty, vaan
 väisyyteen.
 alensi se,
 tarvinnut
 rakenteis-
 jouduttu teke-
 tukset vaihdettaessa.
 tus kannatti taloyh-
 hallisesti.
 onntti maksot
 keskimä

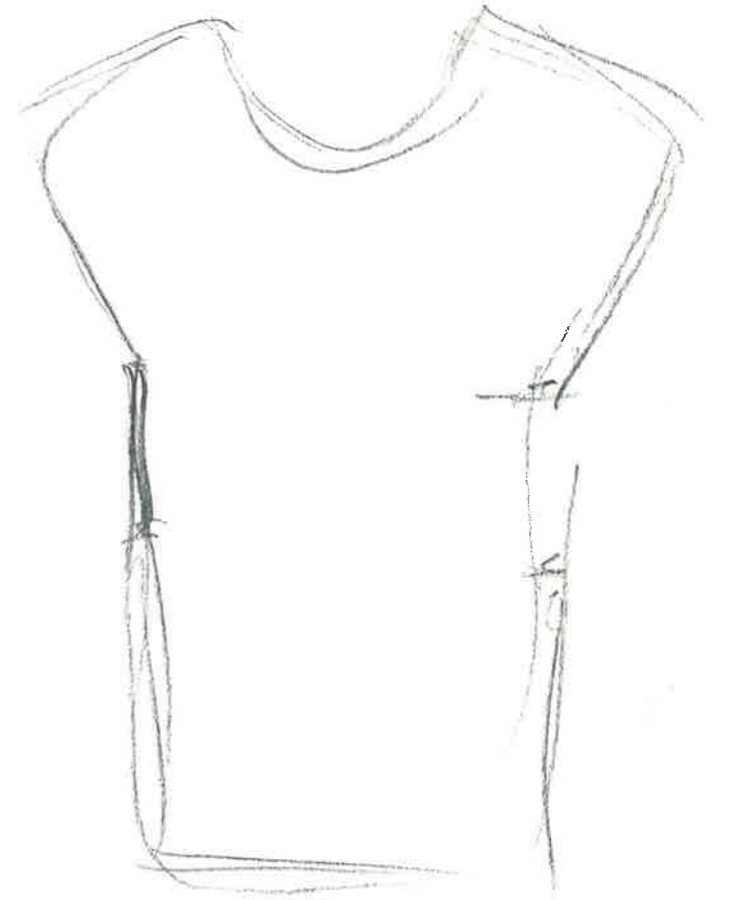

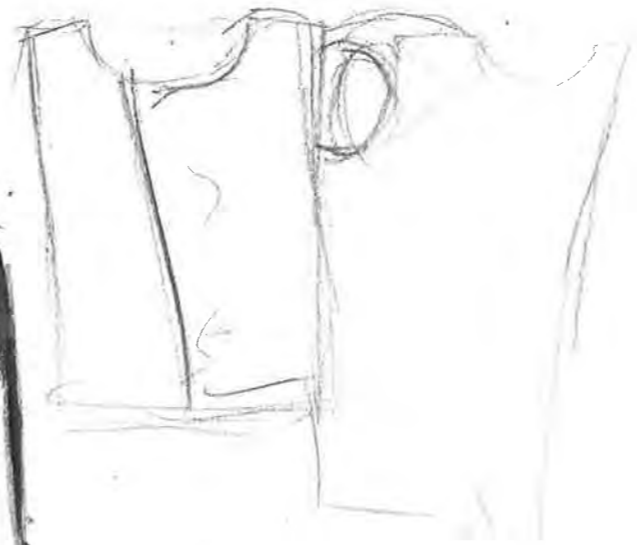
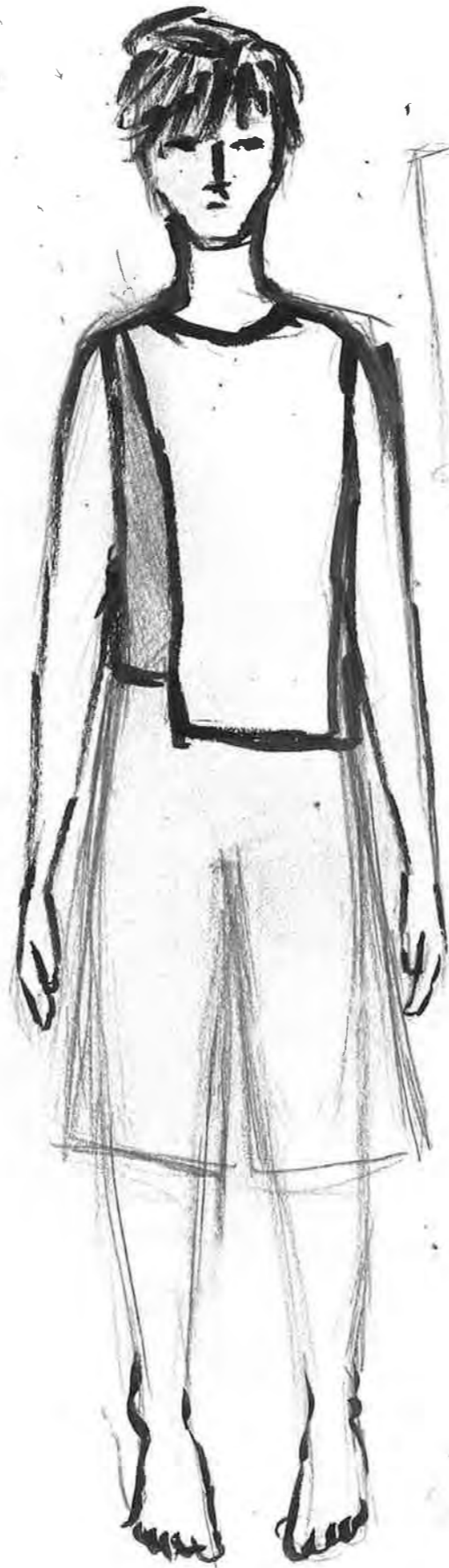
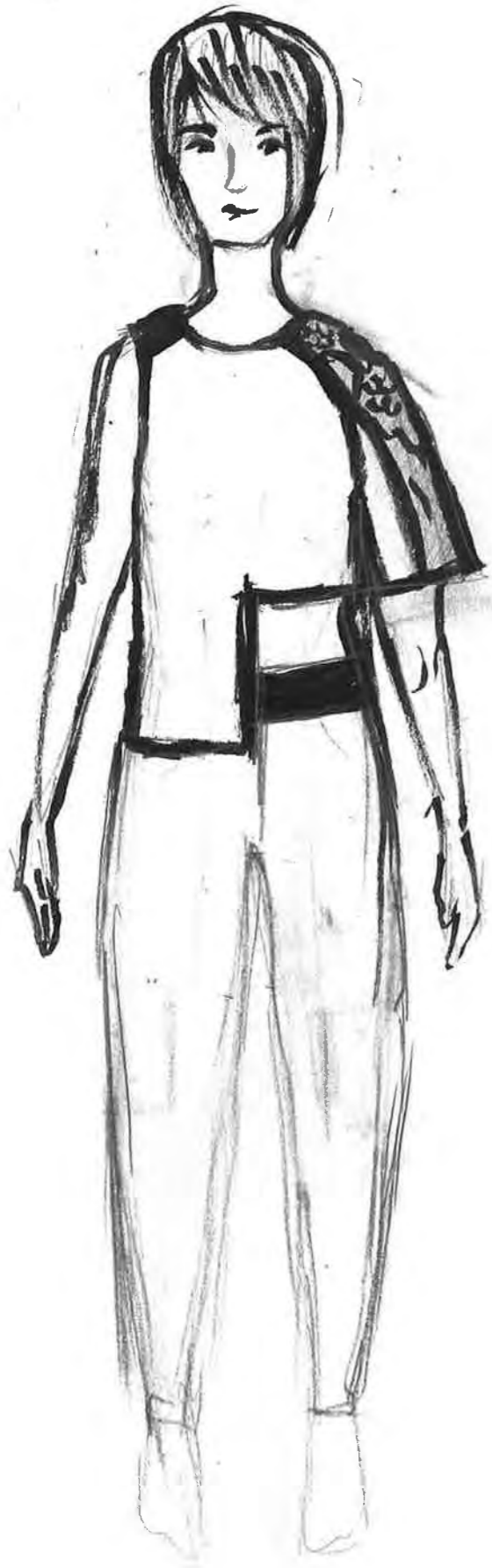

horminat
Einkelaan
pinauksen
sisällisyys

(marinan)
Hannan
kestävä asu
vesiväriä

hihe

FOX
-paita

videonauha-
neule

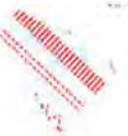
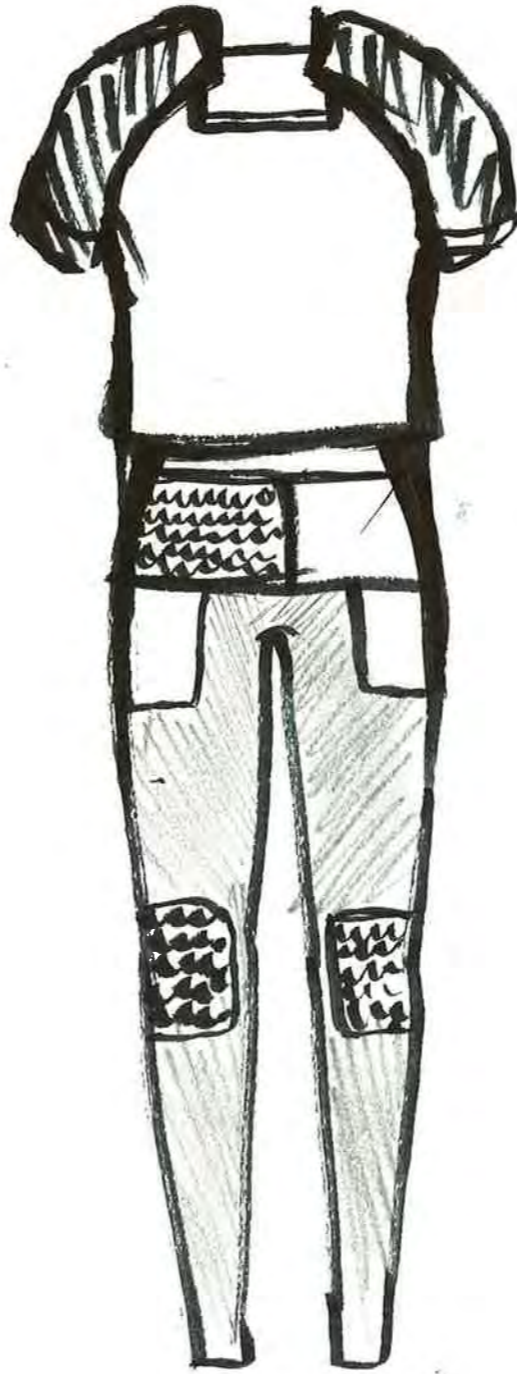
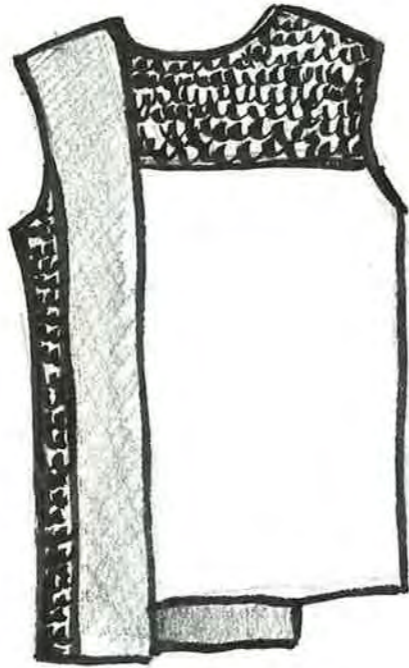
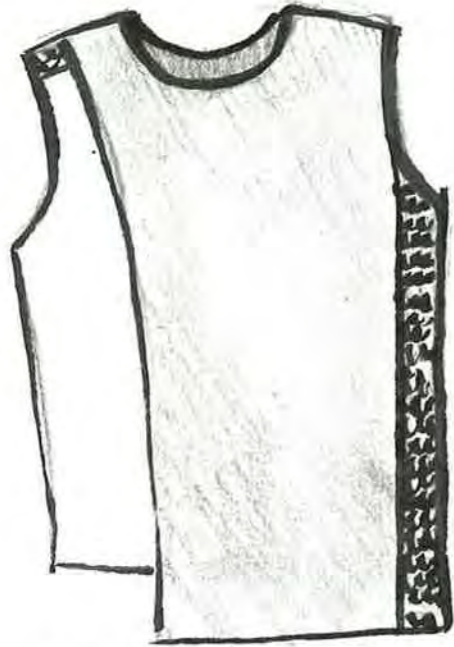
neule (videonauha
muunnos?)

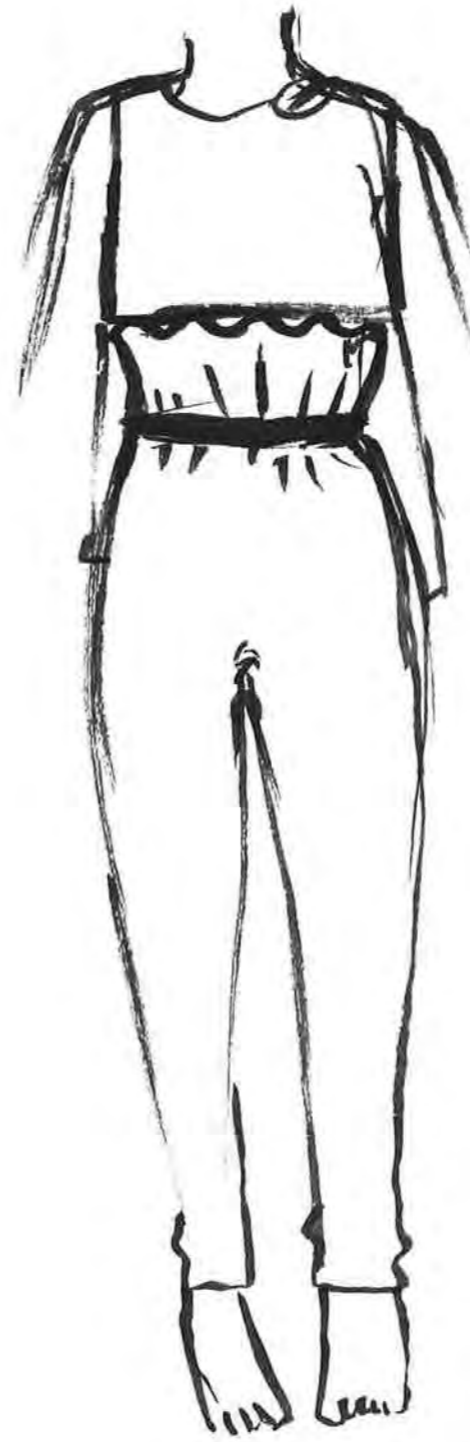
M

FRONT

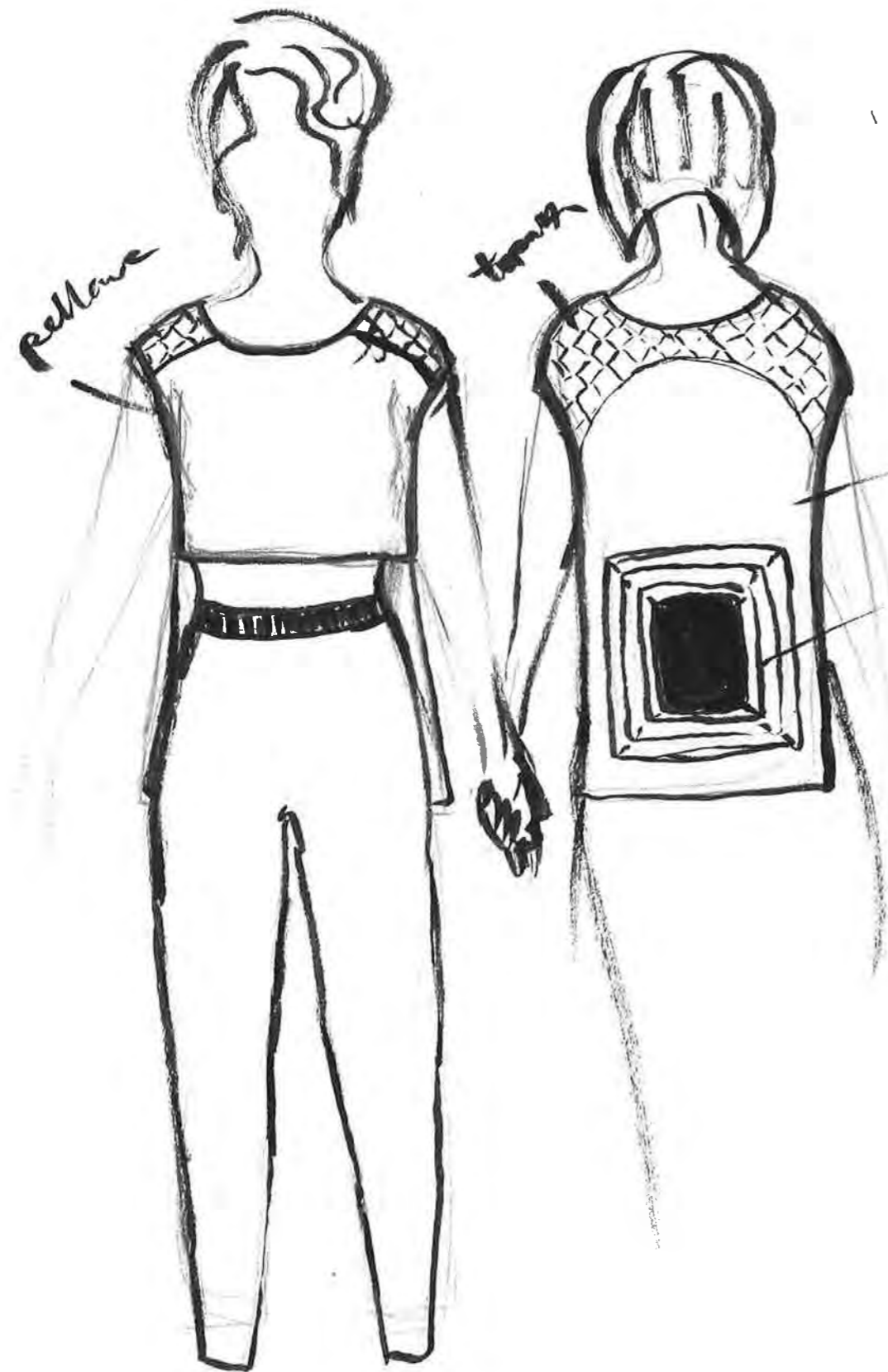
BACK

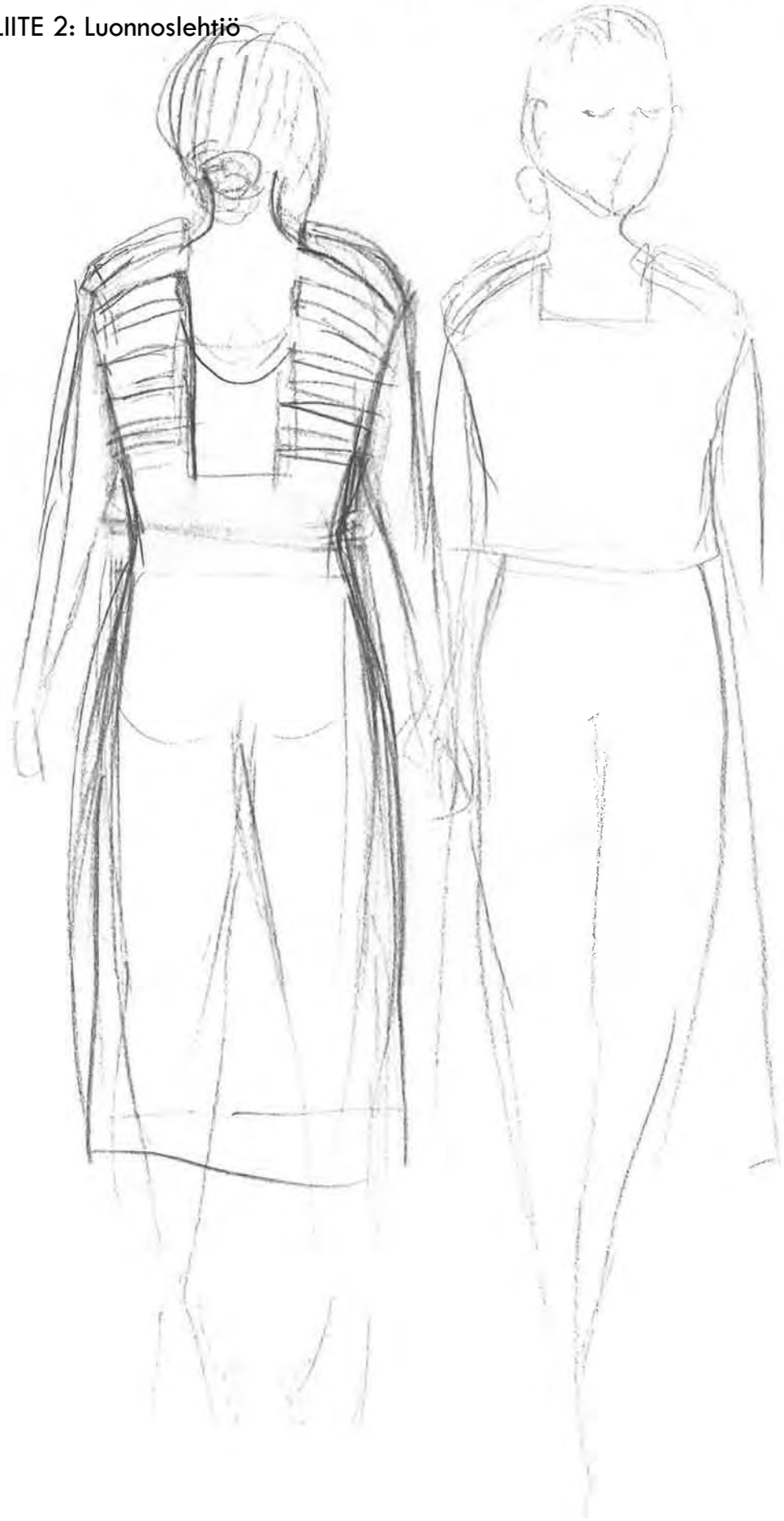

the dance of touch

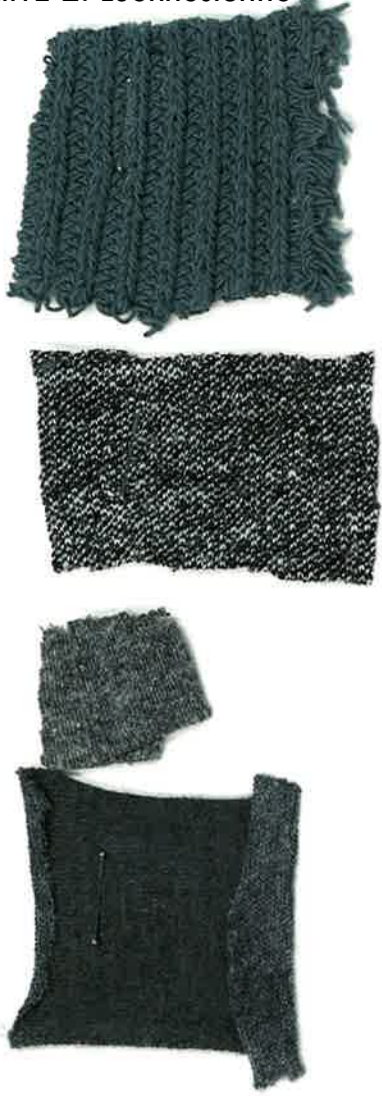
Kaikki haaksirikköiset

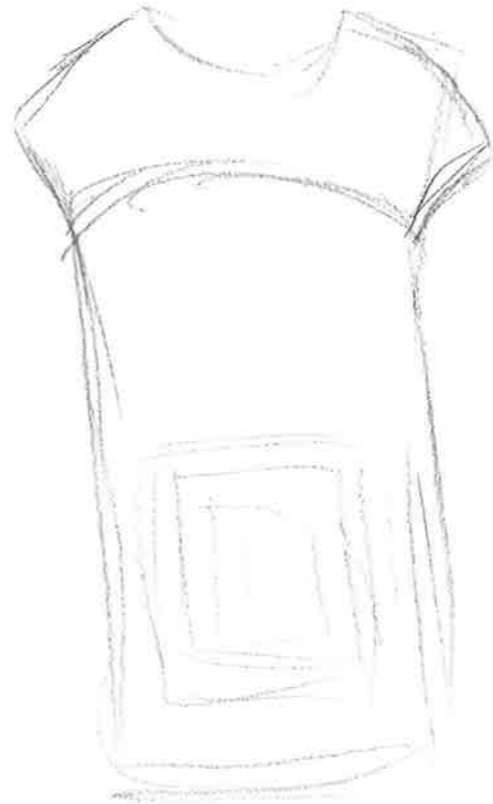
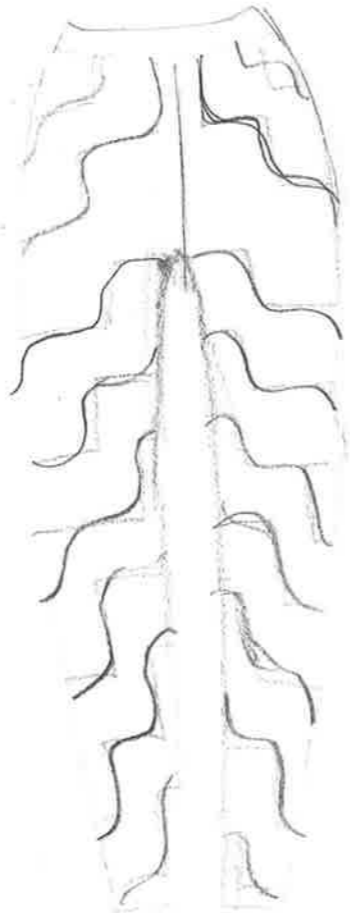
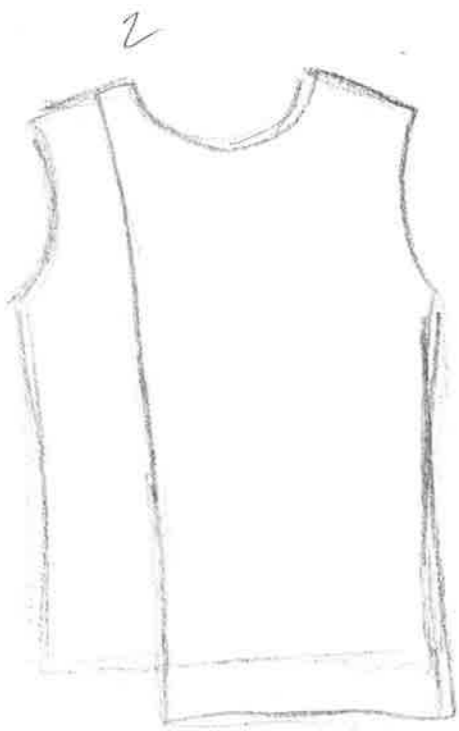
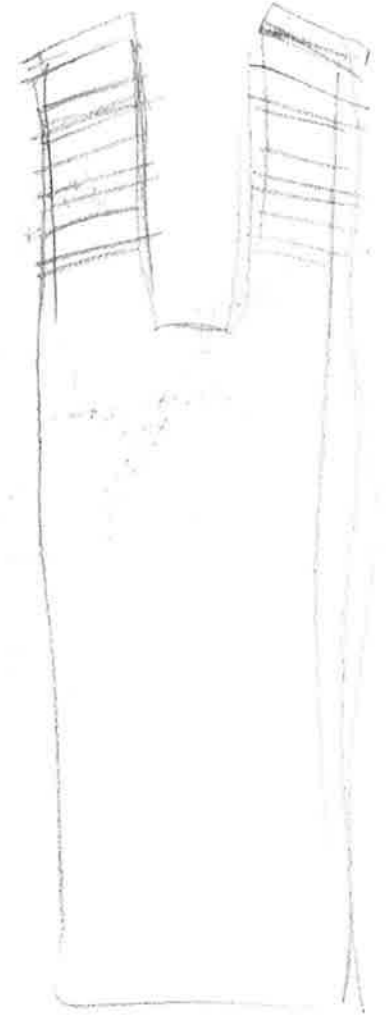
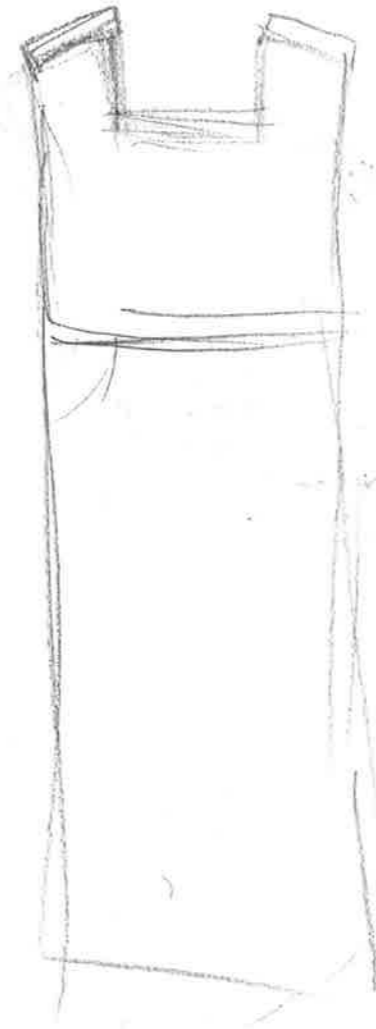
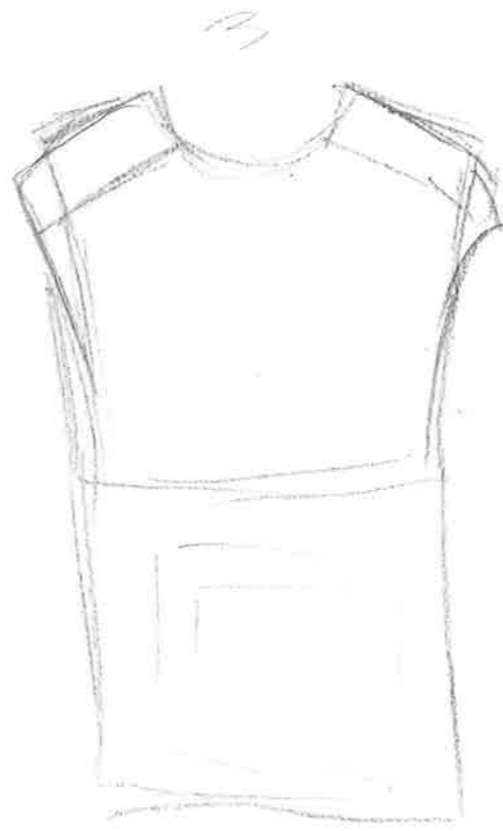
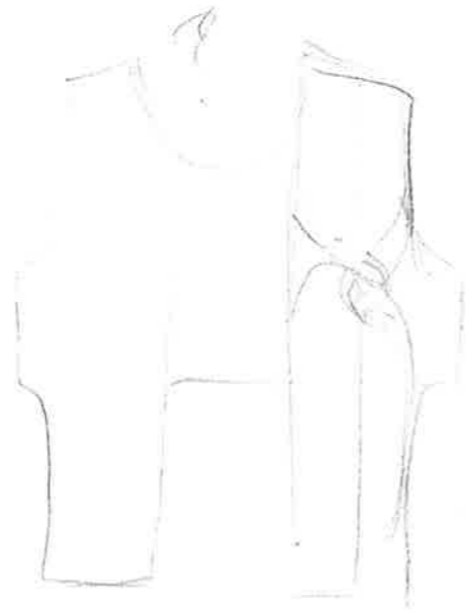
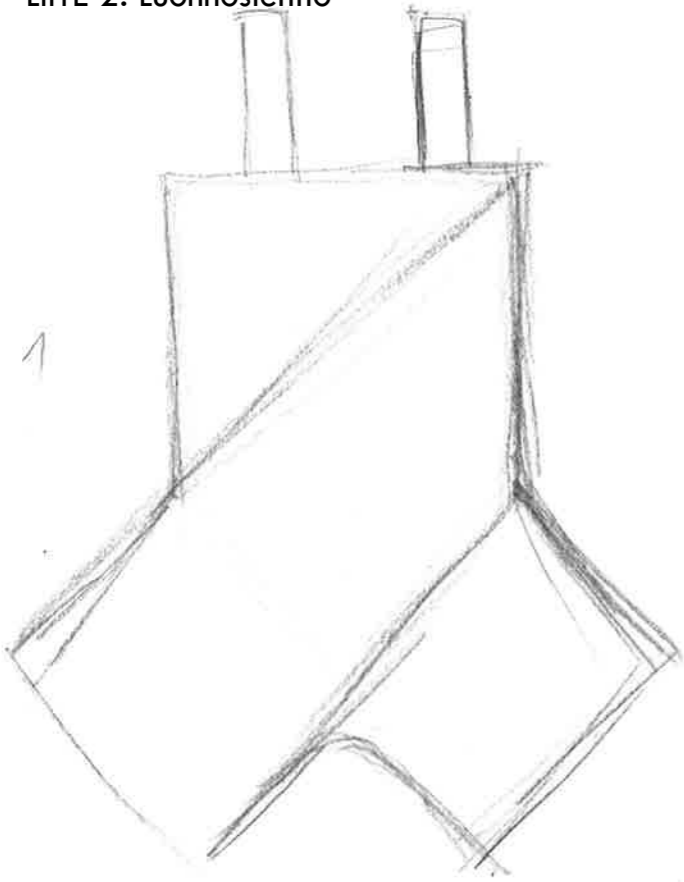
(Kuvien) luonnoslehtiö

1. kaulan alla - vaalea - sama kuin vaalea
 2. vatsan alla - vaalea - sama kuin vaalea
 3. kaulan alla - vaalea - sama kuin vaalea
 3. kaulan alla - vaalea - sama kuin vaalea
- kaulan alla - vaalea - sama kuin vaalea
 vatsan alla - vaalea - sama kuin vaalea
 kaulan alla - vaalea - sama kuin vaalea
 kaulan alla - vaalea - sama kuin vaalea

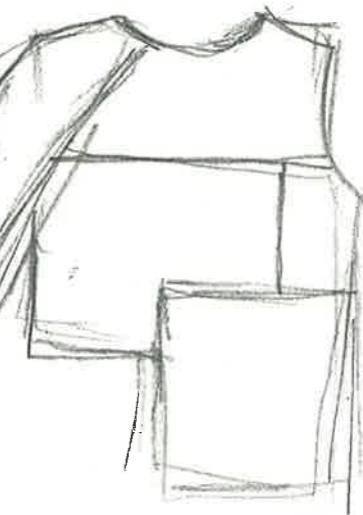
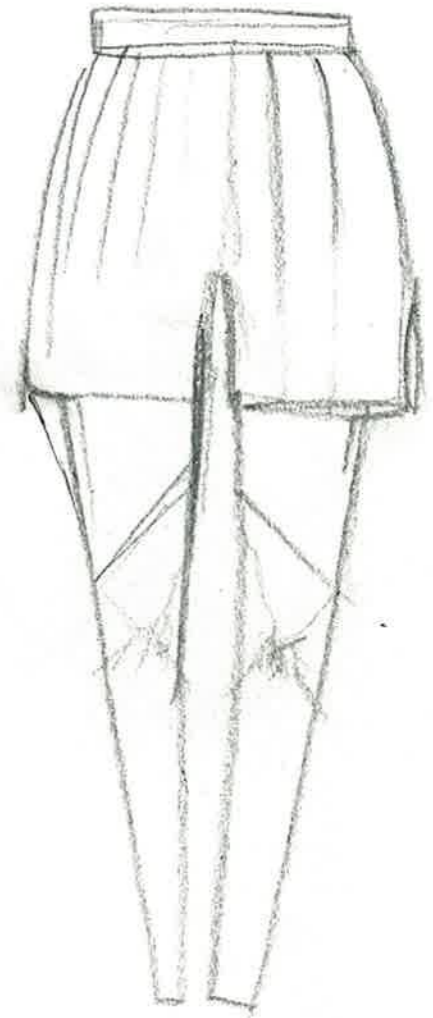

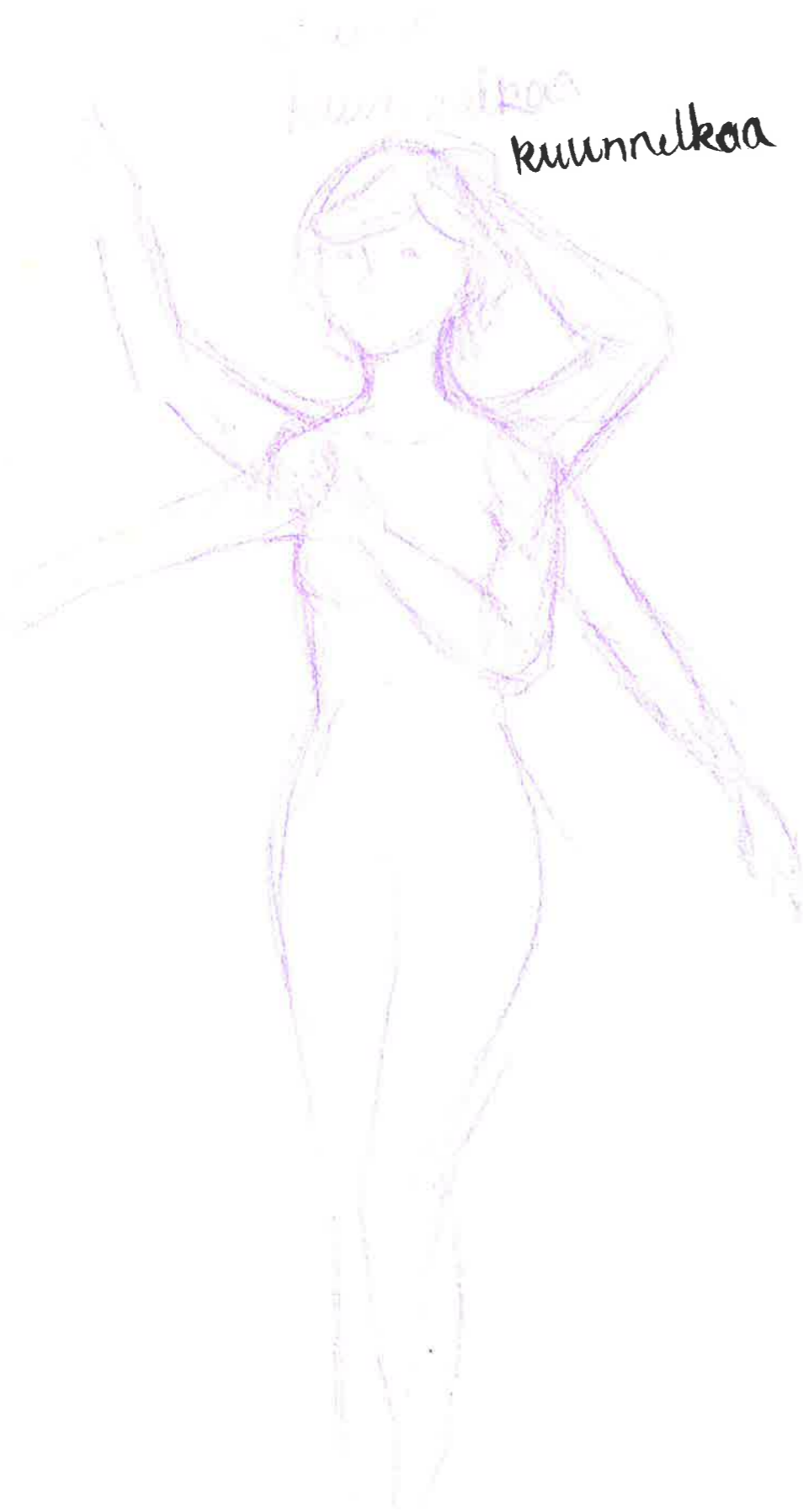
pituus + 10 cm
lahje 62 cm

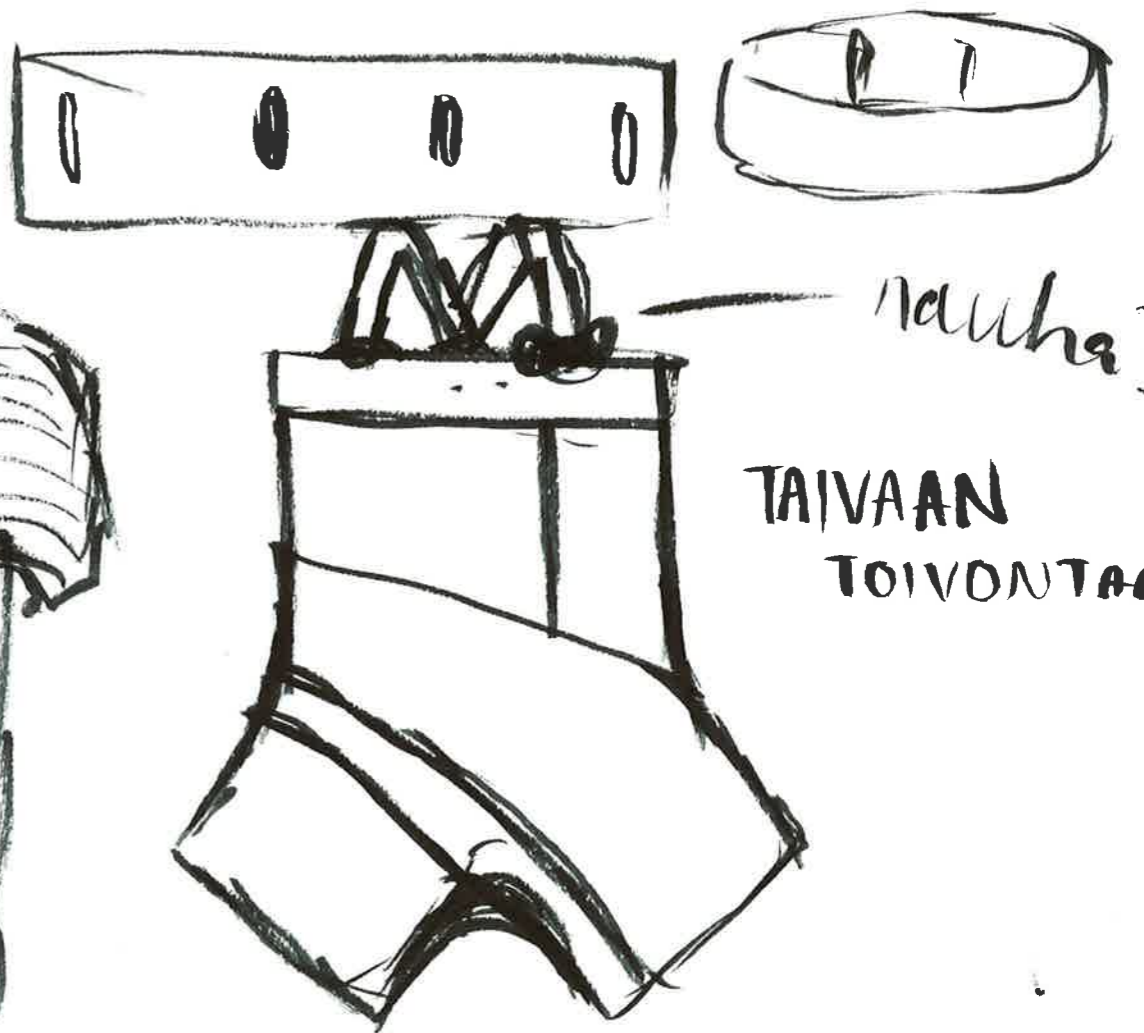

Kuunnelkaa
se on syytetty
uudestaan

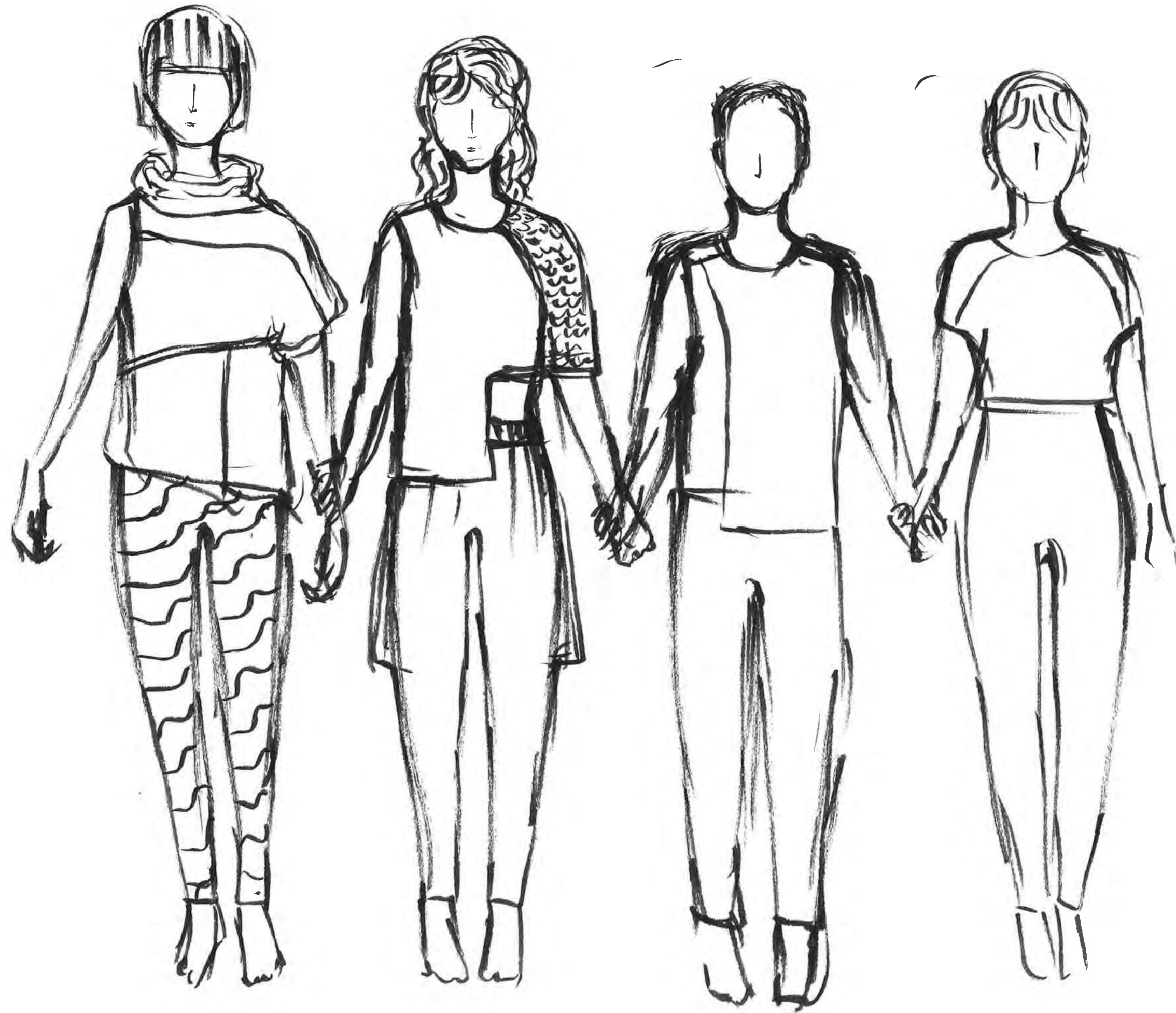

kuunnelkaa
kuunnelkaa

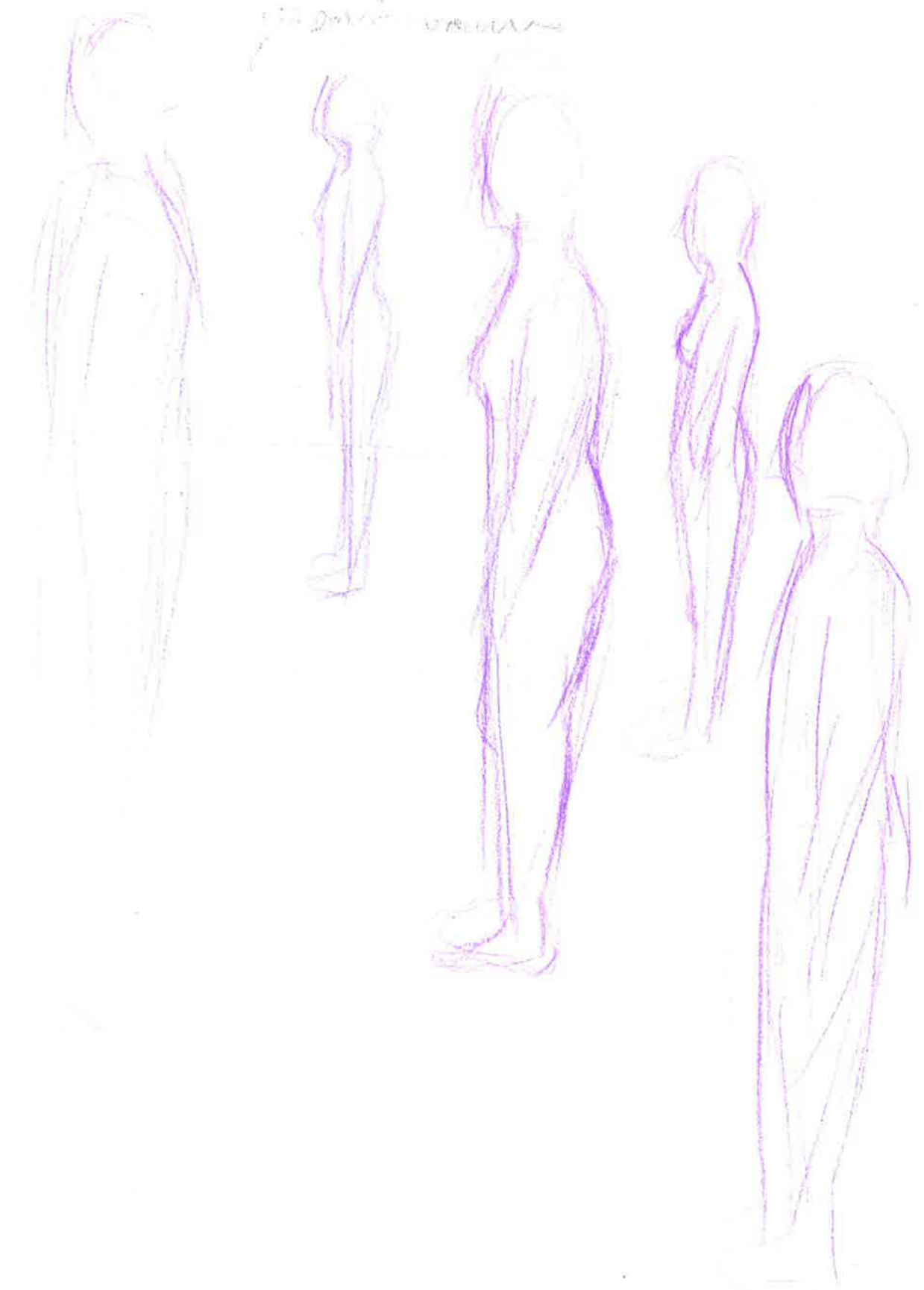
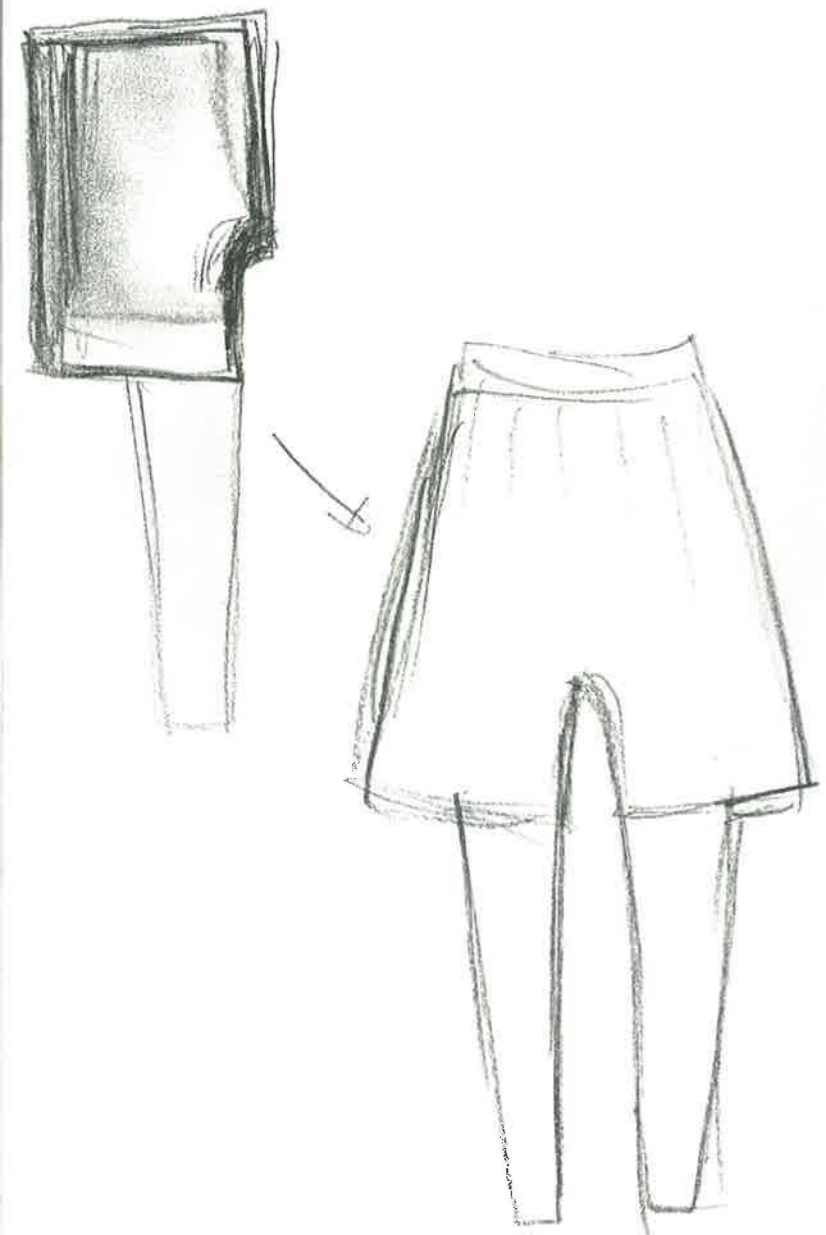
nauha?

TAIVAAN
TOIVONTAA

ihmisen
ihminen
vapauttaa

johtava voima

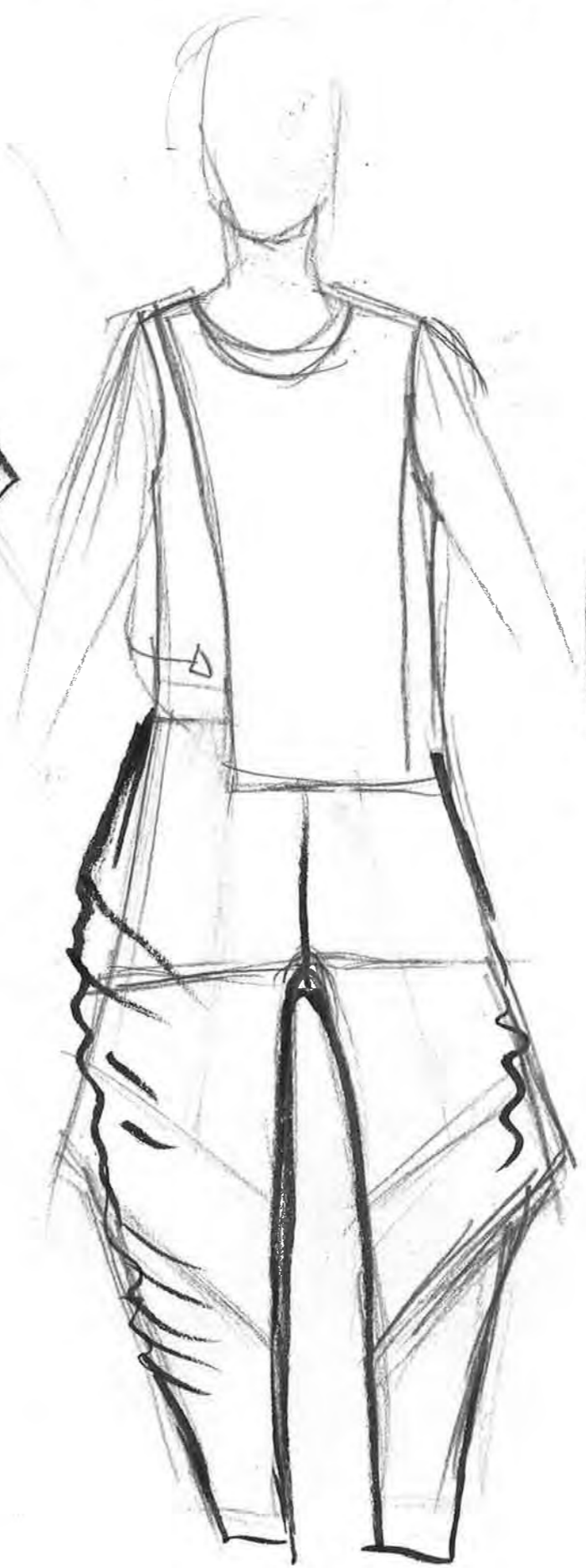
paitalle • paitaan
 • simpula kainaloon
 • kiinnitys (lähellä kärkeen)
 eteen ja taakse

vaat. harmonia
 kangas
 rypelyt
 liikkua?

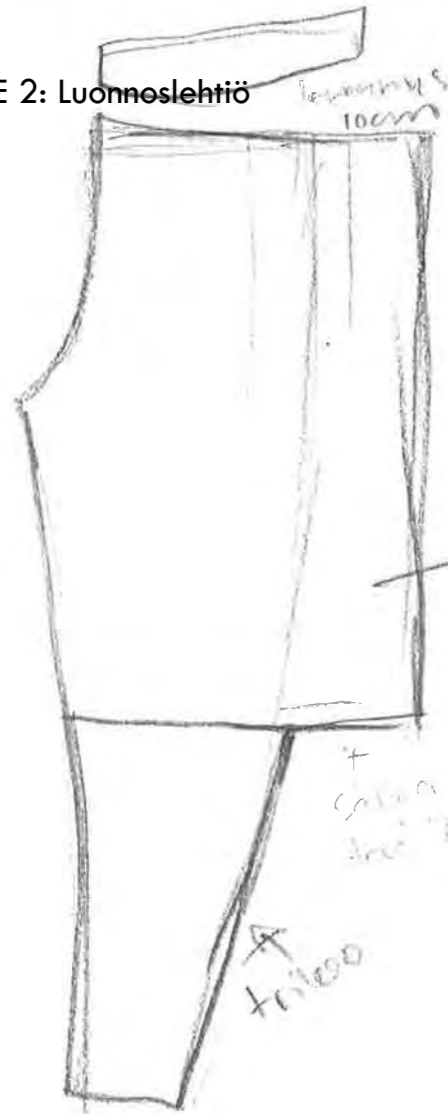
Terhi
 • paitaan halterneck
 • kinnitys

Anna
 • paitaan hiha muuttuu/
 itäosa muuttuu

Hanna
 • paita keuhkoissa
 • valloinen sisäpuolella

↑
 apple peel
 housint?

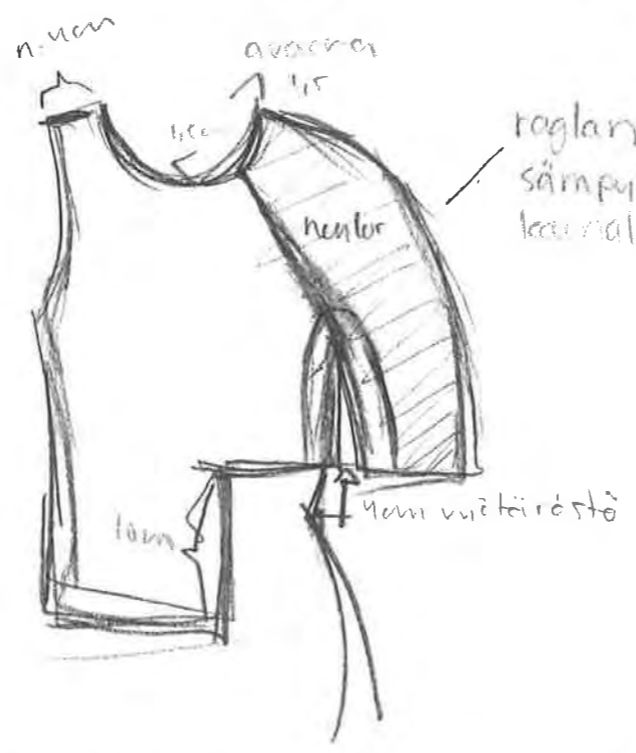
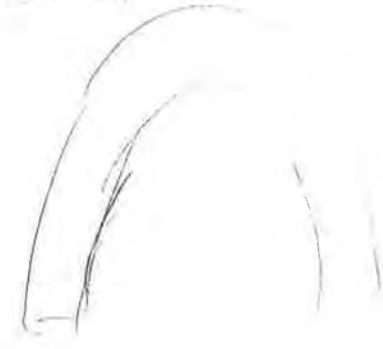
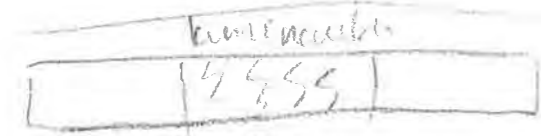
10cm
 (otetaan pois
 lauseena)

- luesna
 laskelma
 (vähästä)

puvillat

+ salin 10cm
 (2 x 8cm)

trilso

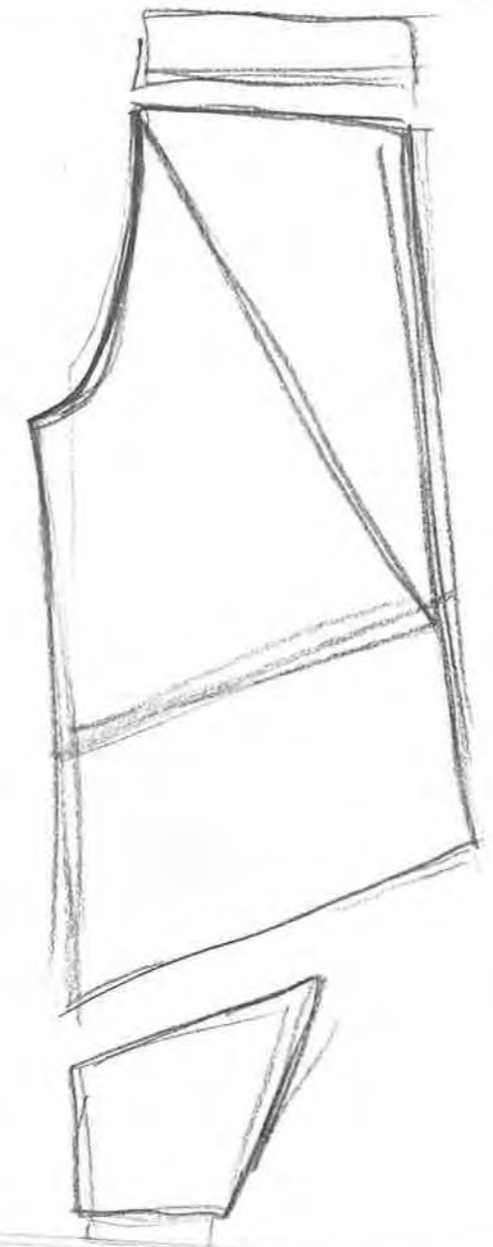
n. 10cm

avoinna

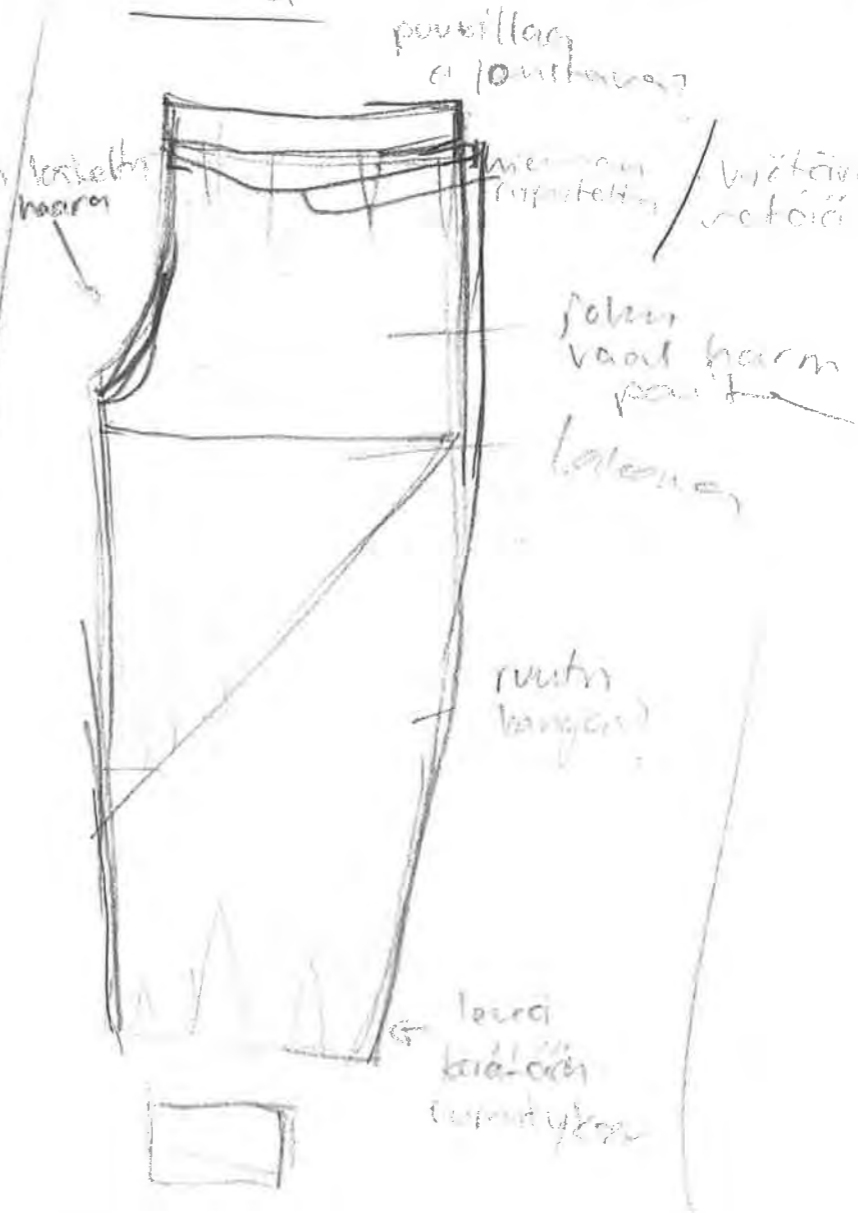
raglan
 sämpylä
 lauraloon

haukka

4cm välttämätö

Hanna

puvillat
 10cm

selän
 vaal harm
 paita

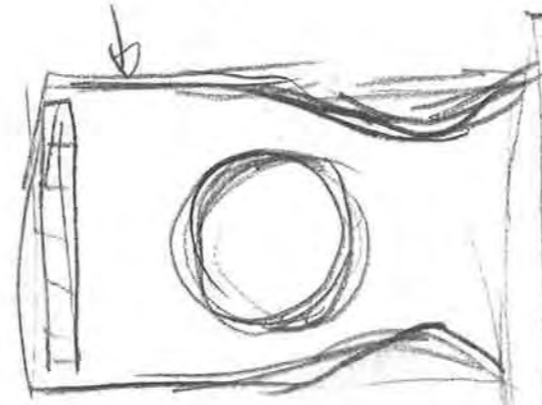
latana

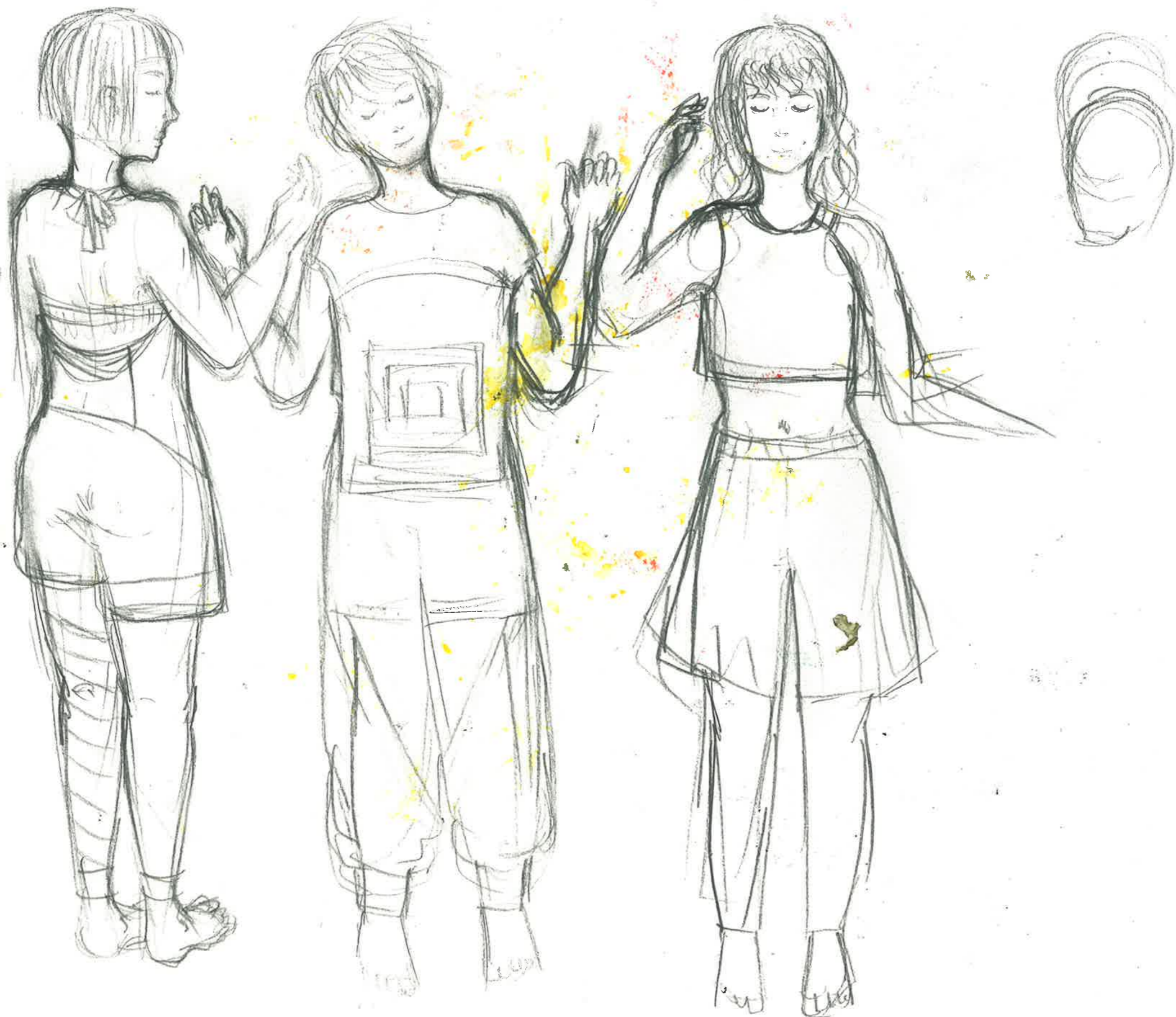
ruutu
 kangas

lehti
 kääntö
 kumityks

viittävä nauha,
 retöä
 viittävä

vaalarissa
 visioa
 vänniteltävä
 sisältä?

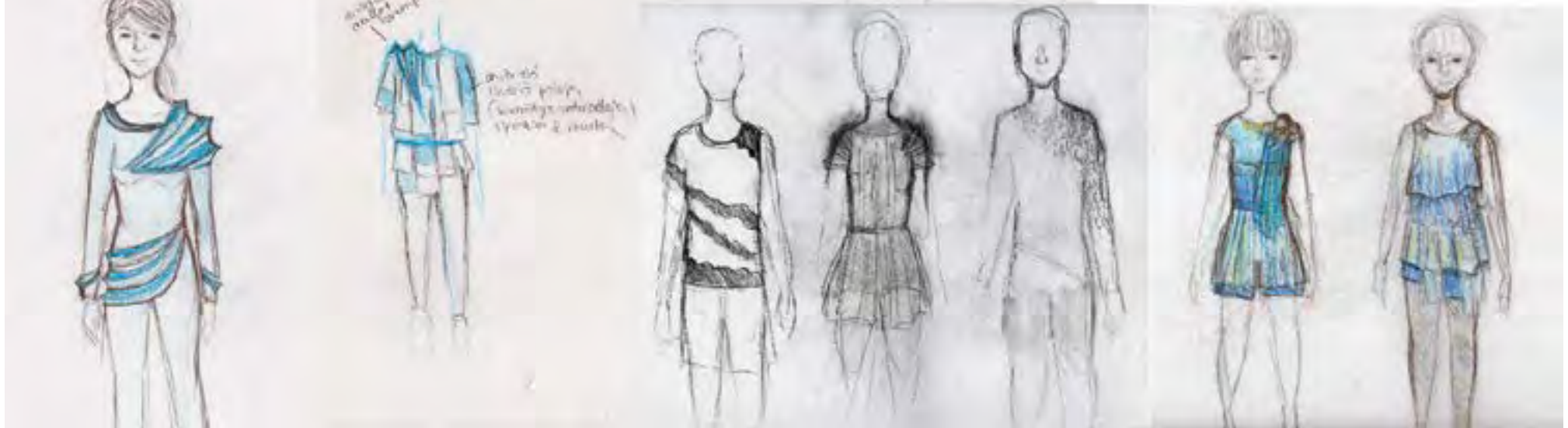

Meriteemalla tehdyt luonnokset. Eivät sopeet tanssiteoksen maailmaan, vaikka olisivatkin olleet mielenkiintoisia toteuttaa

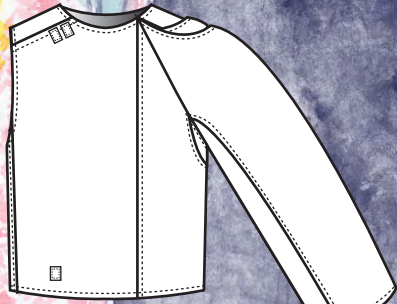
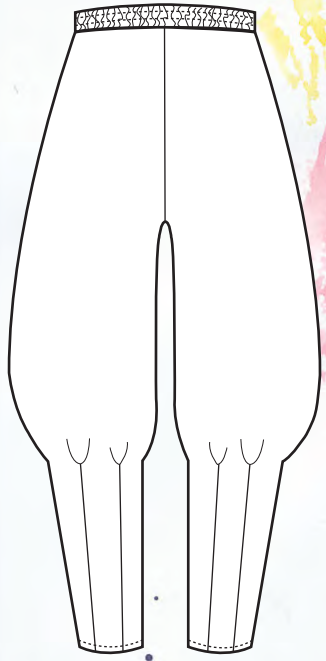
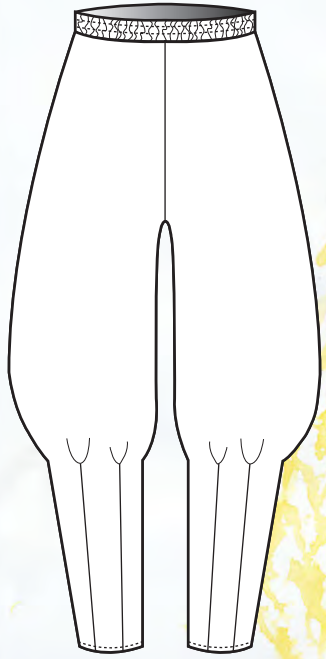
Pukuluonnos, joka on lähempänä lopullisia suunnitelmia, mutta vaatteessa on vielä liikaa läsnä meri.

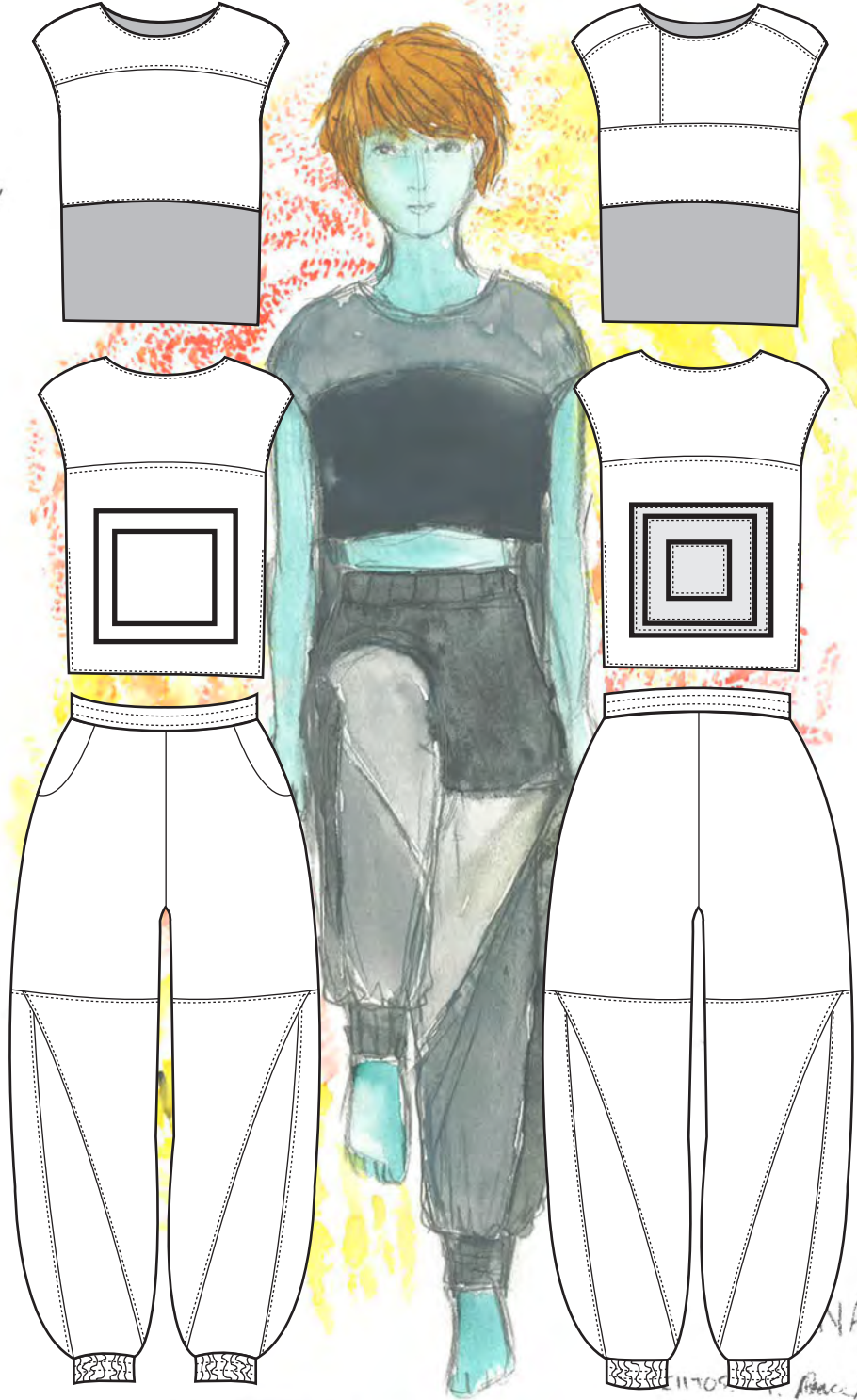

TERHI

Kuusi + Doc. Re

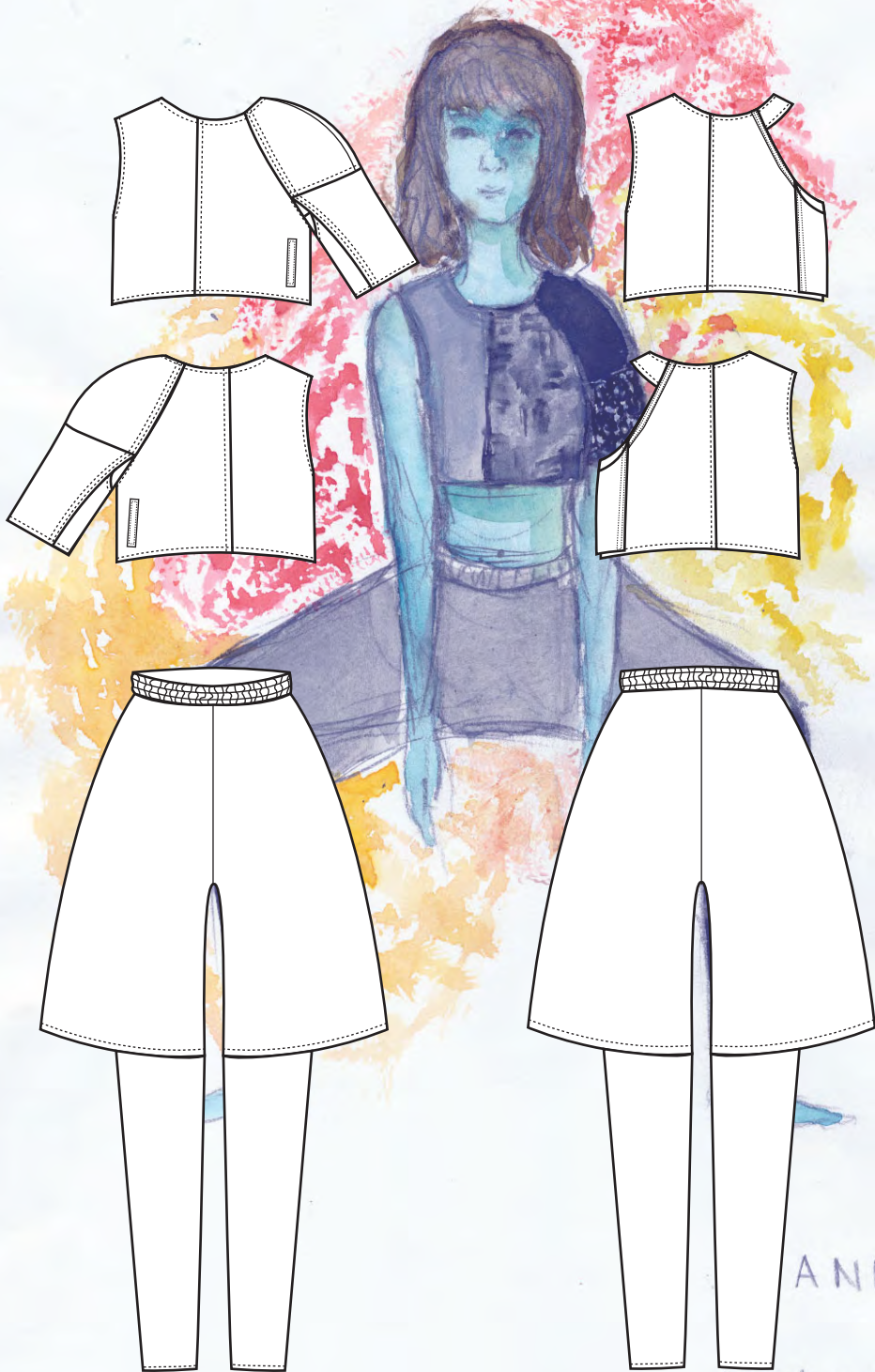

LIITE 4: Tasokuvat valmistetuista vaatteista
HANNA

NA

11705 *[Signature]*

ANNA

KIITOS! + Pave R.

KUTSU

Haluamme toivottaa Teidät lämpimästi tervetulleeksi katsomaan taiteellista opinnäytetyötä *Täytetyille eläimille*.

Täytetyille eläimille on performanssin, fyysisen teatterin ja nykytanssin keinoja hyödyntävä tapahtumasarja syntymän ja kuoleman väliin jäävistä irtonaisista, mutta merkityksellisistä hetkistä. Yleisö pääsee osalliseksi tapahtumia, jotka kyseenalaistavat, osoittavat sormella, vetävät maton itsensä alta ja jättävät hämmennyksen sekavaan olotilaan.

Teos haluaa olemassaolollaan haastaa aivot ensisijaisena ajattelemisen ruumiinosana.

Näytökset ovat 1.3.2014 ja 2.3.2014 klo 19.00 Kuopion Sotkulla (Suokatu 42/2, 70100 Kuopio). Teos nähdään osana Lähtölaukaustanssifestivaalia yhteistyössä Savonia-ammattikorkeakoulun ja Itäisen tanssin aluekeskuksen kanssa. Ensi-illassa 1.3.2014 on esityksen jälkeen taiteilijatapaaminen, jossa tekijät kertovat työstään ja yleisöllä on mahdollisuus esittää kysymyksiä ja antaa palautetta. Esitys sisältää voimakkaita kohtauksia eikä tämän vuoksi sovellu alle 12-vuotiaille katsojille. Esityksen kesto on noin 50 minuuttia. Paikkoja ei tarvitse varata erikseen. Vapaa pääsy.

Koreografia ja ohjaus Ville Nylén

Pukusuunnittelu Pauliina Ruhanen, Valosuunnittelu Anne Salmi

Esiintymässä Anna-Irene Stenberg, Terhi Hartikainen, Fox Martinen ja Hanna Vilander

Musiikkina teoksessa kuullaan kokonaisuudessaan Ville Leinosen *Majakanvartijan uni* -pitkäsoitto.

Ystävällisin terveisin koko työryhmän puolesta,

Ville Nylén

v.nylen@gmail.com, 044-2628695

Nylén – Ruhanen - Salmi
Täytetyille
Eläimille

Esitykset:

1.3.2014 ja 2.3.2014 Klo. 19.00

Vapaa pääsy.

Sotku, Suokatu 42/2, Kuopio

Tanssijat

- 1) Toimiko asu hyvin sinulle tanssiessa? Pystyitkö liikkumaan vapaasti vai estikö se jotain liikkeitä?
- 2) Mistä pidit asussasi?
- 3) Oliko omassa asussasi jotain parannettavaa/olisitko halunnut muuttaa jotain?

Kaikki

- 4) Tukiko puvustus mielestäsi teoksen maailmaa?
- 5) Mitä mieltä olet minusta pukusuunnittelijana/työryhmän jäsenenä, missä olin mielestäsi vahva ja mitä parannettavaa?

Kohtaus	1. Lotion da Vie	2. Majakanvartijan uni	3. Tai vaan toivon taa	4. L'ancre, La croix, Le coeur	5. ((5.))	6. Sumunummien unilillukka	(väli)
Teema	Intro (maali, yleisö, täytetyt eläimet, reviiiri)	soolot, herääminen/syntyminen/nukahtaminen, sydän, veri ja keuhkot	Ryhmäkohtaus, yksilö-ryhmä -suhteet, liikkuva massa	Kontakti tanssijoiden kesken (duetot), keho, herkkyys, kuoleman läsnäolo, ihminen	Valo, toivo	Lapsuus, lämpö, kesä, kontakti yleisöön ↔ tanssijat, kaunis naivius	Muutos (Kaikki muuttavat vaatteensa lavalla)
Fox	Asu 1: -t. sin/harm. Paita, jossa erillinen pidempi paneeli. -Armeijahenkiset harm. housut	Asu 1	Asu 1	Asu 1	Asu 1	Asu 1	Asu 2: - Asu 1 -paidan etupaneelista hiha -housut samat kuin asu 1:ssä
Anna	Asu 1: -Epäsymmetrinen harm. paita, pitkä hiha toisella puolella. -Harmaat hortsihousut						Asu 2: -Asu 1 -paidan hihan irroitus -Housut samat kuin asu 1:ssä
Terhi	Asu 1: - Yksiihainen harmaa löysä paita, nauha rusetilla -harmaat trikoot, joissa toisessa lahkeessa tilkkuja						Asu 2: -Asu 1 -paidasta haalari, kiinni niskan takaa nauhalla -Housut samat kuin asu 1:ssä
Hanna	Asu 1: -Harmaa paita, jossa selkäosa pidempi -Harmaat tilkkuhousut, joissa resorit jalansuissa						Asu 2: -Asu 1 -paita päälle nurinpäin ja väärinpäin. -Housut samat kuin asu 1:ssä

Kohtaus	7. Nexynyt 'luuvia' Texään	8. Jäänsärkijä M/S Ratkaisu	9. N 61° 28' 16.95" E 23° 47' 7.24"	10. Tiikeri-ni	11. Mal du Soley	12. Pääkallopaikalla
Teema	video → pelko, muutos, vaara, eristäytyminen muista	väkivalta, leikki menee liian pitkälle, ryhmäkohtaus	Alistaminen, teipataan pulkkaan kiinni, maali	Hannan soolo, merkkäminen, yksin, muutos	Finaali, toivo, liike, kehon rasitus, kakofonia, hysteria, kuviot tilassa	Outro, pimeys, loppu, taskulamppu, sooloista jalostunut materiaali, poistuminen
Fox	Asu 2	Asu 2	Asu 2	Asu 2	Asu 2	Asu 2
Anna						
Terhi						
Hanna			Asu 2 Maalia asun päälle			